

Sophoclis tragici Ajax Flagellifer.

<https://hdl.handle.net/1874/433584>

SOPHOCLIS TRAGICI
AIAX FLAGELLIFER.

CALLIMACHI CYRENAEI HYMNI
in Iouem & Apollinem.

Ioanne Lonicero interprete.

GENETLIACON DIVO VILHELMO
iuniori Cattorum principi factum, Ioanne
Lonicero autote.

BASILEAE EX OFFICINA HERVAE
GIANA ANNO M. D. XXXIII
MENSE AVGVSTO.

REVERENDO IN CHRISTO PATRI, ET
 illustri principi, domino Ioanni Comiti ab Hennenberg,
 Ecclesiæ Fuldenfis Abbati, diuæ Augustæ Archicancellario,
 Abbatumq; ordinis S. Benedicti per Germaniã & Galliam
 primati, Ioannes Lonicerus *εὐ πρὸς ἡμ.*

Vibus literæ & bona studia cordi sunt, ne illos
 ego impedio demirari soleo, illustri princeps,
 quin etiam uenerari & colere. Quod si quæcūq;
 optimatum atq; Herouum Musarum amore ra-
 pi animaduerto, eum præ innumeris aliis iner-
 tibus, cœlesti numine inflammatum censeo, ut cœlestia do-
 na, hoc est inclytas Musas & literas complectatur. Neq; secus
 esse ulla ratione, mea quidē sententia, potest. Qui enim non
 commune iter hostium bonorū studiorum ingrediatur ho-
 die quisquam, ni diuina prouidētia retrahatur? Adeo enim
 bonæ disciplinæ nostris tēporibus cōtemptæ iacent, ut con-
 temptiores eas Germania uix unquā uiderit, tot diffidiis atq;
 sectis etiam amulorum hominū illas pessundantibus. Stem-
 mate & imaginibus clari, quid quæso aliud hodie curant,
 quàm fastum, quàm ingluuiem, quàm rapinam, q̄ uolu-
 ptates corporis: Paucissimi profecto sunt, qui uirtutem, qui
 pietatem ac bona studia excolāt. Adeo ut iamdiu omnes in-
 uniuersum literæ, explosæ, eiectæ, & ad Zigambri usq; in su-
 lam relegatæ, è Germaniã essent, ni proceres citra literas ho-
 norem suum tueri non possent. Hinc est quod utcūq; præ-
 claras adeoq; uere liberales disciplinas tolerare uideantur. At-
 qui cadentibus bonarū artium hostibus, iuuent Musæ, spi-
 ritumq; ducent superis bene fortunātibus, Charites. Proin-
 de quum tua illustri clementia, inclyte princeps, literarum
 amatrix deprædicetur, euidentis symbolum est, spiritum dei
 bonum in te esse, cuius ductu ad preciosissimos huiusmodi
 thesauros accendatis, Verum ne tua illustri clementia, qui
 mihi

DEDICATORIA.

mihi hoc perspectū sit, secum in animo cogitet, isthuc etiam
 breuibus exponam. Bonarū est literarū professor in Gymna
 sio illustrissimi principis nostri, cui nomen, Nicolao Alde
 pio, uir & bonus & eruditus, mihi cum peculiari cōsuetudi
 ne, tum amicitia iunctus, is nuncq̄ nō optimā tuā clemen
 tię mentionē facit neq̄ satis mihi eius bonā erga ingenuas li
 teras propensionem, mentem, amorem, & affectū denarrare
 potest, illius certe præconia, quibus tuam reuerendam CL.
 euehit, in causa fuit, quare & ego T. R. C. sanctius uereret, &
 intimius suspicerem. Ex hoc igitur uirtus tua & imaginum
 splendor illustris princeps mihi innotuit. Verum enim quas
 lis est ista audacia, ut cum tua clementia, ego tot uerba face
 re non erubuerim? Humanitas profecto tua, & mitis erga
 quō uis affectus, quem ego in bonorum studiorum Mecæ
 natis uigere scio, me animauit. Quū enim te bonis stu
 diis deditum, imò & ingenuis literis planè expolitum per
 penderem, ilico mecū ratiocinatus sum. Humanus igitur
 est, measq̄ minime ægre feret ineptias. Quare quum Sopho
 clis Aiace[m] à me in latinam linguam transfusum publicare
 statuissem, tuam reuerendā clementiā, laboribus illis meis
 qualibuscunq̄ patronū selegi, fretus prædicatione, quàm de
 tuis uirtutibus, & minime fucato in præclaras literas animo
 percepi. Boni principis officio sanctus fueris, si benigne cō
 plectare Sophoclis Aiace[m], imò nostrum. Enituit Fuldense
 collegium doctissimis semper uiris, quàm diu stetit sua ei au
 toritas. In te uno clarissime uir eadē & uirtutū & literarum
 gloria, qualis in antecessoribus eluxit, adhuc effulget. Perge
 ergo tali animo bona studia prosequi, tū senties & nomen
 & famam tuam, ne dum hic, sed uel in futuro regno clario
 ra fore. Quod Christus ita faxis. Tua R. clementia, laborem
 hunc meum, uel si mauis, minusculum, placido uultu pre
 cor suscipiat, ac licet tenuē sit, non admodū tamen forlasse

contemnendum. Nam etsi ab inertibus talia parui aestimen-
 tur, arbitror tamen uel preciosis donis quadantenus confers-
 ri posse, nō mea hæc, sed eruditorū scripta. Prophanum dis-
 ces autorem esse Sophoclem, argumentū non adeo pium.
 Esto, quid tum: Sæpe in prophanis etiam dona spiritus pa-
 tractati peracidantur. Hunc ad modum hæc in tragœdia, ple-
 rasque sunt digna certe, quæ alta mente considerentur. Ut enim
 inuentionem, insignes argumentis interspatas & chrias &
 gnomas omittam, hoc præcipue seruandum, Tragœ-
 diam hanc hortari iuuentutem ad pietatem, ad cultum Dei,
 & parentum reuerentiam. Ad hæc præclara Tecmessæ ἀπολο-
 γὴ haud leuiter intuenda, qua muliercula ista honestissimis
 argumentis & uehementissimis affectibus, ab instituto ma-
 lo reuocare cōtendit Aiacem suum, postea responsio Aiadis
 ad hanc ἀπολογία. Postremo pulcherrima illa contentio
 Teucris, Menelai, Agamemnonis & Vlyssis principū, super
 Aiadis funeratione. Verum hæc in ipsa Tragœdia se-
 offerent. Tuam uero R. clementiā, illustri prin-
 cepe Christus Iesus æternum beet. Marpur-

gi, ex Collegio Pomerii M. D.

XXIII. Pridie Cal.

Apriles.

ARGVMENTVM HVIVS TRAGOEDIAE.

Quum post fata Achillis, Græcis imperatoribus uideret, ut potior uirtute, rebusq; gestis, Achillis arma sibi uendicaret, Ajaxq; & Vlysses reliquis excellentiores uiderentur, Vlysses arma, iudicū sententia, obrinuit. Quam Ithaci principis uictoriā, Ajax adeo dolenter tulit, ut in rabiē adactus oues, armenta, adeoq; Græci exercitus prædam, noctu ferro perderet, Græcorum duces se iugulasse ratus. Atq; ibi præ cæteris eximium quendam arietem, quē putabat Vlysses esse, secum in castra retulit, flagrisq; cecidit, unde nomen huic Tragoediæ Ajax flagellifer. Tamen si sint, qui de Aiakis morte etiam inscribant. Post sibi ipse restitutus, ac sane menti redditus, quū per sese admissa reputat, usque adeo pœnitentia ducitur, ut mortem sibi cōiscat, ac se suo telo traiciat. Contentio Aiakis & Vlyssis ex 13. Metamorpho. Ouid. huc pertinet.

PERSONAE FABVLAE.

Minerua.	Tecmessā.
Vlysses.	Nuncius.
Ajax.	Teucrus.
Chorus Salami- norum sociorū.	Menelaus. Agamemnon.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΔΙΑΣ

ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ.

Ἀθην.

ΕΙ μὲν ὦ πάτερ τιὸν Δεδρυχά σε
Πείραν πν' ἐχθρῶν ἀρπάσαι θηρώμενον,
Καὶ νῦν ἂν σκίωαί σε ναυλικαῖς ὄρα
Δίαυτο, γῖθα τάξιμ' ἐχάτιω ἔχε

Πάλα κωπηγετοῦντα, καὶ μετρήμενον
Ἰχνη τ' ἀκένου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδης
Εἰτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον. εὐδ' εἰ δ' ἐκφείρη
Κωὸς λαοκάνης ὡς τις θύρινθ' βάσις.
Ἐνδον γάρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει, κάρα
Στάζωμ' ἰδρωπὶ, καὶ χέρας ξιφοκτόνους.
Καὶ σ' οὐδὲν εἶσω πῶσδε παπῆαινεμ' ὀύλης
Ἐτ' ἔργον ἔστιν, ἔννεπειμ' δ' ὄτου χάριμ'
Σπυρολήμ' ἔθου τίνουδ', ὡς παρ' εἰδ' ἴσας μάθης.

Οδυσσεύς.

ὦ φδέγμ' Ἀθάνας φιλότατης ἔμοι θεῶν,
Ὡς εὐμαθὲς ἴου καὶν ἀποπῆος κῆς, ὁμῶς
Φώνη μὲ ἀκῶα. καὶ ξυμμερτάζω φρενί,
Χαλκοσόμου κἀδῶνθ' ὡς τυρσωλικῆς.
Καὶ νῦν ἐπίγνωσ' εὐ μ' ἐπ' ἀνδρῶν Δυσμενῆ
Βάσιμ' κυκλοῦντ' Αἴαντι βρ' σακεσφάρῳ.
Κεῖνον γάρ, οὐδ' ἄν' ἄλλομ' ἰχνηδύα πάλαι.
Νυκτὸς γν' ἡμᾶς πῶσδε, πρᾶγθ' ἄσποπον
Ἐχθ' ὑβρίνας, εἰπὼρ εἰργασαί τὰδε.
Ἰσμερ γάρ οὐδὲμ' τρανεῖς, ἀλλ' ἀλώμεθα.
Καὶ γὰρ θελοντῆς τῶδ' ἴπερ ζυγίω πόνω.
Ἐφθαρμένηας γάρ ἀρετίως εὐρείσκομην
Λείας ἐπείσας, καὶ κατῶαρισμῆας

Ἐκχαρῶς

SOPHOCLIS TRAGICI

AIAX FLAGELLIFER LATINVS

factus per Ioannem Lonicerum.

E conspicio semper puer Laertii
Prudentia dolum hostium præuertere.
Ad nauticum sic te uideo tentorium
Aiacis, hic ubi ultimum tenet locum
Seruare cuncta, pressa tum uestigia

Nuper, notare illius: uti probe scias
Sit intus ille uel secus. Pergis bene
Canis Lacænae uelut odora gressibus.
Vir intus est enim, caput iam cui mader
Sudore, cæde cui uidae rubent manus.
Nec est quod iniicias ad hanc tua lumina
Portam, mihi dicas modo quid assumpseris
Operæ tibi. Nam cætera ex me singula
Pendantur, est quando me clam nihil quidem.

O uox Mineruæ coelitem carissime
Quam te bene accipio, licet non assequar
Faciem meis mortalibus oculis tuam,
Vocem audio tamen, rapiōq; pectore,
Tyrsenici sonantem ad instar tympani,
Quod ære compositū tarantata personat.
Hostilis at satis uides me gratia
Solum uagari Aiacis hic clypeiferi
Observo enim hunc, nec uspiam quenq; alterum.
Hoc noctis impium patrans enim scelus
Nos est moratus, si modo is parauerit,
Certi nihil tenemus ambigimus modo.
Huc contuli me sponte ut experiret hoc.
Prædam perisse nam pecudum uel funditus,

7
Iambici
Senarij.
Mincr.

vlyss.

Manūq;

§ AIAX FLAGELLIFER.

Manúq; cæfas cum simul paſtoribus,
 Eheu nimis uere deprendimus quidem.
 Penitusq; cauſam ſtragis huic quiuis dedit.
 Qui uiderat ſalientem eum mihi rettulit
 Per arua conſperſo recenter ſanguine
 Mucrone ſolum, & indicauit. Protinus
 Conſurgo ueſtigans, ibi tum quadam noto
 Partim obſtupeſco, nec patet fuerit quis hic.
 Optata ſed uenis meis negociis
 Quondam ut tuo fouebar ipſe numine,
 Sic & futuris conſilio regor tuo.

Miner. Verum eſt Vlyſſes quod tua ſeruatrix eam
 Iam olim tuæ ſolertiæ præbens iter.

Vlyſs. In tempore hoc laboris anne perſequor?

Miner. Ajax quidem, nec hæſites, comiſit hæc.

Vlyſs. Quid impulit temerariam illius manum?

Miner. Achillis arma propter ira percitus.

Vlyſs. Quid in pecus adeo impetu ſæuo incidit?

Miner. In uos ratus ferrum manu diſtringere.

Vlyſs. Adeo in Argiuos ea deſtinauerat?

Miner. Perfeceratq; ni impediffem ego unica.

Vlyſs. Quibus auſibus, qua mentis iſta audacia?

Miner. Noctu dolofus ſolus in uos irruit.

Vlyſs. Etiam aſtitit, uenitq; aduſq; terminum?

Miner. Imò ad geminas portas erat is exercitus.

Vlyſs. Ecquì neciſ ditæ tenuit auidam manum?

Miner. Retraxi ego hunc oculis acerba ſuggerens
 Conamina immedicabilis dementiæ.
 Et ad pecus refero, ſimul promiſcuas
 Præde bouum cuſtodias uel integras.
 Hic irruens oues trucidat & boues,
 Stringens earum tergora, ambos autumans

ΑΙΑΣ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ.

Εκ χειρός, αὐτοῖς ποιμνίῳ ἄλλοτάτους.
 Τηνδ' οὐκ ἐκείνω πᾶς τις ἀπίαν νέμει.
 Καὶ μοί τις ὀπήησ' αὐτὸν εἰσιδῶν μόνου
 Πηδῶντα πεδῆα σὺν νεοφράντων ξίφει,
 φράζεσθε, καὶ δηλώσθη. δύδεως δ' ἐγὼ
 Κατ' ἔην ὄϊόσω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι
 Τὰ δ' ἐκπέπληγμα. κούκ' ἔχω μαθεῖν ὅτου.
 Καίρου δ' ἐφίηδς. πάντα γ' ἑτάτ' οὐκ παρῆς
 Τὰτ' εἰσέπητα, σὺ κυβερνώμαι χεῖρ.
 Εγνων ὁδ' ὁσδύ, καὶ πάλαι φυλάξ' ἐβλῶ
 ὅτ' σὺ πῶθυμω εἰς ὁδ' οὐ κωπηγία.
 καὶ φίλη Λεαπώνα πῶς καιροῦ πονῶ;
 Ὡς εἰμι αὐθροῦς τόδ' ἐτ' ἄργα ταῦτά σοι.
 Καὶ πῶς τί δ' υσλόγισον ὡδ' ἤφην χεῖρα;
 Χαλῶ βαρῶν βεῖς ἦν ἀχιλείων ὀπλων.
 Τί δὴ τα ποιμνας τήνδ' ἐπέμπίηθι βάσιμ;
 Δοκῶν γ' ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνω.
 Ἡ δ' ἄρ' βούλον μ' ὡς ἐπ' ἀργείοις τόδ' ἴω;
 Κἄν δ' ἐπράφην, εἰ κατμελῆσ' ἐγὼ.
 Ροῖαισι πόλμαις ταῖσδε, καὶ φρενῶν θράσος;
 Νυκτῶν ἐφ' ὑμᾶς δόλιθ' ὀρμάτου μόνθ.
 Ἡ καὶ πῶς ἐσθ', καὶ πῶς ἀφίκετο;
 Καὶ δὴ ἠδὲ Διουσαῖς ἴω στρατηγίσμῳ πύλαις.
 Καὶ πῶς ἐπέχε χεῖρα μεμῶσαν φόνος;
 Εγὼ σφ' ἀπέργω, δ' υσφόρος ἐπ' ὀμμασι
 Γνώμας βαλλοῦσα, ῥ' ἀνῆκεσθ' χαράς.
 Καὶ πρόσθε ποιμνας ἐκτρέπω, συμμικτάτ' ἔ,
 Λαίας, ἀδασα βουκόλων φρεσέματα.
 Ενδ' εἰσπισῶν, ἐκφρε πολυκερω φονομ
 Κύνλω φραχίλων, καὶ δὴ κέ μὲν εἶδ' ὅτε
 Διούσης Ατρείδας αὐτόχθες κτείνην ἔχωμ

Ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον, ἐμπιπνῶν, στρατηλατῶν.

Εγὼ δὲ φοιτῶντ' ἀνδρα μανιάσῃ νόοις,

Ὡτρῶωρ, εἰς ἐβαλλον εἰς ἔρκη κακῆ.

Κέπειτ' ἐπέδ' ἢ τῶδ' ἐλάφισσιν φόνος,

Τὸς ζῶντας αὐ δισμοῖσι σιωδίνοις βοῶν,

ποιμένασ τε πάρας, εἰς δόμοις κομίζεται,

Ὡς ἀνδρας, κοῦχ ὡς δὴ κερῶν ἀγραν ἔχων.

Καὶ νῦν κατ' οἴκος σιωδίετος ἀκίετοι.

Δεῖξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε πόδιφανῆ νόον.

Ὡς πᾶσιμ Αργείοισιμ εἰσιδῶν, θεοῖς.

Θαρσῶν δὲ μίμνε, μηδὲ συμφορὰν δέχου.

Τὸν ἀνδρ'. ἐγὼ γὰρ ὁμμάτων ἀποσρόφος

ἀνὰς ἀπέεξω, σὴν πρόοψιμ εἰσιδέμ.

Οὐτῷ, σὲ πῦρ τὰς ἀχμαλωτίδας χέρας

δισμοῖς ἀποδύωντα, πρῶσ μολεῖμ καλῶ.

Αἰῶντα φωνῶ, σέειχε δ' ὁμμάτων πάροθ.

ὁδ. Τί δρᾶς Αθάνα, μηδλαμῶς σφ' ἔξω κἀλλε.

ἄθῃ. Οὐ σιγ' ἀνέξῃ, μηδὲ διφλίαν ἄρεσι;

ὁδ. Μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔνδον ἀρκέτω μύθω.

ἄθῃ. Τί μὴ γήνηται; πρόοδον οὐκ ἀνὴρ ὁδ' ἴω;

ὁδ. Εχθρὸς γὰρ τῷ δετ' ἀνδρῖ, καὶ ταυῶν ἔτι.

ἄθῃ. Ουκοῦν γέλωσ ἠδισος εἰς ἐχθρὸς γελᾶμ.

ὁδ. Εμοὶ μὲν ἀρκεί τῶτον γῆ δόμοις μύθω.

ἄθῃ. Μεμῆνοτ' ἀνδρα, πόδιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖμ;

ὁδ. Φρονοῦντα γὰρ νιν οὐ καὶ δζέσσω ὀκνω.

ἄθῃ. Ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ πρῶντ' ἰδῆν πέλας.

ὁδ. Γῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γὰρ τοῖς αὐτοῖς ὄρα;

ἄθῃ. Εγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ διεδρηστώ.

ὁδ. Γήνοιτο μὲντ' αὐ, παῦν θεῶ τεχνομύθω.

ἄθῃ. Σίγανω ἐσὼς, καὶ μὲν ὡς κυρεῖς ἔχων

ὁδ. Μήνομ' αὐ, ἠθέλωμ δ' αὐ ἐκπὸς ἂν τυχεῖμ.

A I A X F L A G E L L I F E R

Alías Attidas ense uel transfigere

Alías aliam, incidens exercitui, ducem,

At excitauit languidum uasania

Virum, malis septisq; clausi erynnyos.

A cæde postea quieuit ubi furens

Boues ligatos & bidentes uinculis

Cunctas suam percallide tulit domum,

Hoftes uelut non cornigerum haberet pecus,

Et nunc per Artegias ligatos uerberat.

Morbum sed insignem tibi demonsttrauero

Cunctis ut Arginis uidens hæc efferas.

Hominem sed audacter mane, nec anxius

Time, nam ego radios inhibebo luminum

Eius, tuam quo nesciat præsentiam

Ades, uoco te noster, huc captos qui agis

Punisq; nexibus ligatos, heus ueni,

Ai ax ades, castris tuis modo exneas.

Quid agis Minerua: ne uoces hominem foras.

Quid non files formidinemq; reuicis?

Non per Iouem. Sed intus ut maneat bonum.

Quid agis: quid est: pridem fuit non hic homo?

Profecto ut est adhuc mihi hostis maximus.

Ridere nunc hostes tibi suauissimum.

Satius at est domi manere eum mihi.

Virum furentem adeo intueri desides?

At mentis ego non compotem unquam exhorruui.

Sed te licet uel proximus non respicit.

Me limpidis luminibus is non cerneret?

Claris ego admouebo nubes palpebris.

Deo patrante cuncta, confitei id queat.

Taciturnus hic stabis manens sic obuius.

Manebon': at malim foris nunc degere

- Miner.* O noster heus Ajax secundo te uoco
Parum ne sic sociam uereris me tuam?
- Ajax* Minerua salue, nata patris in clyra
Salue Iouis, oportune, ades nunc, aureis
Spoliis abibis compta prædæ gratia,
Tuo dedisti quàm mihi beneficio.
- Miner.* Recte locutus, interim illud explica.
Hastam satis tinxisti Pelasgum sanguine?
- Ai.* Triumphus en superbus. unde nil nego.
- Miner.* Pariter manum tortisti in Attidas grauem?
- Ai.* Ludetur iis posthac nec Ajax amplius.
- Miner.* Ergo perempti sunt: ut ex te sentio.
- Ai.* Sane perempti. Eant & arma mea auferant.
- Miner.* Eant. Quid at gnatus facit Laërtiis?
Quid rerum agit: fugit manus fauet tuas?
- Ai.* Vbi sit rogas laceranda mihi uulpecula?
- Miner.* Vlysses ego arbitror, tuus qui impostor est.
- Ai.* Suauissime, regina, uinctus is domi
Sedet, superstitem uolo mihi longius.
- Miner.* Donec quid egeris, & feras plus commodi?
- Ai.* Donec columnæ adnexus is tentorii,
- Miner.* Miserum quid adfliges adeo crudeliter?
- Ai.* Flagro cruentus terga, primum concidat.
- Miner.* Ne tam precor ferociter miserum feri.
- Ai.* Valeas Minerua, aliis uolo negociis
Adsis mihi pœnam scelestus hanc luet.
- Miner.* Postquam semel uolupe est tibi ista persequi,
Vtere manu, nil mitte, quiduis perfice.
- Ai.* Opus aggrediat, atq; illud ex te flagito
Semper tuam benigna talem opem feras.
- Miner.* Vides Vlysses quanta uis deum uiget.
Viro quis hoc aut beneuolentior fuit

ΑΙΑΣ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ.

αἰ. Ω οὐκ Αἴαν, δούτορόν σε πλοκαλιῶ
 αἰ. Τί βαίον οὐτως γντρεπερι συμμάχος;
 αἰ. Ω χαῖρ Αθάνα, χαῖρε δυογενές τέκνον.
 αἰ. Ως εὖ πῶδες, καί σε παγχρύσις ἐγώ
 αἰ. Στέλω λαφύροις τῆς δ' ἐπ' ἄχρας χάριμ.
 αἰ. Καλῶς ἔλεξας, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον
 αἰ. Ἐβέλτας ἔγχεο εὖ πῶς ἀργείων στρατῶ;
 αἰ. Κόμπ' ὅ παρеси, κοῦκ ἀπῆνῶμαι τό μή.
 αἰ. Η καὶ πῶς Ατρείδαισιμ ἤχμασας χέρας;
 αἰ. Ως οὐ ποτ' Αἴανθ' οἶδ' ἀτιμάσσο' ἐπι.
 αἰ. Τεθαῖσιμ ἀνδρον, ὡς τὸ σὸν ξυμῆκ' ἐγώ.
 αἰ. Θωνόντοσ' ἦδ' η, τ' ἀμ' ἀφαιρειδωμ ὄπλα.
 αἰ. Εἶγν. τί γάρ δ' η πάσις ὀ τοῖ λαερτίς;
 αἰ. Ρῶ τοι τύχης ἔσηκην, ἢ πῶ φουγε σεις.
 αἰ. Η τουπίτριπτομ κίνασθ' ὄξηρεμ' ὄπασ;
 αἰ. Εγωγ' ὄδ' υσάεα τὸμ σὸν γνσάτλω λέγω.
 αἰ. Ηδισθ' ὦ δέσποινα δεισμόςτις ἔσω
 αἰ. Θακεί, θανείμ γν' αὐ τὸμ οὐ π' ὠω θέλω.
 αἰ. Ρεῖμ' αὐ τὶ δρᾶσῆς; ἢ τι κερδαύης πλέομ;
 αἰ. Ρεῖμ' αὐ δ' εθείς πῶς κίον ἐρκίς εἴγης;
 αἰ. Τί δ' ηττα τὸμ δύσλωμ ἐργάσῃ καπόμ;
 αἰ. Μάστιγι προδ' ὠμ νῶτα φοινηχθείς θάνα.
 αἰ. Μῆ δ' ηττα τὸμ δύσλωμ ὦδ' ἐγ' ἀκίση.
 αἰ. Χαίρεμ Αθάνα, τ' ἀλλ' ἐγώσ' ἐφίεμαι,
 αἰ. Κείνος δέ, τίσει τίνδε, κοῦκ ἀλλω δ' ἰκλω.
 αἰ. Σὺ δ' οὐ ἔπι δ' ἢ τὸρ ψις ἦδ' ε τοι τὸ δρᾶν,
 αἰ. Χρῶ χρεί. φείδου μηδέμ, ὦν τῆρ γννοεῖς.
 αἰ. Χωρῶ πῶς ἔργον. τὸι τὸ τοι δ' ἐφίεμαι
 αἰ. Τοιανθ' ἀεί μοι σύμμαχον πῶρεσάνα.
 αἰ. Ορᾶς ὄδ' υσάε τῶν θεῶν ἰζωμ ὄση;
 αἰ. Τόττο τίς αὐ τοι δ' ἀνδρος ἦν πῶνόςτερεθ'.

b 1 Η δρᾶν

- Η δ' αὖ ἀμείνων εὐρέθη τὰ καίρια;
 εἰδ. Εγὼ μὲν οὐδ' ἴδ' οἶδ', ἐπικτεΐρω δ' ἐνι
 Δύσλωι, ἔμπης καὶ πρὸντα δυσωλυῖ,
 Οὐδ' οὐνεκ' Αἴη συγλιατέζυκται κακῆ,
 Οὐδ' ἐμ' ἰτ' ἄτρε μάλλον, ἢ τ' ἄ μόν' σιοπῶν
 " Ορᾷ γ' ἡμᾶς οὐδ' ἐμ' ὄντας ἄλλο, πλὴν
 " Εἰδὼλ' ὄλοιπρ' ζῶμεν, ἢ κουφήν σκίαν.
 αἰθ. Τοιαῦτα γίνωμ' εἰρωῶν, ἔπεροπου
 Μηδ' ἴδ' ποτ' εἶπες αὐτὸς εἰς θεὸς ἐπ' ὄ,
 Μῖδ' ὄγλιον ἄρες μηδ' ἴδ', εἰ πιν' ὄ πλῆου
 Η χειρὶ βέλθεις, ἢ μάκρ' πλῆτε βάρη.
 " Ως ἡμέρα κλίνεται κἀνάγ' ἡάλιπ
 " Απαντὰ τ' ἀνθρώπια. αἶδ' δὲ σάφρονας
 Θεοὶ φιλοῖσι, καὶ συγῆσι αἶδ' κακῶς.
 Χο. Τελαμώνιε πάτερ, Πι ἀμφιγύτο
 Σαλαμῖν' ὄ' ἔχωμ' βάρην ἀγχιάλου
 Σε μὲν εὖ πρᾶσοντ', ἄν' χαίρω.
 Σε δ' ὄταν πληγὴ Διὸς, ἢ ζαμυλῆς
 Λόγ' ὄ' ἐκ Δαναῶν κακὸς βρῆς ἄν' βῆ.
 Μέγαν ὄκνον' ἔχω, καὶ πεφύθημαι
 Γτ' ἴωμ' ὡς ὄμμα πελείας.
 Ως καὶ Πι νῦν φθυμυλῆς νυκτὸς,
 Μεγάλοι βορυβοὶ κατέχουσ' ἡμᾶς
 Ἐπι Δυσκλεία, σὲ γ' ἰππομανῆ
 Λημῶν ἄν' ἄν' ὄλεσσε Δαναῶν
 Βοτὰ καὶ λείαν,
 Ηπρ' δ' εἰληπῆ' ὄ' ἐτ' ἴω λειπῆ,
 Κτείνοντ' ἀέθωνι σιδηρᾷ.
 Τοιούσδε λόγους ψιδίρεος πλάσσω,
 Εἰς ὄτα φέρες πᾶσιν ὄδ' υοσεύς,
 Καὶ σφόδρα πᾶσιν, πρὸ γὰρ σὲ νῦν

In te quis aut unquam melior apparuit,

Vlyss. Rei qui faciat semper est quod publica.

Ego neminem novi. Tamen me permouet

Miser mihi sit hostis etsi acerrimus

Magna quod Ate perperam constrictus est.

In hoc nihil considerans quod non meum

» Nos esse nam uideo nihil quàm uel meta

» Simulachra, qui spiramus, aut umbram leuem.

Aliter. Ergo intuens huiusmodi ne contumax

» Aliquod loquaris uerbulum aduersum Deos,

» Cristas nec erigas, ubi uel robore

» Præstas manus, uel pondere aris præuales.

» Sic mutat ipsa cuncta uel mortalibus

» Dies refert q̄. Iam bonos potissimum

» Amare dii solent, malos q̄ perdere.

Cho. Telamonia proles circumflua

Salaminos habens sedem maritimæ,

Tibi cuncta ob prospera lætor.

Sed plaga Ioue, aut tristior ore

Fluat ex Danaùm fabula quando:

Angor mœrore, nimis stupeo

Trepidantis more columbæ.

Exacta sic etiam nocte

Magni strepitus ten uerunt nos,

Ignominia quadam: ceu furens

Pratum ingressus Danaùm perderes

Parta & prædam.

Quæ Marte fuit capta relicta,

Maclares & cano ferro.

Talia murmura Vlysses format,

Cunctorum auribus instillans hæc,

Valde q̄ persuadet. Nam de te nunc

Anapestica
dimetra, &
pauca mono-
metra, inter-
sparsis Iam-
bicis mixtim.

Vero

Vero non absona dicit, Et audiens
 Omnis recitantem hæc, lætabitur
 Impense mœroribus hic tuis,
 Iniurius, ac tua tristitia ridens.

- » Magnorum animos etenim flagrans
- » Lædere, mox repperit arrigere
- » Non segniter aureis qui cupiant,
- » Sed blasphemans talia coram
- » Viribus haud persuadeat omnibus.
- » Sic potiores inuidia impetit
- » At parui sine magnorum manu
- » Turtis fragile assunt munimen,
- » Mœria nec seruare queunt diu.
- » Modicus magnis additus optimus,
- » Atq; minores consociati
- » Maioribus insignia transigunt.
- » At non fieri poterit, stolidi ut Istorū technas intelligant,
- » Quum tanto strepitu se insinuent.
- » Neq; nos quicquam possumus hæc mala
- » Prohibere tuū citra rex opē. Qui quādo oculos fugere tuos
- » Auium dangunt ueluti gentes,
- » Rapidum formidantes uulturem.
- » Sin ex improviso appareas
- » Subito obstupere quasi elingues.
- » Atq; in Tauro colitur Iouis   Filia celebris casta Diana,
- » (Heu diram famam   Heu quæ generat
- » Vitium mihi magnum)
- » Armavit in greges armenti forteis.
- » Alicuius aut in utili uictoria,   Diuitis aut spoliū
- » Fallens donis, aut ceruorum strage.
- » Armatus aut quisquam, aut Gradius
- » Pater ostendens belli dubii quandam speciem.

Ἐνπίσα λέγει. καὶ πᾶς ὁ κλύων,
 Τὸ λέξαντ' ἄχαι' ἄλλοι,
 Τοῖς οἷς ἄχεσι καθυβείζων.
 Τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἰεῖς,
 Οὐκ αὖ ἀμάρτοι. ἤτ' δ' ἄντις ἐμῶ
 Τοιαῦτα λέγωμ, οὐκ αὖ πείθοι.
 Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὀφθόν' ἔρπει.
 Καί τοι μικροὶ μεγάλων χωρὶς,
 Σφαλεροῦ πύργου ξύμα πέλονται.
 Μετὰ γὰρ μεγάλων βασιός, ἄρισ' αὖ
 Καὶ μέγας ὄρθοιθ' ὑπὸ μικροτέρῳ
 Ἀλλ' οὐδ' ἄρα πιν εἶδ' ἀνόητος
 Τότων γνώμας πῶδ' ἰδία σκήψω
 Ὑπὸ ποσσῶν ἀνδρῶν θορυβῆ.
 Χ' ἡμεῖς οὐδ' ἐρ' ὀδύρομεν πῶς ταῖ-
 ῖ' ἀπαλέξασθα, σὸς χεῖρ' ἀνάξ.
 Ἀλλ' ὅτε γὰρ δ' ἠ' τὸ σὸν ὄμι' ἀπέδραν,
 Παταγῶσιν ἄτε πηλώων ἀγέλαι.
 Μέγαν ἀγυπιὸν ὑποδείσαντ' ὄντ.
 Τὰχ' αὖ δ' αἰφνης εἰ σὺ φανείης,
 Σίγῃ πῆφειαν ἄφανοι.
 Ἡ εἶ σε ταυροπόλα Διὸς Ἀρτέμις,
 Ὡ μεγάλα φάπς, ὦ
 Μάτορ ἀρχαῖας ἐμᾶς,
 Ὄρμασε πανδάμοσ ἰδί βῆς ἀγελείας
 Ἡ πρὸ νῆος ἀκίερωτον χάριμ,
 Ἡ φρακλυτῶν γῆνάρων
 Ὑδιδείξα δῖοις, εἴτ' ἐλαφιβολίαις.
 Ἡ χαλκοθάραξ, ἢ τὴν γῆν ἄλι' ὄ
 Μορφῶν ἔχωμ ξυνοῦ δειρὸς γῆνυχίοις μηχαναῖς

Επίταρο λάβαν.
 Οὔποτε γὰρ φρονόβην γ' ἐπ' ἀεισερά
 Γαῖ Τελαμῶν θ' ἔβας,
 Τόβην γ' ἠπιμνασι πωτινῶν.
 Ηῖοι γ' αὖ θεία νόσθ' ἀλλ' ἀπφύκοι
 Καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ φοιβθ' Αργείων φάπην.
 Εἶδ' ἑσθαλλόμενοι
 Κλέπῃσι μύθος οἱ μεγάλοι βασιλεῖς,
 Ἡ τὰς ἀσώτου Σισυφιδῶν γυνεῆς,
 Μὴ μὴ ἀνάφ
 Εἶδ' ἑδ' ἐφάλοισ κλισίαις ὄμμ' ἔχωμ
 Κακὰν φάτιν ἄρη.
 Ἀλλ' ἀνα δὲ ἐσθράων, ὅπτε μακρῶν
 σθεῖζι ποτε τὰδ' ἀγωνίω χολῆς,
 Ἄταν οὐρανια φλέγων.
 Εχθρῶν δ' ὕβεις ἑδ' ἀτάρβητῆ
 Ορμάτ' ἠν δυνάμεις βάσσαις,
 Γάντων καγχαζάντων γλώσσαις,
 Βαρυάλγητ' εἰμοὶ δ' ἄχθ' ἔσηκε.
 Νὰς ἀρωγοὶ Πι Αἴαντθ'
 Γυνεῆς χθονίων ἀπ' ἐρεχθειδῶν,
 Εχομθρ σοναχῆς οἱ κηδόμενοι
 Τῶ Τελαμῶνθ' τηλόβην οἴκο.
 Νῶ γ' ὁ δεινός, ὁ μέγας, ὠμοκρατῆς
 Αἴας βολερῶ
 Κῆται χεμῶνι νοσήσας.
 τίδ' ἠνίλλαντου Πι ἀμειλῆς
 Νύφ' ἠσε βάρθ'
 Γαῖ τῶ φρυγίε Τελθύταντθ',
 Λέγ' ἐπεί σε λέχος διοριάλων

τῆκ.

χό.

Στίχας

Sub nocte opaca   Malum dedit hocce
 Nunquam etenim uacuis rationis
 O Telamonie eras,   Adeo in pecudes tuens,
 A diis etiam uenite queat mania excors.
 At Iuppiter Phœbus q̄ famam supprimant,
 Quæ nunc per Argium uolat densa agmina,
 At si principibus   Viris calumnia ingruat, subito
 Cassant obortas fabulas leues.
 Intemperantis Sisyphidum generis
 Quales uulgo narrantur: siue aliæ.
 Ne ne mihi rex
 Castris adhuc uitam transigens,
 Toleres maritimis malam Famam Telamonie.
 At surge perpetuo thronum nec occupes,
 Torpens inerti lentus ò rex ocio,
 Aten ætheream cremans.
 » Iniuria nam graditur hostium
 » Intrepide, per ualles zephytis
 » Dulcibus atq̄ sonotis peruias,
 » Cunctorum linguis ridentium.
 Quem non dolor ut me conficiat
 Qui non stomachus iam mihi ferueat:
 Classi adiutores Telamonie
 Genus accipientes ab Erechtheo.
 Geminus nunc impense adflicti.
 Absit quod procul à patria Ajax.
 Iam nunc enim fortis, potens, ac strenuus
 Idem misera   Tempestate iacet languens.
 Noctem placidam hanc quid minus esse
 Fecerit, Elegans
 Nata ò Phrygii Teleutantis
 Dicas. Quoniam bello captam

Lecti sociam te sibi Martius
 Sedulo amans Ajax sociavit.
 Quare haud ignara, malotū, Nobis feriem referabis.

Tec. Ecquī rem istam patefecero ego
 Atrocem & nulli illachrymabilem.
 Morti ex templo simile accipies
 Diræ scelus facinus ue quod patrauerit.
 Mania correptus enim nobis
 Inclytus hoc noctis grassatus est
 Ajax, tantumq; dedit damni.
 Tales nunc uideas in castris
 Manu laceratas & uictimas
 Sanguine tinctas horrende, Hominis studia istius.

Cho. Qualem uiri explicasti iam
 Ardentis heuheu famam:
 Tolerabilis quæ nec Est, nec fugi potest.
 A magnis Danaūm
 Dispersa peruolat
 Passim, amplificatur re uera.
 Eheu mihi timeo quod instar, Vir eximius:
 Moriatur stupefacta
 Manu, cruento qui
 Pecora ense percussit suo,
 Magnas & excubias.

Tec. O me miseram, ducens uenit
 Hinc hinc pecudes uinctas firmiter,
 Mactauit quarum aliam in terra
 Alias latere incidens, in parteis
 Binas secuit, geminosq; arietes
 Rapuit, caput alterius liguam &
 Summam metens proiecit, alterum
 Inde columnæ Adnectens probe

Magno,

Σπέρφας, ἀνέχθ' ὄσει Θ' Αἴας.
 ὥστ' οὐκ αὖ αἰδοῖς ὑπέιποις.
 ἦκ. Ἦός δ' ἴτα λέγω λόγον ἀεζήτην
 Θανάτῳ γάρ ἰδον πάβ' Θ' ἐκπύσῃ.
 Μανία γάρ ἄλους ἡμῖν ὁ κληνός
 Νύκτορ Θ' Αἴας, ἀπελωβήθη.
 Ταυτ' αὖ ἴδεις σκληρῆς γῆδου
 Χερσὶ λάϊκτα σφάγι' αἰμοβαφῆ
 ἦκ. Κένου χρῆσιεα ταυδρός.
 Οἶαν ἐδηλωσας ἀνδρός
 Αἰδων Θ' ἀγγελίαν
 Ατλακρυ, οὐδὲ φουκτῶν,
 Τῶν μεγάλων Δαναῶν
 Ὑποκλιζομένην.
 Τῶν, ὁ μέγας μῦθος ἀέξῃ.
 Ω μοι, φοβῶμαι τὸ πρῶσ' ἐργον.
 Περὶ φαντ' Θ' ἀνὴρ
 Θανέεται παραπλήκτω
 Χερσὶ συγκατακτῆς
 Κελανοῖς ξίφεσι βοτῶν, καὶ
 Βοτῆρας ἱππονόμοις
 ἦκ. Ω μοι, κείθην κείθην ἀεζήμην
 Δεισμῶντιν ἄγων ἦλοθι ποιμένα.
 Ὡν τῶ μὲν, ἔσω σφάξ' ἀθι γαίας
 Τὰς δὲ πλινθεροκοπῶν, διχ' ἀνεζήγνυ
 Δύο δ' ἀργίποδας κείος ἀνελάω,
 Τὸ μὲν κεφαλὴν καὶ γλαδῶσαι ἄκραν
 Ριπῆι θεείσας, τὸν δ' ὀρθῶν ἄνω
 Κίονι δ' ἴσας.

Μέγαν ἵπποδότην ῥυτῆρα λαβών,
 Πάσαι λιγυρᾶ μάστιγι διπλῆ.
 Κακὰ δὲ θῖνάζων ῥήμαδ', ἃ δ' αἵμων
 Κούδεις ἀνδρῶν ἐδιδάξαν.

Χο. Ωρα τὴν ἡδὴ κράτα
 Καλυμμασι κρυψάμενοι,
 Ποδῶν κλοπαὴν ἀρέδαι,
 Ἡθοῖν ἐρείσιαι
 Ζυγῶν ἐζομένοι,
 Ποντοπύρω καὶ μεθέιναι.
 Τοίαις ἐρείσσοι ἀπὸ γλῶσσαι
 Δικρατῆς Ατρειδαί
 Καθ' ἡμῶν. πεφθίμεναι
 Λιθόλοισι ἀρῶν,
 Ξωαλγῆν μετὰ τῶν δειτυπέις,
 Τὸν, αἰσ' ἀπλάτῃ ἰχθ.

πκ. Οὐκ ἔτι λαμπρᾶς γὰρ ἄτῳ σεροπᾶς
 Αἴξας ὄξυς νότῃ ὡς, λήγῃ.
 Καὶ νῦν φρόνιμον νέου ἀλγῃ ἔχει.
 Τὸ γ' εἰς λθούσει οἰκῆα πάθῃ
 Μηδονὸς ἄλλοι πᾶρα πρᾶξαντῃ,
 Μεγάλαις ὀδυῶν ἰποτέιναι.

χο. Ἀλλ' εἰ πέπρωται, κάρτ' αὐ δὴ τυχεῖν δοκῶ,
 Φρέδιε γ' ἡδὴ τῶ κακῷ μείων λόγῃ.

πκ. Πότῃρα δὲ αὐ εἰ νέμοι τις ἀρεσῶν λάβοις,
 Φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν,
 Ἡ κοινὸς γ' ἡ κοινῶσι λυπεῖσθαι ξυῶν;

χο. Τό, τοι διπλάζον ἢ γυῖαι, μείζον κακῶν.

πκ. Ἡμεῖς ἀρ' οἱ νοθεύωμεν, ἀτῶμεθα νῦν.

χο. Πῶς τῶτ' ἐλεξασθού κἀποιδ' ὅπως λέγεις.

- Magno, quo somnipes uincitur
 Loro apprehenso, flagro cedit.
 Stridenti duplici, uerba imprecans
 Feralia quæ nullus planè Bonus aut docet aut didicit.
 Cho. Tempus iam, ut caput, exigit.
 Velatus & obtectus,
 Pedibus fugam corripiat:
 Celerem, diu quisquam Nec immoretur hic,
 Transstris se applicans,
 Seu uelocibus remeet nauibus
 Tales iacent in nos suas
 Heu mihi, gemini Atridæ Infigati minas,
 Valde hinc metuo, lapidum
 Nos turbine ut obruant,
 Illi sic ut condoleam Vnà uerbera perpetiens,
 Fatum tenet quem acre.
 Tec. Haud porro furia hunc exagitant.
 Sicut enim surgens sine lucida
 Aura residet sibilus austru,
 Dolor hunc respicientem sic tenet.
 Nam sua perpendere commissa
 Quæ nemo aliorum ita perfecit.
 Ditos parit hoc cruciatus
 Cho. At ualde fortunatus hinc putor mihi,
 Si desit rabie incitati Erinnyos.
 Euanidi nam iam mali ratio minor.
 Tec. Si detur, optionem utram susceperis?
 Turbare amicum & ipse latus uiuere,
 Communibus uel condolete in commodis?
 Cho. Hoc est, duplex maius mulier sane malum.
 Tec. At nos nil ægri ab Ate lædimur tamen.
 Cho. Quid sic ais: Nam quid uelis non assequor.

Iambici tri-
 metri, aliquot
 monometris
 intersertis.

- Tec.* Vir iste quando læuiebat languidus,
 Malis quibus correptas, usq; gaudia
 Cepit, sibiq; nos amicas compotes
 Rationis afflictauit in mirum modum.
 Nunc desit rabies ubi & deserbuit
 Mœrore totus præ graui consumitur,
 Minusq; habemus gaudii nos quam antea
 Ergo mala ex simplis mihi restant dupla.
- Cho.* Intellico te, & ex Deo ne quid mali
 Accedat extimesco. Nam quid augurer
 Nihil magis quod gaudeat, resederit
 Simulac malum, mutans uiros in bestias?
- Tec.* Talem statum nouisse te rerum est opus.
- Cho.* Quod aduolauit ergo principium huic malor:
 Aperi uicem nobis eam dolentibus.
 Totum scies negocium ceu particeps.
- Tec.* Noctem per intempestam enim quando faces
 Restinctæ erant, ense ancipite comprehenso abit,
 Compita petens uacua, uiarum & exitus.
 At ego obstupesco & dico, quid rerum struis
 Ajax? Quid accersitus haud ab angelis?
 Quò prouis: quò uis modoran'ne classici
 Vocem audiens, belli facis periculum?
 Quid dormiat cum tota militum cohors.
 At uerba sic mihi pauca tum ille reddidit.
 Celebranda semper & uehenda laudibus.
 Mulier mulieri ornatus est silentium.
 Quod ut audii dimisi eam, sic is foras
 Solus ruit. Quid hic patratit dicere
 Nequeo, doloris nec quid inde ceperim.
 Reuertitur secum ferens nexos simul
 In castra (ceu ferox manus foret hostium)

κλ. Ἀνὴρ ἐκείν' ὅτι νικήσῃ γὰρ τῆ νόσῳ,
 ἄνθρωπος μὲν ἦ δ' ἐδ' οἷσιν ἔχει τ' ἄν κακοῖς,
 Ημᾶς τε σὺν φρονδύντας ἡνία ξυώω.
 Νῦν δ' ὡς ἔλκεε κἀνέπεδυσεν τ' νόσου
 Ἐκείνος τε λύπη πᾶς ἐλίλαται κακῆ
 Ημῖς δ' ὁμοίως οὐδὲν ἦσομεν, ἢ πᾶρ' ὅ.
 κλ. Ἀρ' ἔστι ταῦτα δις τόσ' ἔξ ἀπλῶν κακῶν;
 Ζύμφημι δὴ σοι, καὶ δεδωκε μὴ θέῃ
 Πληγὴ τις ἦκοι, πῶς γὰρ εἰ πεπαυμένη
 Μηδὴν περ μάλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεταιαι;
 κλ. Ὡς ὅσ' ἔχόντων τῶνδ', ἐπίσασσάσε χεῖ.
 κλ. Τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τῷ κακῷ προσέπιατο,
 Διήλωρον ἡμῖν τοῖς ξυβαλγῶσιν τύχας.
 κλ. Ἄπαν μαθήσοι τῶν γοῶν, ὡς κοινῶνός ὢν.
 Κέν' ὅ γάρ ἀκρας νυκτὸς, ἡνίχ' ἔσπεροι
 Λαμπτήροισι σκέτ' ἦτορ, ἀμφικέσθ' λαβῶν,
 Ἐμαίετ' ἔγχε' ἔξ ὀδύου ἐρπῆν κρηάς.
 Κἀγὼ αὖτ' ἀπλήρωσιν, καὶ λέγω τὴ χεῖμα δ' ὄσας
 Αἴας, τί τίνος ἀκλιτ' ὅ, οὐδ' ἴω ἀγγέλω
 Κλυδαῖς, ἀφορμαῖς πείραν, οὐτέ του κλύων
 Σέλιππ' ὅ, ἀλλὰ νῦν γε πᾶς ἐνδ' εἰσρατὸς.
 κλ. Ὅσ' ἔπει πρόσμι βαί, αἰεὶ δ' ὑμνῶμενα,
 Γυναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγῆ φέρει.
 Κἀγὼ μαθῶσ' ἔλκε', ὅσ' ἐοσύθη μου ὅ.
 Κἀ τὰς ἐκεῖ μὲν, οὐκ ἔχω λέγειν πάθας.
 Ἔσσω δ' ἐσῆλθε στω δειτὸς ἄγωμ' ὁμῶ

d Τάυρος,

Τάους, κυὰς βοτῆρας, δὴ κερῶντ' ἄγρῳ
 καὶ σὺ μὲν ἠυχνίζε, τὸς δὲ ἀνω τρέπων.
 Εσφαζε, καὶ ῥάχιζε, σὺ δὲ δεσμῖος
 Ηκίζετ' ὡς φώτας, γν' ποιμναὶς πιτῶν.
 Τέλω δ' ἐπαίφας δῖα θυρῶν σκιά τινι,
 Λόγος ἀνέσπα, σὺ μὲν Ἀπριδῶν κάτα,
 Τὸς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ, σιωπῆβις γέλωι πολῶ,
 Ὀσῶ κατ' αὐτῶν ὕβριμ' ἐκτίσαστ' ἰῶν.
 Κἄπειτ' ἀπαίφας αὐθις ἄρ' ὀδυρὸς πάλιμ,
 Εμφρωμὸς ἴως ξυῶ χρόνῳ καθίσταται.
 Καὶ πλῆροθ' ἄτης ὡς διοπῆδοι σέγος,
 Γαίλας κῆρα, θῶύφην, γν' δ' ἐρπίσις
 Νευρῶν ἐρφθῆεις, ἐζέτ' ἀρενὶς φόνος,
 Κόμῳ ἀπριξ' ὄνυξι συλλαβῶν χει.
 Καὶ τῶ μὲν ἦσο πλείστον ἀφθογ' χρόνον.
 Επειτ' ἐμοὶ τὰ δειν' ἐπηγείλασ' ἐπη,
 Εἰ μὴ φανείτω πᾶν τὸ σιωπηχὸν πάθ'·
 Κἄνῆρετ' γν' τῶ, πράγματ' κυρεῖ ποτὲ,
 Κἄγῳ φίλοι δέισσα τῆξερ γασμῶν,
 Ελεξα πᾶν ὄντορ δζηπισάμῳ
 Ὀδ' ὀδυρὸς δζώμωφην αἰμωγῆς λυγρῆς.
 Ἄς οὐ ποτ' αὐτῶ προδγν εἰσῆκασ' ἐγῶ.
 Πρὸς γὰρ κακῶτε καὶ βαρυφύχῃ γοῶς
 Τοῖσδ' ἄείποτ' ἀνδρῶς δζηγεῖτ' ἐχθρ.
 Ἀλλ' ἀφόρητ' ὄφραμ κωκυμάτων,
 Ὑπεσῖναζε ταῦρ' ὡς βρυχώμῳ.
 Νῦν δ' ἔν' ἰσῶδε κείμῳ κακῶ τύχη,
 Ἀσιτ' ἀνῆρ, ἄποτ', γν' μέλοισ' βοτῆσις
 Σιδηροκμήσιμ, ἦσυχ' ἠακεί πωσῶν.
 Καὶ δῆλός ἐστι ὡςτι δρασείωμ καίωμ

Tauros, canes, ovesq; lanigeras, ibi
Alios caput truncauit, & iugulo abdidit
Aliis mucronem, ac tergora iisdem disscidit.
Instar uirorum alios ligatos nexibus
Flagris cecidit inter ambulans pecus.
Surgens in umbram, quæ per hostium salit,
Grauia in Attidas euomit conuicia,
Notans Vlyfsem, aliis cachinum commouens
Multum iuerit quis uiribus in eos quidem,
Ac se sit ultus de sui calumnia.
In se reuersus, & suam deinceps domum,
Constans satis aliquatenus sibi extitit
Ac plenum ubi testum reuisit noxia
Feriens caput laniauit, & cadauera
Inter recumbens mixtus est stragi miser.
Comam tenaciter manu, unguibus trahens.
Elinguis & multum remansit temporis.
Tandem minatus est atrociter mihi.
Nisi indicarem quicquid ipse admiserit.
Ac me rogauit, unde origo sit mali.
Carissimi timens ideo, quæ facerat,
Quam uideram tunc historiam recensui.
Plorauit inde luctibus statim feris,
Quales quidem nunquam ipsius perceperam,
Tristeis sibi esse ab aspero & prauo uito
Itas, querebatur profecto plurimum.
At planctibus strepitum citra singultiens
Gemebat alte, tauus ut fortis, fremens.
Talem incidens ergo miser casum grauem
Pecoris aceros inter, à se perdit
Ferro, sedet potu, ciboq; nunc uacans.
Ac se gerit tentare ceu mali uelit

Quicquam loquens, lugens agensq; sedulo.
Sed heus amici propter hæc accesseram,
Succurrite ingressi, potestis si modo.

» Iuuatur auxiliis amici languidus.

Cho. Acerba Te leutant^{ea} mihi, proles refers,
Homo obruatur ut malorum pondete.

Ai. Væ uæ mihi.

Tec. Properate quid statis quid hic, an clamitet
Non audiistis, ut suam uocem leuet:

Ai. O me miserum.

Cho. Vel æger est, uel in ueterem relabitur
Is ægritudinem, hinc ea exclamatio.

Ai. Eheu eheu, heus heus puer

Tec. Væ mihi uocare Euryfaces à patre iam tuo.

Quid uult: eheu ubi es: quid ille cogitat:

Ai. Teucrum uoco, Teucrus iam ubi: num semper is
Prædam exeret, sed interim plane occidi.

Cho. Homo sapere uideretur, unde aperti hostium,
Pudeat eum fortasse si me uiderit.

Tec. Patent fores ecce tibi iam seruare fas
Nunc illius negocia, & qui sit ualens.

Ai. Iò meorum amicorum dulcissimi,

Manentes in æquitatis uia

Soli: uidete qui petiuit

Fluctus nuper æstuans,

Vndiq; me circumdans:

Cho. Eheu tibi ipse uerus es testis nimis,
Res ipsa monstrat hunc sui non compotem.

Ai. Iò, genus naualis auxiliare artis,

Spumans qui tonfas per salum

Socii classis nostræ egistis.

Solū modo ex tete ferentē

Vidi

Τοιαῦτά γάρ πως εἰ λέγει, κῶδ' ὕρεται

Ἀλλ' ὦ φίλοι, τότων γάρ οὐν ἐκ' ἐσάλλω,

Ἀρήξαιτ' εἰσελθόντες, εἰ δὴ ἀδὲ π.

ἤ φίλων γὰρ οἱ τοιοῦτοι νικῶνται φίλοι.

ἤ. Τεκμοσά δ' ἴνα πᾶσι Τελύταυτ' εἰ λέγῃς

ἤ. Ἡμῖν, ὅμ' ἀνδρᾶς διαπεφοιβᾶσθαι κακοῖς.

ἤ. Ἰὼ μοι μοι.

ἤ. Τάχ' ὡς εἴκε μάλλον, ἢ οὐκ ἠκόσασθε

ἤ. Αἰῶντ' εἰ, οἷαν τήνδε θάνασσι βοᾶν;

ἤ. Ἰὼ μοι μοι

ἤ. Ἀνὴρ εἴοικεν ἢ νοσεῖν ἢ πῆς πύλας

ἤ. Νοσημασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι πῆζόν.

ἤ. Ἰὼ πᾶσι πᾶσι.

ἤ. Ὡ μοι τάλαυτ' Εὐρύτακον, ἀμφὶ σοὶ βοᾶ.

ἤ. Τί ποτε μνησιν; πῶ ποτ' εἶ; τάλαυτ' ἐγώ.

ἤ. Τόσκιον καλῶ, πῶ Τόσκιον; ἢ τὸν εἰσάσθαι

ἤ. Λεκλατήσθ' χρόνῳ; ἐγώ δ' ἀπόλλυμαι

ἤ. Ἀνὴρ φρονεῖν εἴοικεν, ἀλλ' ἀνοίγετε,

ἤ. Τάχ' ἂν πῶ ἀεδῶ κατ' ἐμοὶ βλεψας λάβοι.

ἤ. Ἰδὲ διοίγω, πῶσθ' ἐπέφην δ' ἔφεσι σοὶ

ἤ. Τὰ τῶσθ' πράγμα, καὶ τὸς ὡς ἔχωρ κυρεῖ.

ἤ. Ἰὼ φίλοι ναυβάται, μόνον ἐμῶν φίλων,

ἤ. μόνοντ' ἐμμελόντων ὄρθῳ νόμῳ.

ἤ. Ἰδὲ δὲ μ' οἶον ἀρτὴ κῦμα

ἤ. Φοινίας ὑπὸ ζέλης

ἤ. Ἀμφίδρομον κυκλεῖται.

ἤ. Οἴμ', ὡς εἴοικας ὄρθῳ μαρτυρεῖν ἄγαθ,

ἤ. Δηλοὶ δὲ τοῦ γοῦ ὡς ἀφροντίως ἔχθ.

ἤ. Ἰὼ γῆντ' ναΐας ἀρωγῶν τέχνας,

ἤ. Ἀλίαν δὲ ἐπέβας ἐλίωσιν πλάταν.

ἤ. Σέ σοι σέ σοι μόνον δ' ἐδρασε

- Ποιμῶν ἐπαρκίῳ
 Τ' ἀλλά με σιωδ' αἶψον
 χό. Εὐφραμα φώνη, μὴ κακῶ κακῶ διδούς
 Ακθ, πλείον τὸ πῆμα Φιλῆτις τίθει
 αἰ. Ὁρᾶς τὸν θρασυὸν τὸν δυνάκερδιου
 Τὸν γὰρ δ' αἶαιε ἀπρεσεμ μάχαιε,
 Ἐν ἀφόβοιε με θυροὶ δεινοῦ χεραε;
 Οἴμοι γέλωτθ, οἴομ ὑβριδιῶ ἀρα.
 χό. Μὴ δέασοτ' Αἴεε λίσσομαί σ' αὐδία τάδε.
 αἰ. Οὐκ ἐκτόε; οὐκ ἀφ' ὀφθῶν ἐνεμῆ πόδια;
 αἰ αἰ αἰ.
 χό. Ὡ πῶε θεῶμ ὑπεκε, καὶ φρόνητομ εὔ.
 αἰ. Ὡ δ' ὄσμοεθ, ὄε χερσίμ μὲν
 Μεθῆκα σὺν ἀλάστοραε,
 Ἐν δ' ἑλικεσι βροσί καὶ
 Κλυτοίε πεσῶν ἀπολοίε,
 Ἐρεμνὸν αἰμ' ἑδουσα.
 χό. Τί δ' ἦτ' αὖ ἀλγοίηε ἐπ' ἄξεργασμῶνιε;
 Οὐ γὰρ γήμοιτ' αὖ τοῦδ' ὅπωε οὐχ' ὦδ' ἔχειμ.
 αἰ. Ἰὼ πάνθ' ὄρωμ, ἀπάντωντ' αἰε
 Κακῶν ὄργανομ τέκνομ Λαιρπίε,
 Κακοπινεσατόντ' ἄλημα στρατῶ
 Ἡπε πολὺν γέλωδ' ὑφ' ἠδονῆε ἀγειε.
 χό. Ξιὼν θεῶν πᾶε καὶ γέλωτ' κῶδ' ὑρετιε.
 αἰ. Ἰδριμίνιμ, καίπερ ὦδ' ἀτῶμνθ.
 Ἰῶ μοι μοι
 χό. Μηδ' ἐμ μὲγ' εἶπιε. οὐχ' ὄραε ἴν' εἰ κακῶ;
 αἰ. Ὡ Ζεὺ πτογόνωμ προπάτωρ,
 Γῶε αὖ τὸν αἰμολώτατομ

Vidi opem pastoribus.

At me iam lacerato.

Cho. Bona uerba quæso non malam modo adice

Ai. Medicinam, ex hac plus peñiciiei enim uenit,

Vides audacem & cordatum uirum,

In arduis bellis sanè intrepidum

Inter nihil timidus fortem bestias:

Quis uiderit non hæc semel si agnouerit.

Quod alteri meditans nocere ipse occidi.

Pro risui quanto miser me subdidit:

Quam maximo grauatus usq; sum malo:

Tec. Ne talia Ajax in dylte loquaris precor.

Ai. Tu me quid agis: non hinc moues procul pedem:

Tec. Ah ah ah

Cho. O dii boni morem huic gerens respiscito.

Ai. Hei misero quod nauibus

Reliquerim tam noxios

Irruerim at in hæc Boues, oues, atq; captas

Atro cruore tinctus.

Cho. Quid iam diu commissa propter angeris

Ai. Fieri ut sit infectum quod est factum nequit.

Id cuncta contuens omnium

Malorum organon proles Laërtii.

Danaum pestis, consulens pessima,

Rides abunde & gaudio perfunderis.

Cho. Deus facit ridere & idem plangere.

Ai. Videre eum ardeo quam uis mœream

Væ uæ mihi.

Cho. Nil asperum dicas, uides ne res tuas

Ai. Quo sint statu malæ quid peregeris.

O maiorum Iuppiter

Nostrorum progenitor

Quâniam

Quánam arte perdere hostium

Qui uero callidissimum:

Et male sceptrá iam tenens

Tes reges Argiuum: Moriar libens tandem ipse.

Tec. Quòd imprecatis hæc simul mori

Precate. Nam superesse te sine quid iuuat:

Ai. Iò tenebra fulgida, mihi caligóq;

Radiat optime. Prehendite me uelut mancipem

Nec ingenuum quasi prendite,

Tenete, Non enim Deum Genus. Ergo placide

Agentium in hoc terræ ambitu

Vultum intueri candidum, quàm ut debeam

Me indigniorem censeo.

Infera at Dea sæua, suos

Stimulos mihi iniicit. Ergo quò uertam:

Quòue me feram: Sedem ubi ponam:

Enecant me hæc funditus.

Ac prope hanc simul

Prædam iacemus, Stolide peremptam.

Ob quam statim me tota sternet

Exercitus phalanx Achiui, &

Conteret omnem.

Tec. Heu bis miseræ, frugi uirum ista dicere,

Qualia nec ipse pertulisset antea.

Ai. Fluxus fluuiorum, lustra maritima, & abdita

Nemora littoris,

Multum diu multum diuq;

Tenete me ante Troiam.

Sed necdum me necdum

Respirare quisquam

Nouetit mortaliū.

Eheu Scamandrii proximi aluei

Bene

Εχθρόν, ἄλκιμα, τὸς τε Διο-

Σάρακας ὀλέσας βασιλεῖς,

Τελθ' θάνοιμι κἀν τὸς;

πκ. Όταν κατὸν χυ τῶνδ' ὄμῳ κἀμοὶ θανεῖν

Εὐχθ. πὶ γὰρ Δεῖ ζῶ με, σὲ τε θνητόθ';

ἰω. ἰώ σκοτθ' ἐμὺ φάθ', ἔρεβθ' ὦ φάσθ'

Νότα του ὡς ἐμοί,

Ελεδ' ἐμ' οὔτε γὰρ θεῶν

Γγνθ', οὐδ' ἀμειλίω

Ετ' ἄξιθ' βλέπειν τιν' εἰς

Ονησιμ ἀνθρώπων.

Ἀλλὰ μ' Ἀδ' ἰός ἄλκιμα θεός,

Ολέθειον ἀκίξει.

Ροὶ τίς οὐ φύγη;

Ροὶ μολὼν μῆνῶ;

Εἰ τὰ μὲν φθίνει φίλοι,

Τοῖς δ' ὄμῳ πῶ εἰλας

Μώραες δ' ἄγραις προσκείμεθα.

Ρας δεσφρατὸς διπαλτθ' αὐ με

Χεῖρ φονδύοι.

πκ. Ω Δυστάλαινα, τίά δ' ἀνδρα χησιμον

Φωνεῖν, ἂ πρόδον οὐτθ' οὐκ ἔτλη ποτ' αὐ;

ἰω. Ροῖοι ἀλιεῖ ῥοβοι, πῆζα λάτ' ἀντρα, κῆ

Νεμθ' ἐπακτιον.

Ρολὼ πολὺ με διαρόν τε διή

Κατέχετ' ἀμφὶ Τροίαν

Χρόνον, ἀλλ' οὐκέτι μ' οὐκέτι

Ἀμπνοῶς ἔχοντα.

Τὸ πο τίς φρονδῆ ἴσω.

ἰω Σχεμῶν δροιοὶ γείγονδρ ῥοῶς

Εὐφρονδὲ Ἀργείοισι
 οὐκέτ' ἀνδρα μέ
 Τόνδ' ἰδὼν, ἐπ' ᾧ
 Ἐφερέω μέγ', αἶον οὐτινα
 Τροίαε στρατῷ
 Δέρχθην, χθονὸς μολόντ' ἄρ'
 Ἑλλανίδῳ, τανυῶδ' ἀπὸ μ' ᾧ
 Ὡδ' ἐ πρόκειμαι.

- χό. οὐτοὶ σ' ἀπέργον, οὐδ' ὅπως ἐδ' λέγειμ
 Ἐχω, κακοῖς τοιοῖς δ' ἐ συμπεπῆσθότα.
- αἰ. Αἰ ἄ, τίς αὖ ποτ' ᾤεθ' ᾧδ' ἐπώνυμον
 Τοῦ μὲν ξυεῖσιν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
 Νῦν γὰρ πάρεσι καὶ δ' ἰς ἀιάζειν ἐμοί,
 Καὶ τρίς, τοσούτοις γὰρ κακοῖς γίντυχάω.
 Οὐκ πατὴρ μὲν τίσδ' ἀπ' ἰδ' αἰας χθονός.
 Τὰ πρῶτα καλλισεῖ ἀριστέας στρατῷ,
 Πρὸς οἴκῳ ἦλθε πᾶσα ἐν κλείαν φέρων.
 Ἐγὼ δ' ἐκείνῃ πᾶσι, τὸν αὖ τὸν εἰς τόπον
 Τροίας ἐπελθῶν οὐκ ἐλάσσοι δόνη.
 Οὐκ ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς.
 Ἀπὸ μ' ᾧ Ἀργείοισιν ᾧδ' ἀπόλυμαι.
 Καί τοι τοσούτῳ γ' ἔζεπίσασθαι δοκῶ,
 Εἰ ζῶν Ἀχιλλεύς τῶν ὀπλων τῶν, ὧν π' ἐβ'
 Κρινῆν ἐμελλε κράτ' ᾧ ἀριστίας τινί,
 Οὐκ ἀντις αὐτ' ἐμαρτυρῶν ἄλλ' ᾧ αὐτ' ἐμῶ.
 Νῦν δ' αὐτ' Ἀτρεΐδαι φωνὴ πανταργῶ φρονίας.
 Ἐπραξαν, ἀνδρὸς τῶδ' ἀπώσαντο κράτη.
 Κεῖ μὲν τόδ' ὄμμα, καὶ φρονδὲ διὰ στραφῶ.
 Γνώμης ἀπέεργαν ἔλ' ἐμῆς, οὐκ αὖ ποτε
 Δίνω κατ' ἄλλῃ φωνῆς ᾧδ' ἐψήφισαν.

Beneuoli Argiuis

Non uidebitis

Me uirum talem   Amplius, qualem

(Rem loquor nunc arduam quidem)

Troica manus   Conspexerit Pelasgica

Tellure euntem neminem.

Anglorius sed hic iaceo

Et incelebris.

Cho. Nequeo morari te, nec est quod possim ego

Permittere, ut sapienter hæc parum efferas

Quando acribus adeo malis es obrutus.

Ai. Ah ah quis unquam insigne iudicauerit

Nomen meis accommodum infortuniis

Coram mihi bis nunc enim *deus* adest

Acter. Premor nam erumna ego tanta miser.

Olim pater tellure ab Idæa tulit

Victoriæ ornamenta prima, exercitum

Quod inter omnem multa clara gesserat,

Suam reuertens nomine in dlyto domum.

At illius ego filius Troiæ locum

Non uiribus petens eum minoribus,

Nec res mea magis inferas gerens manu,

Danaos apud foede intereo sine gloria.

Si uiueret Aeacides, sententia &

Lata esset, ut qui uiribus præstantior

Sua retineret arma, præ me ea fortior

Nemo abstulisset, id quod optime scio.

At nunc Attidæ callidissimo uiro

Dicarunt ista, uiribus spretis meis.

Quòd si nec hic uultus q̄ mens q̄ alii fotent

Suam nec exuerent ita saepe formulam,

Talem dedisset postea non calculum

- In quem uis effecissem ego hac dextra mea.
 At iam uidens toruum Minerua filia
 Iouis, dea indomita ut in hæc extenderem
 Fecit manum, seu a indita mihi rabie.
 Ergo manus clade pecoris cruenta sunt.
 Rident sed illi, fugerint quòd sic malum
 » Me non quidem uolente. Sed si quis Deum
 » Excæcet euadit potioem uel malus.
 Eheu quid efficiam Deos ubi sentiam
 Palam mihi in uisos & omneis copias
 Odisse me Aigium, Ilium q̄ nobilis
 Priami, mihi esse infensa & arua hæc omnia:
 Vtrum domum castris relicta matium
 Solis & Attidis per Argeum ferat
 Pelagus: Patri sed qua facie me ostendero
 Telamoni: Nam non is uidere me potest
 Nudum citra redite fortitudinis
 Primam coronam, qualem is ante tectulic,
 Auctam celebritate & omni gloria.
 Nequeo sed id sufferre. Quid si nunc eam
 Ad alta Troiæ pergama atq; mænia,
 Acri duello dimicans & persequens
 Virtutis opus, instar uiri demum cadam:
 Modo sed illo Attidas exhilatauero.
 Haud fiet id. Sed inquirenda est ars noua
 Talis, patri per quam indicer mihi non sua
 A stirpe degenerem, fugax qui sim & timens
 Minime nec animo destituar uel robore.
 » Turpe est enim superstitem diu uirum
 » Quum liberetur nil malis, quæ angitur.
 Dies enim super diem, quæ dulcia
 Superaddita & reposita, dar, quàm uel motis

Νῦν δ' ἢ Διὸς γοργῶπις ἀδάμας ὄθειά,
 ἦδη μὲν ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπυτύνοντ' ἔμην
 Εσθλην ἐμβαλῶσα λυσοῶδην νόσον,
 ὧστ' ἦν τοιοῖσδε χεῖρας ἀμάφαι βοκοῖς
 Κεῖνοι δ' ἐπεγγελοῖσι κ' ἐκπεφυγότ' οὐ,
 Ἐμὲ μὲν οὐχ ἐκόντ' ὄθει. εἰ δέ τις θεῶν
 Βλάπτοι, φυγοῖγ' αὖ χ' ὁ κακὸς τὸν κρείσσονα.
 Καὶ νῦν τί χεῖρ' ἴδῃν, ὅς τις ἐμφανῶς θεοῖς
 Εχθαίρομαι; μισεῖ δέ μ' ἑλλήνων στρατός.
 Ἐχθεῖ Τροία πάσσα, καὶ πεδία τάδε,
 Γοτῶρα, πῆες οἴκους, ναυλοχὸς λιπῶν ἰδρύας,
 Μόνοσ' Ἀτρείδας, πειλαγὸν Αἰγᾶιον πρῶς
 Καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δ' ἠλώσω φανείς
 Τελαμῶνι. πῶς με τλήσει τοῖ ποτ' εἰσιδέειν
 Γυμνὸν φανόντα τῆν' ἀρεῖεῖων ἄτορ,
 ὦν αὐτὸς ἐξέσειφανον δύκλειας μέγαν.
 Οὐκ ἔσι τουργου τληπῆν, ἀλλὰ δὴ τ' ἰών
 Πρὸς ἔρυμα Τρώων, συμπεσῶν μόν' ὄμοις,
 Καὶ δρῶντι χερσὺν, εἴτα λοιδιὸν θάνω;
 Ἀλλ' ὠδὲ γ' Ἀτρείδας αὖ εὐφραίνοιμί περ.
 Οὐκ ἔσι ταῦτα. πῆρ' ἄ τις ζήτητ' ἄ
 Τοιάδ' ἄφ' ἧς γέροντι διλώσω πατρὶ,
 Μήκει φύσῃ ἀσπ' λαγχν' ἑκκείνο γεγάσ.
 Αἰσχρὸν γ' ἄνδρα τὸ μακρὸν χεῖρ' ἐμ βίῃ
 Κακοῖσιν ὅσις μηδὲν ἀλλάσσειται.
 Τί γάρ πῃ ἡμερ' ἡμέρα τὸρπειν ἔχει,
 Προδῆσα, κἀναθεῖσα, τὸ γε κατθανεῖν;

- » Οὐκ αὖ περιέμνω οὐδ' ἄριστος λόγου βροτῶν,
 » Ὅσπερ κηναίσιμ' ἐλπίσιμ' θερμαίνετο.
 » Ἀλλ' ἢ καλῶς ζῶ, ἢ καλῶς τεθνηκῆσθε
 » Τῶν δὲ γυνῆ καὶ πάντ' ἀκίχουας λόγου.
 χό. - Οὐδέ τις ἔρει πῶδ' ὡς ὑπόβλητον λόγου
 Αἴας ἔλεξας, ἀλλὰ φησὶ σωτῆρ' ἄριστος.
 Πάυσά γε μὲν περὶ καὶ δὸς ἀνδρασί φίλοις
 Γνώμης κρατῆσαι, τὰς δὲ φροντίδας μεθεῖς.
 » πκ. Ω δ' ἔα ποτ' αἴας, φησὶ ἀνγκυραίας τύχης
 » Οὐκ ἔστιμ' οὐδ' ἐμ' μείζον ἀνθρώποις καίου.
 Εγὼ δ' ἔλθ' ἄνευ μὲν δ' ἐξέφυ πατρός
 Εἰπὲρ πίνος δόξοντες ἐν πλῆτῳ φρυγῶν.
 Νῦν δ' εἰμι δ' ἄλλοι, θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδωξέ τις,
 Καὶ σὺ μάλιστ' ἀφ' ἡμετέρου ἐπέε
 Τὸ σὸν λέχ' ὅφρ' ἠλθον, οὐ φρονῶ τὰ σά,
 Καὶ σ' ἀντιπάζω πῶς ἐφίσις Διός,
 Εὐνήσ τε φησὶς, ἢ σιωπῆ δ' ἀχθὺς ἐμοί,
 Μὴ μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγυνην λαβῆν,
 Τῶν σῶν ὑπὸ χερῶν χειρίαν ἀφῆς πνί.
 Ἦν γὰρ θάνατος σὺν καὶ τελευτήσας ἀφῆς,
 Ταῦτα νόμιζε καὶ μετ' ἡμῶν τὸν ἡμέρα,
 Βία ξωαρπαδέσθαι Ἀργείων ὑπο,
 Ξῶν παιδί τῷ σῶν δὲ λιλαν ἔξην τροφῆν
 Καὶ τις πικρὸν πρόσφθεγμα δ' ἔα ποτῶν ἔρε
 Λόγοις ἰαπῶν, ἰδίετε τίω ἐμδυνέτη
 Αἰαντ' ὅς με γισον ἰχουσι στρατῷ
 Οἴας λατρείας ἀνδ' ὅσος ζῆλος τρέφει.
 Τοιαῦτ' ἔρε τις καὶ με μὲν διαίμων ἔλα.
 Σοῖδ' αἰσχερὰ τὰ περὶ ταῦτα, καὶ φησὶ σῶ γόνυ.
 Ἀλλ' αἰδέσθαι μὲν πατέρ' αὐτῶν σὸν, ἐν λυγρῶ

Non uel redemerim quidem pilo uirum,
 Quicumq; inani concipit sibi spe bona.
 Verum aut opus bene uiuere aut bene emoti

Natalibus clato. Tenes nunc omnia.

Nemo hisce quisquam cōmodius hic dixitit

Aiax, tuam sed posthabe mentem precor,

Bonis q; amicorum locum da suauibus.

E pectore anxias tuo curas iace.

Necessitas euentuum est Aiax grauis

Mortalibus, durissimum q; adeo malum.

Sic libero generata patre quondam ego,

Inter Phrygas, si quisquam alius, prædiuite

Nunc seruam ago uolentibus cœlestibus,

Tua manūq; maxime. Quare thori

Postquam tui consors fui, quī non tuas

Res esse saluas cupiam: & obsecro Iouem:

Te per domesticum, per &, quo dulciter

Mecum quiesci lectulum, me ne uelis

Populi malis sermonibus succumbere,

Cuidam relinquens hostium captam tuam,

Tecmessam, & Euryfacen misellum hunc paruulum.

Nam si ultimum fati diem moriens seras,

Me cogites eadem ab Argiuis die

Cum prole raptam: seruituti obnoxiam.

Acerba probra tum quis in me torqueat

Verbis notans, Genialis en sociam thori

Aiacis Argium ducum fortissimi,

Quàm turpiter regina seruit maxima.

Aduersus ista me loquens, iuxta aufēret

Sceleratus ille, quisquis hæc ira dixerit.

Pudori at hæc erunt tibi & generi tuo.

Carum uerere quin patrem silicernium:

Senem,

Senem, simul matrem uerere plurimis
 Annis onustam, quæ facit sapissime
 Diis uota, ut incolumis, ualens, redeas domum.
 Miserate Rex gnatum tuum, Nam is orphanus
 Ab hostibus raprabitur misere tuis.

Nec ulla erit cura huius. O quantum mali
 Huic & mihi dederis, ubi mortem oppetas.
 Nec est super defigere in quod lumina
 Te præter ipsa queam, mea ò lux unica.
 Nam patria est postquam mea abs te perdita.
 Bello & genetrix dulcis, & Parca abstulit
 Charum patrem Stygios ad accolas ferens,
 Natale quod, ni tu, mihi reliquum solum:
 Quæ nunc opes: in te salus est unica.

“ Mei memor sis ergo. Nam decet uirum
 “ Obluione non capi mox suauium
 Quis auctus est. Nam gratiam semper patit
 Gratia, patit beneficium beneficium.
 Sed cui memoria defluit, quis usus est,
 Bonorum, is ulli ingenuus haud habebitur.

Cho. Ajax uelim te præditum sententia
 Mente ac mea, profecto commendare tum
 Quæ te rogauit, iure uix queas satis.

Ai. Et ualde laudem à me quidem illa recipiet
 Meis parere iussibus ubi audeat.

Tec. Charissime, omnibus tibi obsequar modis.

Ai. Gnatum adferas meum, uidere eum uolo.

Tec. Illum ha stenus periculis custodii.

Ai. In hisce iam quicquam malis mihi recitas?

Tec. Ne uel tuæ agritudini fors incidens
 Occumbat infœlix, miserq; infantulus.

Ai. Non indecorum id erat meo infortunio.

Ea pro

Γῆρα πωλείπω, ἀδίσαι δὲ μητῶρα
 Πολλῶν ἐτῶν κληρῶχος, ἢ σε πολλάκις
 Θεοῖς ἀράτου ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν.
 Οἰκτερε δ' ὦ νᾶξ πᾶσιδαι του σὸν, εἰ νεας
 Τροφῆς στεγθεῖς, σὸ διοισετα μόνθ
 Ὑπ' ὀρφανισῶν, μὴ Φίλων, ὄβρι κακῶν
 Κένωτε καμοὶ τῶδ' ὅταν θάνης νεμεῖς.
 Εμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἔστιν εἰς ὃ, τι βλίπω
 Πλην σὸ. σὺ γὰρ μοι πατρίδ' ἠίσωλας δεῖς,
 Καὶ μητῶρ' ἀλλ' ἢ μοῖρα του φύσαντά με,
 Καθεῖλον ἄδ' εὐθαλασίμους οἰκήτορας.
 Τίς δ' ἦτ' ἐμοὶ γῆνοῖτ' αὐτὴν σὸ πατρίδ;
 Τίς πλῆστ' ἐστὶν τοῖ πασ' ἐγωγε σώζομαι
 Ἀλλ' ἔχε καμὸ μνήσιω. Ἀνδριτοὶ χρεῶν
 Μνημῶν πλοσεῖναι, τὸρ πνὸν εἶπι πᾶ πάθοι.
 Χάρις χρεῖν γὰρ ὄστιν ἢ πικτὸ σ' αἰεί.
 Ὅπου δ' ἀπορῶε μνήσις εὐπεπονθότθ
 Οὐκ αὐ γῆνοι τόποδ' αὐτθ Δύγηνε ἀνήρ.
 Αἴας, ἔχει σ' αὐ οἴκτου ὡς καγὼ φρενί
 Θέλωμ' αὐ. αἰνοῖνε γὰρ αὐ τὰ πῆσδ' ἐπι.
 Καὶ κάρτ' ἐπαίνε τ' ὄψετα πρὸς γῶν ἐμῶ,
 Εὐὸ μόνου τὸ τάχθιν εὐ πολμῶ τελεῖν.
 Ἀλλ' ὦ φίλ Αἴας, πάντ' ἐγωγε πείθωμαι
 Κομίζε νῦν μοι πᾶσιδαι του ἐμεν, ὡς ἰδῶ.
 Καὶ μὴν φόβοισίγ' αὐτῶν ἔλυσσάμην.
 Εὐ ποισθε τίς κακῶσιω ἢ τί μοι λέγεις;
 Μὴ τοι γέ πᾶ δύνωθ' ἀντήλας θάνοι.
 Γρεῖπνογετ' ἴω αὐ δαίμονθ τῶ ἐμῶ τῶδε.

- τικ. Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ φύλαξα, τὴν τὸν ἄρκέσσα.
 αἰ. Ἐπὶν ἐσ' ἔργου, καὶ πρόνοιαν, ἢν ἔδρα.
 τικ. Τί δὴ τ' αὖ ὡς ἐκ τῆν δ' αὖ ὠφέλιμί σε;
 αἰ. Δόσμοι πρὸς φέρν αὐτὸν, ἐμφανῆ τ' ἰδ' εἶμ.
 τικ. Καὶ μὴν πῆλασγε πρὸς πόλοις φυλάσσετο.
 αἰ. Τί δὴ τὰ μέλλῃ μὴ πρὸς σίαν ἔχεις;
 τικ. Ω πᾶν πατήρ καλεῖ σε, δ' ὄνρο πρὸς πόλων.
 αἰ. Ἀγ' αὐτὸν, ὅσων χερσὶν ἐνθάδ' ἔκρυψαι.
 τικ. Ἐρπονὶ φανεί, ἢ λειψιμὴν λόγος;
 αἰ. Καὶ δ' ἡ κομίζε πρὸς πόλων ὅδ' ἔγγυθον.
 τικ. Αἰρ' αὐτὸν ἄρε δ' ὄνρο, τερβήσει γ' οὐ
 Νεὸς φαγῆ πρὸ τόνδ' ἐ πρὸς λδύσσω φόνον,
 Εἴπρ' ἀδικάως ἐς ἐμὸς τὰ πατρός.
 Ἀλλ' αὐτὴν ὡμοῖς αὐτὸν γ' ἢ νόμοις πατρός.
 Δεῖ πωλοδραμεῖν, καὶ φομοῖδ' ἢ φύσιν.
 Ω πᾶν γόνιο πατρός δ' ἄτυχεσθ.
 Τὰ δ' ἄλλ' ὁμοῖος, καὶ γ' ἡμοῖ αὖ οὐ κακός.
 Καί τοι σε καὶ νῦν τὸ τὸ γ' ἐκλδὸν ἔχω
 Οὐδ' οὐνεκ οὐδὲν τῆν δ' ἐπαιδάνη κακόν.
 » Ἐν ἔφ' φρονεῖν γ' ἢ μὲν ἢ δ' ἢ Βίθ.
 » Τὸ μὴ φρονεῖν γ' ἢ κάρτ' ἀνώδ' ἠων κακόν,
 » Ἐως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθης.
 Ὅταν δ' ἴκη πρὸς ἔσθρ, δέῃ σ' ὅπως πατρός.
 Δείψης γ' ἐχθροῖς, οἷος ἄξ' οἷος τράφης.
 Τέως δ' ἐκφοῖς πρὸς δύμασιν βόσκου, νέου
 Ψυχῆν ἀτάλων, μητρὶ τῆ δ' ἐλε χαρμονῆν.
 Οὐ τοι σ' Ἀχαιῶν οἶδ' αὖ μίτις ὑβρίσκει
 Στυγνῆσι λαβαῖς, οὐδ' ἐλε χερσὶν ὄντ' ἐμῶ.

- Tec. Ea propter hunc custodii hinc quiescito
 Ai. Et rem tuam laudo, atq; prouidentiam.
 Tec. Quid nam tibi inde commodi emanauerit?
 Ai. Coram da ut alloquat, uel hunc iam conspicer.
 Tec. Curam gerunt eius ministri sedulo.
 Ai. Quid exhibere eum usque adeo cunctare nunc?
 Tec. Fili uocat te pater, adesto, adducito
 Ai. Aliquis ministrorum hunc, regens eum manu.
 Ai. Venienti loqueris: aut tua uerba non capis?
 Tec. Vbi tam diu nescit moram: quur non uenit?
 Ai. Adfert tamen minister ille proximus.
 Tec. Feras eum, adferas nihil uerebitur
 Ai. Stragem recentem, quanquam & ipse uiderit,
 Germana si modo soboles mea fuerit.
 Tec. At est opus crudis patris uel legibus
 Ai. Tenerum domari eum, fieriq; haud imparem
 Tec. Naturam atq; indolem parentis ut exprimat.
 Ai. Reddare nate utinam beator patre.
 Tec. In caeteris similis, ualens, uigens, potens,
 Ai. Saltem uel hac te parte felicem puto,
 Tec. Amara quod nondum ista sentias mala.
 Ai. Infantilis uitae est modus suauissimus,
 Tec. Quae mentis est expers nihil plane sapit.
 Ai. Valde indolens malum est ideo, quia nil sapit,
 Tec. Gaudere donec uel dolere didiceris.
 Ai. Peruentum ubi est eod, necesse est agmina
 Tec. Densa inter hostium indicare, quam patre
 Ai. Sis editus forti, impigra proles simul.
 Tec. At pascere interim leui spiramine
 Ai. Fouens recentem animam, tuae non infimum
 Tec. Matri iu uamen, maximum atq; gaudium.
 Ai. Danaum nihil, quisquam, mali scio dabit.

Nec uim tibi facient, ademptus sim licet.
 Custodem etenim talem reliquero tibi
 (Qui ianitoris instar usq; sit uigil,
 Qui te uel optime educabit) optimum
 Teucrum: procul uestigat is modo hostium:
 Opima si spolia queatprehendere.
 Sed ò cohors pontilega, fortis & pia,
 Beneficium commune hoc impero tibi,
 Illi precor mandata nostra ostendite,
 Ut hinc sibi puerum ades ad meas agens,
 Telamoni monstret, matri & Eriboæ meis.
 Carissimis, quo sit senii recreatio.
 Manes ad imos usq; dum secesserint.
 Nec principes certaminum deponere
 Mea arma Achæis uolo, luem nec Lartiam.
 Sed nate nomine qui tuo latum sonas
 Scutum teneto Euryfaces ecce fibula
 Suta tenaciter mouens septemplicem,
 Clypeum, uitibus haud ullius penetrabilem.
 Reliqua arma stat mecum recondere tumulo..

- Actu meam prolem celerrime accipe.
 Domum refer, lachrymas caue tentorio.
- » Fundas, nimis mulier amans est planctuum.
  - » Quin te statim cohibe. Boni medici est enim
  - » Minime eiulare dum secantur ulcera
  - » Aegri, nec edere Elegos & Ialemos.

Cho. Talem audiens cupidinem metuo admodum,
 Ac displicet sanè mihi hæc lingua aspera.

Tec. Quid cogitas Ajax domine: quid parturis?

Ai. Ne quare, ne scrutare scæminam decet
 Esse moderatam, curiosam neutiquam.

Tec. Despero iam nunc prorsus, ò miseritiam.

Te pet

Τοῖσιν πυλωρῶν φύλακα Τύκρον ἀμφὶ σοί.
 Λέγω, τροφῆς ἄοκνον ἔμπακ', εἰ τανῦν
 Τηλωπὸς οἰχνεῖ, δεισμυλῶν θήραν ἔχωμ.
 Ἀλλ' ἀνδρῆς ἀσπιστῶν, γνάλιθ' ἰεὺς,
 ὕμνητε κοινῆν τήνδ' ὠπὸς κήπῳ χάριμ,
 Κένωτ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἔντολμ, ὅπως
 Τὸν πᾶσι δα τόνδ' εἰ πῶς δόμοις ἐμὸς ἄγωμ.
 Τελαμῶνι δ' εἶψ', μητρὶτ' Ἐριβοία λέγω,
 ὧς σφι γήνηται γηροβοσῆος εἰσαί,
 Μέγρις οὐ μυχὸς κίχῳσι τῷ κέτω θεῷ.
 Καὶ τὰ μὰ Τόλχῃ, μήτ' ἀγωνάργαι τινεῖς
 Θήσο' Ἀχαιοῖς, μήδ' ὄλυμῶν ἐμὸς,
 Ἀλλ' αὐτόμοι σὺ πᾶσι λαβῶν ἐπώνυμοι
 Εὐρύσακτον ἴχε δ' ἄσ' πολυῖβ' ἀφ' ἐρέφῳ
 Πορπακθ' ἐπ' ἄβοιοι ἀρέηκτον σάκθ'.
 Τὰ δ' ἄλλα Τόλχῃ κοῖν' ἐμοὶ τεθάρηται.
 Ἀλλ' ὡς τὰ χθ' τὸν πᾶσι δα τόνδ' ἦδ' ἡ δέχον,
 Καὶ δάμ' ἀπάκτε, μήδ' ὠπὸς κήνυς γόος
 Δάκρυε, Κάρταροι φιλοήπιστον γυνή.
 Πύκαζε δάσον, οὐ πῶς ἰατρῶ σοφῶ.
 Θροῶν ἐπ' ὠδῶς πῶς τομῶν τε πῆματι.
 Δεδυκ' ἀκῶν τήνδε τῶν πῶθυμῶν
 Οὐ γὰρ μ' ἀρέσκει γλωσσά σ' τεθυμῶν.
 Ὡ δέσσ' ὅτ' Αἴας, τίποτε δ' ἄσ' εἰς φρονίς
 Μὴ κείνε, μὴ ξεταζε, σωφρονεῖν καλόν.
 Οἷμ' ὡς ἀθυμῶ, καὶ σε πῶς τῷ σὸ τίνυς.

Καὶ θεῶν ἰκνῶμαι, μὴ πῦθ' ὄς ἡμᾶς γένη.

αἰ. Ἀγαυγε λυπᾶς, οὐ κακιδ' ἐγὼ θεοῖς
Ὡς οὐδ' ἐμ' ἀρκεῖν εἰμ' ὀφειλέτης ἐπι;

πκ. Εὐφῆμα φῶνε.

αἰ. Τοῖς ἀκρόσιμ λέγε.

πκ. Σύνδ' οὐχι πᾶσι;

αἰ. Πόλλ' ἀγαυ ἦσιν θεοῖς.

πκ. Ταρβῶ γὰρ ᾧ νᾶξ.

αἰ. Οὐ ξυῖξξιδ' ὡς τάχος;

πκ. Πρὸς θεῶν μαλάσσου.

αἰ. Μῶρᾶ μοι δοκεῖς φρονεῖν,

εἰ τὸ μόν ἦθ' ἄρτι παιδιδύμνοε.

χό. Ω κλεινὰ Σαλαμῖς, σὺ μὲν πε
Ναίεις ἀλίπλαγκτ' Ὀυδαίμω
Γᾶσιμ πειρίφαντ' ἄσι.

Εγὼ δ' ὀτλάμω,

Γαλαῖός ἀφ' οὗ χρόν' ἔ

Ιθαία μίμνω

Λημωνία ποία μήλων

Ανήριθμ' ἄειμ δύνομα

Χρόνω τρυχάμωτ' ἀκακῶ

Ελπίδ' ἔχωμ ἐτι μέποτ' ἀνύσφω

Τὸμ ἀπότροπον

Αἰδουλον αἰδου

Καί μοι διυθεράπυτ' Αἴας

Ξυῖεσιμ ἔφεδωτ' ἰώ μοι μοι,

Θεία μανία ξυῖαυλ' ἔ,

Ὀν ἔξεπέμψω,

Πρίμ δ' ἢ ποτε θεοῖσιν

Κραχουῖτ' ἐν Ἀρεῖ.

Te per tuum gnatum rogo, per & Deos,
Ne nos tuis succumbere facias malis.
Perdas caue cum matre filium tuum.

Ai. Valde angeris mulier, uides honoribus
Nullis quòd ego placare nunc superos uelim?

Tec. Bene ominare. Bona uerba quæso.

Ai. Audientibus ser hæc.

Tec. Nec obsequeris.

Ai. Multa congetis nimis:

Tec. Formido enim rex.

Ai. Non abitis protenus.

Tec. Per Deos mitesce.

Ai. Nescis stulta qua uelis

Morum ne uis præceptor esse nunc meus?

Cho. Celebris Salamis tu sanè habitas

Fortunata saliuaga alicubi,

Cunctis semper cognita. Sed ego infelix,

Multum fluxit temporis

Quo per iuga uersor

Idea & ualles, Ingenti sociorum

Ordine, pratensi herba,

Non pasciò pecori graui

Tardam ob uexatus moram.

Valde & metuo ne olim cogar

(Quæ neminem arcet, repellit)

Plutonis obscuram lu strare regiam,

Troiano in hoc moriens solo.

Præses praterea est mihi Ajax

Morbo laborans, cui mederi

Nemo potest, eheu mihi

Acri furia grauatus, Quem tu dedisti,

Vt nofter esset Ductor supremus.

Anapestici
& Chorici,
hoc est, uari
uersus.

Sanè

Sanè ante perhorrido
 Bello potitus,
 Nunc mente at instabilis
 Pecoris magister &
 Suis sociis dedit quidem
 Parum minime iste fletuum,
 Id q̄ pridem quum egisset
 Ardua uirtutú opera, **Ipsus non ciuilitet,**
 Apud humanos minime,
Vanis cecidit Verbis, **Attridas.**
 Atqui diebus plurimis ubi,
 Mater repleta, **Cana & senecta,**
 Aegrum capite & cerebro
 Animo dehincq̄ discat, **Lugubrem hymnum,**
 Nec miserandæ fletum philomelæ
 Canet infelix, uerum a
 Cutisonas quidè odas **Plorabit: manibus cadent**
 Ictus, cani & laniatio crinis.
 Præstat ergo ditis in latere regia
 Temere ac diu graui languore confici.
 Nam stirpe de patrum deueniens
 Tolerantium laboris **Fortissimorum Achiuùm**
 Moribus haud suis
 Consuetis decoratus mente errat.
 O qualem miserum te
 Audire oportet
 Patrem, & neceffe
 Nati perniciosum
 Fatum triste & acerbum,
 Haud pertulit quale ulla
 Aetas Aeacidum uel solo hoc adempto.

• Ai. Prolixum & immensum omnia exeret diu

Latuerq̄

Νῦν δ' αὖ φρονός οἰοβότας,
 φίλοις μέγα πόνθ' εὕρηται.
 Τὰ πρῆν δ' ἔργα χερσὶ μέγι-

δ' ἀρετᾶς, ἀφιλα πρὸς ἀφίλοις

Ἐπεὶ ἔπεσον

Μελίους Ἀτρείδαις.

Ἡ που παλαιᾶ μὲν γῆτροφ' ἀμύρα

Λυκῶ δὲ γήρα

Μάτηρ νιν ὅταν νοδῶντα

Φρενομῶρος ἀκόσμη,

Αἰλινοῦ ἀίλινοῦ,

Οὐδ' οἰκτρᾶς γόου ὄρνιθ' ἀκροῦ

Ἡσδ' ἄνυσμορ', ἀλλ' ὁ

Ξυτόντος μὲν ᾠδ' ἄς

Θρῆνησει, χερόπληκτι

Δ' ἦ σίενοις γε πεισδύνται

Κρείστων γὰρ αἰόλια κούθων, ἢ νοσῶν μάταν.

Ὅς ἐκ πατρῶας ἠκῶν γηραῖς

Πολυπόνων Ἀχαιῶν,

Οὐκ ἐπι σωτράφοις

Ὀργαῖς ἔμπεδ', ἀλλ' ἐκτός ὀμιλεῖ.

Ὡτλάμων πᾶτέρ, οἶόν

Σε μὲν πῶν πῶν δέσσει

Γαῖδ' ἔς ἄνυσφορου ἄταν,

Ἄν οὐ πῶ τις ἔθρεψεν

Ἄϊων Αἰακιδ' αὖν, ἀτάρθε τῶνδε

Ἀπαιδ' ὁ μακρὸς κᾶνασιδμῆτος χερόν'

Φύγ᾽ ἄδικλα, καὶ φανήντα κρύπτεται.
 Κούκ' ἐς ἀελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἀλίσκεται
 Χ' ὠδῆϊνος ὄρηθ', καὶ πόδις κελεύς φρενίδι.
 Καὶ γὰρ ὅς τὰ δειν' ἐκαρτέρου τότε,
 Βαφῆ σιδ' ηρῶ' ὡς, ἐθγλυθῆλυ σόμα
 Πρὸς πῆσδε θλιγμαικός. οἰκτιέρω δῖόνι
 Χήρω παρ' ἐχθροῖς, πῶσι δ' ἄρφαυοι λιπέμ.
 Ἀλλ' εἰμι πρὸς τὰ λῶτρα, καὶ πῆσ ακπίσ
 Λφμῶνας, ὡς αὖ λύμαδ' ἀγνίσσις ἐμά,
 Μῆνι βαρεῖαν ἔζελευσώμαι θεῶς.
 Μολώντε χάρου γῆδ' αὖ ἄσιβῆ κίχω,
 Κρύψω πόδι' ἐγγῶ τῶμόν, ἐχθισοι βελῶν
 Γαίας ὀρύξας, γῆθα μήτις ὄφεται,
 Ἀλλ' αὖ τὸ νύξ' ἀδύσσις, σωζόντων κῆτω.
 Εγὼ γάρ ἔξ' αὖ χεῖρ' τῶτ' ἐδ' ἐξάμλω
 Παρ' Ἐκτορῶ δῶρημα δυσμλεσάτω
 Οὐπω τί κεδνὸν ἐχοι Αργείων πάρεα
 Ἀλλ' ἐς ἀληθῆς ἠ βροτῶν πῆσοιμία
 Εχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κούκ' ὀνήσιμα
 Τοι γάρ πλοιοπὸν εἰσόμεδα μὲν θεοῖς
 Εἴκειμ, μαθησόμεδα δὲ Ἀτρείδης σίβειν.
 Ἀρχοντές εἰσιμ, ὡσθ' ἴπεικτέον, τί μῆς
 Καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτέρωτά τε,
 Τιμαῖς ἴπεικει. ἄσθ' μὲν νιφοσιβῆς
 Χφμῶνδῶν, ἐκχωρῶσιμ εὐκάρπω θέρε.
 Εξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύνληθ',
 Τῆ λδουκωπῶλω φέγγῶ ἠμῆρα φλίγειμ.
 Δφνῶντ' ἄμμα τωνδυμάτων ἐκρίμισε

Latuere quæ tempus, regitq; cognita.
 Nec est quod affectare quisquam non queat.
 Sic foedus ictum capitur, & morosa mens.
 Olim sic dura perferens & fortia
 Effem q; uti ferrum quod dirigit aqua,
 Fornace dum trahitur tenax, lentum, sequax,
 Mollis per hanc sum redditus mulierculam.
 Placidum q; nunc ut illa sic uultum gero.
 Et eius & nati, quidem me plurimum
 Miseret, quod hanc uiduam impiis uel hostibus,
 Illum sed orphanum relinquere debeam,
 Sed ad lauachra uado pratq; littoris
 Videntia, ut purgatis illic sordibus,
 Vel asperam uitam deæ iracundiam.
 Postinuium si qua locum notauero,
 Hastam meam occultabo telum pessimum
 Humiq; defodiam, ut quis haud intelligat.
 Nox hanc enim sub se tenebit & Erebus.
 Potrò mea simulac recepi eam manu
 Dono datam per Hectorem inimicissimum,
 Nil inelyti egregiue ab Argiuis tuli
 Verum sed est mortaliu prouerbium.
 Dona hostium non dona, nilq; commoda.
 Discemus æthereos uereri sic Deos.
 Posthac & Atridas colere studebimus.
 Sunt principes quæis deferendus est honos,
 Etenim potentia atq; adeo fortissima
 Cedunt honoribus. Nivalis sic hyems
 Cereriferæ locum dat æstati libens.
 Noctis stupet uolublis atq; circulus
 Præfulgidæ lumen diei adutere,
 Albis equis solaribus quæ ducitur.

Sopore leuat amœnus auræ sibilus
 Pontum gementem, & somnus omnibus imperans
 Rursus remittit per uices illum occupans
 Ecquì uel ipsi nesciemus nunc modum?
 Etenim satis noui, quòd unquam si oderim
 Infensus hac lege extiti, ut si res ferat
 Amare rursus possem, Amicum prosequor
 Beneficio tali, meamq; operam loco,
 Semper uelut mansurus haud sit integer.
 Plerisq; nam mortalium, infidus patet
 Portusq; amicitia, statioq; lubrica.
 Circa sed hæc res me commodum geram
 Sed introgressa tu precare numina
 Mulier, ut orsa prosperum finem mea
 Capiant, & ut uoti mei compos siem
 Et assequar quorum cupidine æstuo.
 Vos ac mei socii uia non impari
 Curate cum hac idem, meoq; ubi uenerit
 Teucro referte, nostri ut is curam gerat
 Vobisq; cunctis beneuolus mitisq; sit.
 Accingor at meo quod instat itineri,
 Eoq; uado nunc, eundum quòd mihi.
 Vos iussa nostra perficite, tum protenus
 Fors audietis saluum eram etsi perditus.

Cho. Exhorteo lætusq; amore prouolo.

Io io Pan Pan.

O pan pan mare permeans   A uertice Cyllenes,
 Appare mihi, petroso & niuali,
 Diis laticiam ordiens mihiq;
 Tu mihi Nyssios Cnoссийosq; modo
 Incipias choros obsecro exhilarans
 Præsentia tua, Saltus libido enim tener me.

Icaro

Στῆνοντα πόντην. ἦν δ' ὁ παγλαρατῆς ὑπνῶσθε,
 Λύει πεδὺν ἄετος, οὐδ' αἰ λαβῶν ἔχει.

Ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεθα σαφρονεῖς

Εγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως, ὅτι

Ὅτ' ἐχθρὸς ἡμῶν, εἰς πόσον δ' ἐχθραυτέσθε,

Ὡς καὶ φιλήσωμ' αὐτίς. ἔσπευτε τὸν φίλον

Τοσαῦθ' ἔσπουργῶν ἀφελείμ' βολύβομαι,

Ὡς αἰεὶ οὐ μενύητα. πῶς πολλοῖσι γνῶ

βροτῶν, ἀπιστός ἐσθ' ἐταιρίας λιμῆν.

Ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τῶν ἰσχυρῶν, εὐχίσει. σὺ δὲ

Ἐσὼ θεοῖς ἐλθῶσα, διατέλλε γυνάει

Εὐχέτε λείδη τῶν ὄντων ἐξ ἄκρας.

Ἡμεῖς δ' ἐταῖροι ταῦτά τῃ δέ μοι πάλλε

Τιμάτε. Τὸν κρωτὸν ἢν μόλι, σημήνατε

Μέλη μὲν ἡμῶν, δύνοσιν δ' ὑμῶν ἅμα.

Εγὼ γὰρ εἴμ' ἐκείσθ', ὅποι πορδύτεον.

Ἡμεῖς δ' ἀφράζω δρᾶτε, καὶ τὰ χ' ἀνμ' ἴσως

Πύθοιθε, καὶ νῦν δ' υσυχῶ, σεσωσμένον.

Ἡμεῖς δ' ἐφρεῖν ἔρωτε, ποδὶ χαρῆς δ' ἀνεπτάμαν.

Ὡ ἰὼ πάν, πάν.

Ὡ πάν πάν ἀλίπλαγίτε Κυλ-

λασίας χινοτύπε

Πετραίας ἀπὸ δειράδ' ἔσθ' φάνηδ', ὡ

θεῶν χοροποιεῖ ἀνάξ, ὅπως μοι

Νύσσια Κνώσι δόχηματ' αὐποδ' ἀπ

Ξωῶν ἰάψης.

Νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορδύσαι.

Ικαρίωμ δ' ὑπὲρ πελαγίωμ
 Μολῶν ἀνάξ' Ἀπόλλωμ
 Ο δάλιθ' οὐ γνῶσθ'
 Ἐμοὶ ξυεῖς δ' ἴα πᾶν τὸς ὕφρωμ.
 Ἐλυσε γδ' ἀνὸρ ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἀρε.

Ἰὼ ἰὼ νῦν αἶν

Νῦν ὦ Ζεὺς πῶς ἄλδουκωμ δὲ
 Ἀμερομ πελάσσαι φάθ'
 Θοῶν ὠκυέλωμ νεῶμ, ὅτ' Αἴας
 Λαβίπενθ' πάλιν, θεῶν δὲ αἶν
 Γαίνυτα θεομὶ δ' ἐκνυσσεν, εὐνομῖα
 Σέβωμ μεγίστα
 Γαίντ' ὁ μέγας χρόνθ' μαράινδτε καὶ φλέγθ'.
 Κούδερ ἀνάνδλητομ φαπφα.
 Μ' αἶν, εὐτέγ' ἐξ ἀέλπῃωμ
 Αἴας μελανεγνώδην
 Θυμομ Ἀτρέϊδαις μεγάλωντε νεκίωμ.

ἄγγε.

Ἄνδρδθ φίλοι τ' πρῶτομ ἀγγέλαι θελω,
 Τόυκθ' πάρισιμ ἄρτι μυσίωμ ἀπο
 Κρημνῶμ. μέσον δὲ πρὸς μολῶμ στρατήγιου
 Κυδ' ἄρξεται ρίς πᾶσιμ Ἀργείοις οἰδ'.
 Στείχοντα γλ' πρόσωθην αὐτῶν γν κύκλω
 Μαδοντδθ, ἀμφεπισσαν. εἴτ' ὀνείδ' εσιμ
 Ηρασομ γνδθην, κἀνθθην. οὔτις ἐδ' ἔς οὔ,
 Τὸμ τῷ μανήρως. κἀπιβδδθ τῷ στρατῷ
 Σώσαιμομ ἀποκαλδντδθ, ὡς οὐκ ἄρκέβοι
 Τὸ μ' οὐ πέτροισι πᾶς καταφαυδεῖς θανεῖν.

Icario simulq; ueniens
 Ab æquore ò comose
 Celebrisq; rex Deli
 Mihi fauens omne per æuum adesto.
 Remouit à nobis enim Mars ferreus
 Et ab oculis amara cunctaq; tristia.
 Io io iam nunc Saturnie Iuppiter
 Mittas lumen splendicans,
 Et iuxta tranquillum,
 Celeri salis à nauibus, quòd Aiax
 Facti sui oblitus, Deorum
 Odera rite sacra persecutus est,
 Egitq; festa Celebritate
 Statq; lege.
 Cuncta longa adurit & exeret dies.
 Ac nihil impossibile dixit
 Rim, quando desperatis
 Aiax desistere
 Nobis modo apparet
 Indignatione, aduersus Atrei
 Liberos contentioneq; ardua.
 Viri optimi quod nuncio uobis, id est
 Teucrus redux, à Myfiis adest iugis,
 Tractatus à cunctis Achæis pessime
 Venisset is quando medium ad exercitum.
 Quamprimum enim uidere eum procul ingredi
 Lecta uelut spira circumsteteret ibi,
 Variis male excipiendo probris hinc & hinc
 Deerat nec huic dicens grauia conuitia,
 Furentis & technas struentis callide
 Exercitibus, eum uocantes sanguine
 lunatum, parum absuitq; ne totus petris

Contritus & quassatus hic occumberet.
 Peruentum eò strictis ut illic ensibus
 Acerbe & acriter ideo pugnaverint,
 Lis usq; dum composita per prudentiam
 Senatus Argiuùm, cati, fortis, boni,
 Longissimaq; oratione principum,
 Vtriusq; partis ignis extinctus foret.

Aiax ubi sed est ut illi hæc indicem.

- Dominis enim necesse pandere singula,
  - Ut ordine ista contingere & acta sunt.
- Cho.* Non intus est, qui cassus ante sæuiss,
 At nunc nouis noua consilia quærit modis.

Nun. Eheu, eheu, eheu.

Sero uel ergo nos in hanc misit uiam
 Dux noster, huc uel contuli me tardius.

Cho. Quid est rei? quid huius admodum indiges?

Nun. Hominem teneri Teu crus intra ædes iubet
 Nec liberum antea exitum permittere,
 Hic quàm uel ipse præsto cuncta uiderit.

Cho. Abit sed hic tandem reuersus ad optimam
 Sententiam, diuina ope ereptus malo.

Nun. At uerba sunt hæc plena stulticiæ quidem
 Vates modo si mihi uera Calchas dixerit.

Cho. Calchas ne quiddam huius tenet negocii?
 Quid ais? quid est? uobis ne sunt hæc cognita?

Nun. Tantum quidem noui, atq; ego ipse præsto eram.
 Nam concili regum q; surgens is cyclo
 Vates, seorsum ab Atrei tum liberis,
 Teucri in manum suam ingerendo dexteram,
 Dixit q; mandauit q; ut artibus omnibus
 Aiacem in hac corrente clauderet die,
 Tentorio permitteret nec egredi

Si uiam

Ὡστ' εἰς τοσούτου ἤλθοι, ὡσεὶ καὶ χερσὶν
Κολέων ἔρυσά διεπρωώθη ξίφει.

Λίγαι δ' εἰς δραμῶσα τῷ πρῶσωτάτῃ

Ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυλλαγαῖ λόγῃ

Ἀλλ' ἡμῖν Αἴας πῶσιμ, ὡς φράσω τάδε.

Τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χερσὶν Διὸς λόγῳ.

Οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φρεσὶ θεῶν ἀρπίας, νέας

Βελάς νεοισμῖν ἐγκαταζύξας τράποις.

Ἰδὲ ἰδὲ.

Βραδείων ἡμᾶς ἄρ' ὁ τίνδε τὴν ἑοδὸν

Ρεμπῶν ἐπεμψῶν, ἢ φάτω ἐγὼ βραδύς;

Τίδ' εἰς χείρας πῶσιμ Ἰππεσσισμῶν;

Τὸν ἄνδρ' ἀπλωδὰ Τόικησ' ἔνδον εἰγῆς

Μή ξω πῶσκειν, πρὶν πῶν ἄνδρ' ἔγχε.

Ἀλλ' οἱ χεῖρά τῃ πῶσι τὸ κέρδιον τραπέης

Γνώμης, θεοῖσιμ ὡς καταλαχθῆ χόλῃ.

Ταῦτ' ἔστι τὰ πημωείας πολλῆς πλῆα,

Εἴητεπ Κάλχας εὐφρονῶν μαντιδίεται.

Ροῖον, τίδ' εἰδῶς τῶδε πράγματ' ὡρεῖ;

Τοσούτων οἶδα, καὶ πῶν ἐτυγχάνον,

Ἐκ γὰρ σωέδου καὶ τυραννικῆ κύκλῃ

Κάλχας μετασῶς οἷος Ἀτρεΐδων δίχῃ

Εἰς χεῖρα Τόικησ' δεξιῶν φιλοφρόνως

Θεῖς, εἶπε, καὶ πῶσκειν πῶσι τὰ τέχνη

Εἰρφαὶ κατ' ἡμᾶρ τὸν μφανῆς τὸ νύτ' ἔγχε,

Αἰκῶνδ' ἔπῶσκειν, μῆδ' ἀφῆντ' ἔγχε

h Εἰζέ

Εἰ ζῆνι ἑκάστου εἰσὶν ἄνθρωποι ποτέ.
 Ἐλθὲ γὰρ αὐτὸν πῆδ' ἑδ' ἡμέρα μόνη
 Δίας Αθάνας μῆνις. ὡς ἔφη λέγουσι.
 Τὰ γὰρ πρὸς αὐτὸν κανόνηται σώματα,
 Πίπτεται βαρείαις πρὸς θεῶν Διωπραξίαις
 Ἐφαχ' ὁ μάντις. ὅστις ἀνθρώπου φύσιν
 Βλασῶν, ἔπειτα μὴ κατ' ἀνθρώπου φρονεῖ.
 Κεῖν ὁ δ' ἀπ' οἴκῳ δούδης ἄζορ μῶ μὴ
 Ἄνθρωπος καλῶς λέγονται εὐρέθη πατρίσ.
 Ο μὲν γὰρ αὐτὸν γένεται, τέκνον θεῶν
 Βδὸς κρατέμ μὲν, σὺν θεῶν δ' ἀεὶ κρατέμ.
 Ο δ' ὑψιόμπως καφρόνως ἡμέτερο,
 Πάτερ, θεοῖς μὲν καὶ ὁ μηδὲν ἄν ὄμῳ,
 Κράτ' ὁ κατακτίσασατ' ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
 Κεῖνων, τί ποτε τὸτ' ἄνθρωπος κλέε.
 Τόσον δ' ἐκόμπε μῦθον. εἶτα δὲ Διότορον
 Δίας Αθάνας, ἡνίκ' ὀτρυνῶσα νιν
 Ἠύδατ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν πρέπει.
 Τότ' ἀντιφώνει δ' ἄνθ' ἄρρητόντ' ἔπειτα,
 Ἀνασσα, ποῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλαις
 Ἴσω, καδ' ἡμᾶς δ' οὐ ποτ' ἐκρήξῃ μάχη.
 Τοιοῖσδε ποῖς λόγαισιν ἄσεργῆ θεῶς
 Ἐκτίσῃ ὄργην, οὐ κατ' ἀνθρώπου φρονάμ.
 Ἀλλ' εἴπῃ δὲ πῆδ' ἑδ' ἡμέρα, τὰ χ' αὐ.
 Γήνομεθ' αὐτῶ σὺν θεῶν σωτήριοι.
 Τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶπ' ὅδ' δούδης ἄζορ
 Πέμπῃ με σοὶ φέροντα τῶσδ' ἄπλολας
 Τόλιχε, φυλάσσει. εἰδ' ἀπεσερήμεθα
 Οὐκ ἐσιμ' ἀνὴρ κεῖν ὁ καλῶς σοφός.

Si uiuum eum uelit modo ac supersitem.
 Nam corripit tantum uel hac tota die
 Grauis ira Palladis. Sic ille rettulit.
 Nam corpora incondita, iniuria, grandia
 Deum graui succumbere infortunio
 Vates ait, natura is et si præditus
 Mortalium super hominem tamen sapit.
 Is portò ab ædibus suis primum exiens
 Amens repertus est patris parænesi.
 Gnatum monebat is suum, si uincere
 Vis prælio uictoriam à superis pete,
 Nec unquam ab aspectu Deos moue tuo.
 Superbe & imprudenter hictum reddidit,
 Pater licet Deos quis arceat tamen
 Citta hos uel obtinere palmam non graue est.
 Confido & his sine, me relaturum decus.
 Talia superbe & arroganter dixerat.
 Post in Mineruam & impius repertus est,
 Quando excitans eum moneret ut suam
 Verrat manum cruentam in hostium ordines
 Toruum dedit responsum is ac planè impium
 Regina proxime Argiuos alios abi,
 Nos contra enim non præualebit prælium.
 Huiusmodi immitem Deæ sermonibus
 Possedit iram, humana dum sic transilit.
 At si supersit hac die fortasse nos
 Deum benignitate eum seruabimus.
 Sic dixerat uates. Et è throno ilico
 Mittit ferentem me tibi has epistolas
 Teucrus, puta, ut seruetur Ajax prouide
 Si negligatur enim uir iste, tum occidit.
 Aut Calchas insipiens nec est, uerum loquens.

- Cho.* Miserrimam ò Tecmessam & infelix genius,
 Veni uide, quæ narret iste uerba iam,
 Acuta quæ radunt uelut nonacula,
 Tetigere si cuius cutem haud lætabitur.
- Tec.* Nuper malis ubi uix quieui grandibus
 Quid rursus excitatis: infelix ego.
- Cho.* Verum hunc modo audi, quid noui nobis ferat
 Aiace de tuo, dolenter quod fero.
- Tec.* Heu mihi quid ais: an interiuimus modor?
- Nun.* Ignoro rem tuam, foras sed exiit
 Si Ajax, parum salutis eius est super.
- Tec.* Certe exiit, uæ mihi, quid hæc miseræ refers?
- Nun.* Ipsum teneri Teucrus in castris iubet,
 Nec uspiam prodire solum præcipit.
- Tec.* Sed ubi manet Teucrus: uel ista quæ iubet?
- Nun.* Adest, sed exitum ueretur noxium
 Aiakis, expectare quem sanè nequit.
- Tec.* Heu mihi quis indicauit huic hominis malum?
- Nun.* Propheta Thestoreus hac certe die
 Illi salutem quæ uel interitum dabit.
- Tec.* O me miserrimam & calamitosissimam
 Amici adeste nunc meo fato graui,
 Aliq; festinate Teucrum accersere,
 Ingis in occiduis, profecti quærite
 Alii, sed ad Phœbi sitos originem
 Locos euntes exitum Aiakis malum
 Alii, precor, scrutamini fideliter.
 Intellego tandem quòd imposuit mihi.
 A gratia & quòd ipsa nunc deiecta sim.
 Eheu mihi miseræ, Quid ipsa nate agam?
 Nunquid manendum desidendumq; interim?
 Sed uado ego illuc, quòd meæ uires sinunt

Eamus,

ΑΙΑΣ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΑΙΑ 61

Ἡ. Ω δαΐα Τέκμησα, δ' ὕσμορον γόνθ
 Ορα μολῶσα τίνδ' ὅποι' ἔπη θροῖ.
 πκ. Ξυρεὶ γάρ γν' ἤρῳ, ἄσθρ, μὴ χείρειν τινά.
 πκ. Τί μ' αὖ τάλαιναν ἀρτίως πεπαυμένη
 Ἡ. Κακῶν ἀτρύτων, δ' ἔδρας ἀνίσταται,
 πκ. Τῶδ' εἰσέκειτ' ἀνδρός, ὡς ἦκ' φέρων
 πκ. Αἰαντῷ ἡμῖν πράξιν, ἦμ' ἠλγιστ' ἐγώ.
 πκ. Οἴμοι, τί φῆς ἀνθρώπε, μῶν δλώλαμθρ;
 πκ. Οὐκ οἶδα τί τὴν σῆμ' πράξιν. Αἰαντῷ δ' ὅτ'
 πκ. Θυρεῖα ἔπ' ὄδῳ, οὐ θαρσῶ περὶ.
 πκ. Καὶ μὲν θυρεῖος, ὡσεὶ μ' ὠδώνειμ. τί φῆς;
 πκ. Εκείνου εἰργχμ' Τόκροθ' ἀφιέται
 πκ. Σκλιῆς ὑπαυλομ, μήδ' ἀφίγναι μόνου.
 πκ. Ρῶδ' δ' ἔθ' Τόκροθ', καὶ πῖ βρ' λέγει τάδε;
 πκ. Ρᾶρες' ἐκείνθ' ἀρτί. τίνδ' εἰ δ' ἔφοδμ
 πκ. Ολιτρίαν Αἰαντῷ ἐλπίζει φέρει.
 πκ. Οἴ μοι τάλαινα, τῷ ποτ' ἀνθρώπων μαθῶμ;
 πκ. Τῶ Θεσορέεσ' μάντεωσ' κείδ' ἡμέραν
 πκ. Τῆρ νῦν, ὅτ' αὐτῶ θάνατον ἢ βίον φέρει.
 πκ. Οἱ
 πκ. Φίλοι, πρόσντ' ἀναγκαιὰς τύχης.
 πκ. Καὶ σπύσσασθ' οἱ μὲν, Τόκρομ γν' τάχει μολῶμ,
 πκ. Οἷδ' ἐσπ' ἔργεσ' ἀγλιῶνας, οἷδ' ἀνθελίεσ'
 πκ. Ζητεῖτ' ἰόντ' ἀνδρός' ἔφοδμ κακῆμ.
 πκ. Εγνώκα γν' δὴ φωτῶσ' ἠπατημένη,
 πκ. Καὶ θ' ἡ παλαιᾶσ' χάριτ' ἐκβεβλημένη.
 πκ. Οἴμοι τί θράσω τεκνον, οὐχ ἰδρυτέον;
 πκ. Ἀλλ' εἴμι καὶ γὼ κείσ' ὅποι' τῶν ἀν' ἄδ' ἴω.

h 3 Χορῶμλε,

Χωρῶμιεν, ἐγλιονῶμιεν, οὐχ ἔσθρας ἀκμή,
Σάξεν δειλοντὸν ἀνδραγ', ὅς ἀπὸ δύσε θανεῖμ.

- Χό. Χωρῶμι ἐχοιμῶ, κού λόγῳ δ' εἴξω μόνον,
Τάχῃ γὰρ ἔργον καὶ ποδ' ἄμ' εἴψεται.
- Ἄ. Ο μὲν σφαγεὺς ἔσηκον, ἢ κομῶ τὰ τῶ
Γήνοιτ' αὖ, εἴτω καὶ λογικῶτα γολή.
Δάφρον μὲν ἀνδρὸς Εκτορῶ ξένων ἐμοὶ
Μάλισα μισθῶντῶ, ἐχθιστὸν ὄραυν,
Πέπηνγε δ' ἔν γῆ πολέμια τῆ τρωάδι,
Σιδ' κροβρῶπι θυγαῦν νεκρονῆς.
Ἐπιφα δ' αὐτῶν εὐ πόδισείλας ἐγώ,
Εὐνόςαπυ τῶ δ' ἀνδρὶ δῆξ τάχως θανεῖμ.
Οὐτῶ μὲν εὐσκούζιμιεν. ἐκ δὲ τῶν δ' ἐ μοι,
Σὺ πρῶτῶ ὦ Ζῶν, καὶ γὰρ εἶπός, ἀρεκῶν.
Αἰτήσωμαι δὲ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν,
Πέμψόν τῆ ἡμῶν ἀγγελον, κακῆν φάπιν
Τόκρω φέροντα, πρῶτῶ ὡς με βασίσσι
Πεπῶτα τῶ δ' ἐ, πῶν νεοβρῶντῶ ξίφ.
Καὶ μὴ πῶς ἐχθρῶν το κατοπῆδεις πῶρῶ.
Ρίφθῶ κνσι πρόβλητῶ, οἰωνοῖσ' ἔλωρ.
Τοσαῦτά σ' ὦ Ζῶν προτρεῖπω. καλῶ δ' ἄμα
Ρομπῶιον Ερμιῶ χλόνιον εἴμε κοιμήσαι,
Ξιῶ ἀσφαδῶσῶ καὶ ταχεῖ ποδ' ἡματι,
Γλυδραὲν διαρρήξαντα τῶ δ' ἐ φασγῶνα.
Καλῶ δ' ἀρωγὸς πῶς ἀείτε παρεθῆσας,
Αἰεί δ' ὄρωσας πῶντα τ' αὖ βροτοῖς πάθῆ,
Σεμνὰς Ἐρινυῶς τανύποδας, μαθεῖμ ἐμὲ
Πρῶτῶ τῶν Ἀτρεῖδῶν ὡς διόλυμαι τάλας.

Eamus, in stemus, locus non ocio est.
 Seruate si uitum uelimus, qui moti
 Induxerit semel suum miser animum.
 Cho. Tecum paratus sum ire, nec uerbis modo
 Satiabor, at sequetur ille nos statim
 Aiax uolente me, & opere & pedibus suis.
 Ai. Locum tenet iugulator in minimas queat
 Parteis ubi sese ferox discindere,
 Tantum uacet si supputare singulas.
 Ab Hectore omnium hospitem, quem maxime
 Odio & aspectu meo indignum puto,
 Stat munus infixum mihi Troùm solo
 Ferrum, exedente cote, quod parauit ego.
 Fixi quidem, iuxta me adornans commode,
 Ut mox inemoriar uiro huic grauisissimus.
 Sententia hæc mea est. Ideo nunc Iuppiter
 Ex omnibus primus uires, ut par, dabis.
 Ingens nec officium hoc & ex te postulo.
 Mitte angelum nobis ferat qui nuncium
 Teucto malum, quo primus ipse baiulet
 Me concidentem ad enssem, qui recens madet
 Cruore, ne si uisus ab hoste quopiam
 Proiectus esca reddar alicum & canum,
 Hæc Iuppiter per sancte & unice precor.
 Cyllenium cui uirgula auro splendet.
 Patiter uoco, soporem ut inspergat mihi
 Impete minus cruciante, quin potius leui
 Mucrone dum latus meum traiecero.
 Accerso & huc semper pudicas uirgines.
 Omnia tuentes omnium in terris mala.
 Graues Erinnes quæ procul tendunt pedes.
 Discant uti quam misere ab Attridis cadam,

Eosq; pessime malos & perditos
 Omnino dilanient. Vident & ut modo
 Mea manu me occumbere, ii carissimis
 Sic à cadant pignoribus & per se ruant.

O pergite ultrices, modo ite Erinnyes
 Adorimini omnem exercitum, ne parcite

Tuqueò citum per olympum agens currum precor
 Apollo nostrum ubi paternum uideris
 Solum, morate equos retentos aureos
 Loris, meum denuncians fatum ac trucem

Aten patri grandæuo & anxie meæ
 Matri. Per omnem ualde quum rescuere
 Lugebit urbem, triste nuncium audiens,
 Meis malis adflita mater plurimum.

Ast opus nihil me conqueti frustra diu,
 Sed res modo auspicianda mihi celeriter.

O mors adesto, ò mors ueni atq; uisita,
 Tecum loquar coràm subinde plurima.

Tēq; ò diei fulgidum iamnunciubar,
 Solem q; uestorem, sub horam hanc alloquor
 Plane ultimum, uisendum & hic nunquam mihi.

O lux sacra, ò telluris arua patriæ
 Salaminis, ò mei penates ac domus,

Celebresq; Athenæ, quarum alumnus extiti,
 Fontesq; cum fluuiis & hosce Troicos

Campos saluto, uiuite ò altiores mei.
 Vobis id ultimo refert Ajax miser,

Manes apud reliqua inferis narrauero.

Semichorus Malum parit semper malum,
 Labos laboris it comes.

Semi. Quò quò?

Semi. Quo non ego uenit

Καί σφας κακός κάκισα καὶ πανωλίεθρος

Ξωὰρπίσσαν ὡσπρ εἶθρῶσ' ἐμὲ

Αὐποφαγῆ πίπλοντα, τῶς αὐροφαγεῖς

Πρὸς τῆν φιλιῶν ἐκγόνων ὀλοίατο.

Ἰτ' ὦ ταχῆαι, πίνιμοιτ' Ερινύδσ

Γδύεσθε, μὴ φείδεθε πανδήμσ στρατῶ.

Σύδ' ὦ τὸν ἀπύρ ουρανῶν διφρηλατῶν

Ἡλιε, πατρώων τλῶ ἐμῆ ὅταν χθόνα

Ἰδασ ὑπ' ἁλῶν χροσόνων ἡνίαν

Ἀγγελου αἰας τὰς ἐμὰς, μόροντ' ἐμῶν

Γερωνι πατρί, τί τε δινσῆνω τροφῶ.

Ἡ ποτ' ἄλκινα τῆνδ' ὅταν κλύμ φάτιμ

Ἡσει μέγαν κωκυτὸν γῆν πάσῃ πόλει.

Ἀλλ' οὐδ' ἐμ' ἔργου ταῦτα θρηνέσθ' μάτλῶ

Ἀλλ' ἀρεκτίου τὸ πρᾶγμα σῶω τάχει τινί.

Ὡ θάνατε θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολῶν.

Καί τοι σε μὲν κἀκεῖ πρῶσαν δ' ἴσω ξωῶν.

Σείδ' ὦ φαργνήσ ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,

Καί τὸν διφρδυτλῶ ἥλιου προσσηνέπω,

Ρανύσατορ δὴ, κόποτ' αὐβισ ὕσερον.

Ὡ φέγγ' ὦ γῆσ ἱερῶν οἰκίασ πέδου

Σαλαμῶν ὦ πατρώων ἐσίασ βάδρου,

Κλειναίτ' Αθῆνας, καὶ τὸ σῶω τροφον γῆν,

Κεῖνά τε ποταμοῖδ' οἶδε, καὶ τὰ τρωικὰ

Πεδία πρῶσαν δ' ὦ χαιρετ' ὦ τροφεῖσ ἐμοί.

Τῶδ' ὕμῳ Αἴας τοῦ π' ὕσατορ θροεῖ,

Τάδ' ἀλλ' ἔν' ἄλδσ τοῖσ κάτω μυθησομᾶε.

Γόν' ὦ πόνω πόνον φέρεσ

Γᾶ πᾶσ

Γᾶ γ' οὐκ ἔβαν ἐγῶ.

Κούδεις ἐπίσταυί με συμμαθεῖν τόπῳ
 Ἰδὸς, ἰδὸς. δίδου αὖ κλύω πινά.

ἤμι. Ἡμῶν γε ναῖς

Κοινόπλων ὁμιλίαν.

ἤμι. Τί οὖν δὴ;

ἤμι. Πᾶν ὄξιβητοῖα πλῆθυν ἔσπερον νεῶν.

ἤμι. Ἐχεις οὐκ;

ἤμι. Πόνου γε πλῆθος, καὶ δὲν εἰς ὄψιν πλείον.

ἤμι. Ἀλλ' οὐδ' ἔμοι δὴ τὴν ἀφ' ἡλίας μολῶν
 Κέλευθον, ἀνὴρ οὐδ' αὖτις δειλοὶ φανείς.

χό. Τίς αὖ δὴ μοι, τίς αὖ

Φιλοπόνων ἄλια δαῖν,

Ἐχωρ' αὐπνεὺς ἄχρας

Ἡ τίς ὀλυμπιάδων θεῶν, ἠέ γυτῶν

Βοσπορείων ποταμῶν ἴσθις,

Τὸν ἀμόθυμον εἴποθι πλαζομένον

Λόβισων, ἀπνύοι;

Σχέτλια γὰρ ἔμειγε τὸν μακρῶν ἀλάταν

Ρονῶν, οὐριῶ μὴ πελάσαι δρόμῳ,

Ἀλλ' ἀμνηνὸν ἀνδρα μὴ λόβισεν ὄπτε.

τέκ. Ἰῶ, ἰῶ μοι μοι.

χό. Τίν' ἔβον ἀραυλῶ ὄξει βινάπης;

τέκ. Ἰῶ τλήμων.

χό. Τὴν διερίληπτον δύσμορον κύμφῳ ὄρω

Τέκμησαν, οἰκτῶ τῶδ' ἐσυγκραμνίῳ.

τέκ. Οἰχῶν ὄλωλα, διαπεπύρθημαι φίλοι.

χό. Τίδ' ὄξιν;

τέκ. Αἴες ὄδ' ἠμῶν ἀρτίως νεοφραγῆς

Κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ πῶδε πηχῆς.

Χο. Ἰῶ μοι ἐμῶν νόσων.

Nullus tamen docere me locus potest.

Quid hoc rei: Sentio quid en strepens:

Nostræ classis communes collegas.

Quid ergo:

Peruestigatum est nauium latus occidens.

Habes iam:

Heu copiam laboris & doloris hic

Præter uidere uel in uenite nil datur.

Nec quis mihi à superis modo obuius potest

Ostendere uspiam quod ingrediar iter.

Quis iam mihi, quis modo

Piscantum ingenuorum

Laboribus qui obnoxii) Conserunt meditati

Piscibus insidias, & Ut capiant sibi prædam

Noctes agunt in somneis,

Aur quæ ex Olympiacis deabus: Maris

Fluxibus aut uersata Flusii q; Hellepontii,

Monstrauerit si mente crudum uiderit

Errare usquam:

Res misera ubi labores magnos passus

Secundam assequar non aurulam,

Nec sit ubi imbecillis iste nunc sciam.

Eheu ohe mihi

E quo sonat uicina uox ea nemore.

Eheu misero.

Miseram puellam Marte captam, cerno iam

Edisse Tecmestam huncce planctum tetricum

Carissimi mortis, modo petii, occidi

Quid est:

Transactus hic Ajax recenti uulnere

Hic heu iacet furtiuum ad ensem concidens.

O he qui nunc redeam:

Væ uæ perdidisti rex

Sodalitium simul hoc nauticum.

O me miserum, miserimam ò faminam.

Tec. Hoc sic habente nunc mihi Aiassen adest,

Lugubris Ajax interit lugemus hinc.

Cho. Cuius manu infelix nimis, peregit hoc?

Tec. Sua quod ipse fecerit telum indicat,

Terræ quod infixum illum adeo complectitur.

Cho. O he heu, meam noxam. Solus amicus ne

Defertus iacens,

Humes sanguine.

Egòq; planè mutus

Sed omnium nescius neglexi.

Moribus haud placidis

Nomine retinensq;

Malum omen Ajax,

Posttrauit sese

Tec. Videre non potes, plicata nam hac eum

Ego ueste funebri tegam prorsus, Quia

Nemo uel hunc amicus inspicere audeat,

Anhelitum nares trahentem per suas,

Nigrum cruorem nec fluentem è uulnere

Propriâq; cæde, ualde nanq; tetricum est.

Eheu quid ego faciam? Quis heu te nunc feret

Nostrorum? Vbi Teucrus manet, ueniens uti

Robustus hunc fratrem, ille digerat suum.

Fratrem sua qui pessime occidit manu.

Quoniam cruciatus es: quid ue es Ajax miser

Nactus: tuis nempe ut uel hostibus modo

Lugendus & miserandus ipse appareas.

Cho. Volebas miser

Volebas ab omnibus ipse

Malis solutus quidem

Atq; laboribus esse

Se tan

Ἰά μοι κατέπεφνον ἄναξ
 Τόνδε σιωνάωταμ.

Ἰά τάλας. ἰά τελαίφρων γυῖαι,

τίκ. Ως ὦδε τὸ δ' ἔχοντο, αἰάξην πάρα.

χό. Τίνος ποτ' ἄρ' ἔπραξε χεῖρ' ἄνυμορ;

τίκ. Ἄντος πῶ αὐτὸ δ' ἦλον. γν' γὰρ οἱ χθονί

Γηκτὸρ τὸ δ' ἔγχετο ποδιπέτες κατηγορεῖ.

χό. Ἰά μοι ἐμᾶς ἄτας, οἱτο' ἄρ' αἰμάχθης

Αφρακτοφίλωμ.

Εγὼ δ' ὅ πάντα κωφός,

Ὅ πάντ' αἰδρῖς κατημέλησά,

Γὰρ πᾶ

Κάτα ὁ διστράπελο

Ὁ δισάνυμο Αἴας.

τίκ. Οὔτοι θεατός. ἀλλά νηι ποδιπυχεῖ

φᾶρε καλύψω τῶδε παμπήδω, ἐπεὶ

οὐδεις ἂν ὄσις καὶ φίλοτ' τλαίην βλέπεμ

φυσῶντ' ἄνω πῶς ῥίνας, ἔκτε φοινίας

Πληγῆς, μελανδρῆν αἰμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.

οἱ μοι, τί δρᾶσω. τίς σε βασιάσφ' φίλωμ.

Γὰρ τὸ δ' ἔκετο. ὡς ἀκμάιος εἰ βαίην μόλοι

Γεπῶτ' ἀδελφόν τόνδε συγλαθαερόμοσαι.

Ὡ δ' ἄνυμο Αἴας οἷος ἂν, οἷος ἔχθης,

Ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖμ.

χό. Εμελλόν τάλας

Εμελλες χρόνῳ σερέφρων.

Ἀρ' ἄνυμ' ἄκακῶ

μοῖραν ἀπήρεσίωμ

Πόνων, τῶά μοι
 Γαίνυχα καὶ φαίθον·
 Τ' ἀνεσθῆαζόν ἀμόφρων
 Εχθοδὴν Ἀτρείδαις
 Οὐλίῳ σὺν πάθῃ.
 Μέγας ἄρ' ἴω ἐκεῖν ἄρχων χόνθ·
 Γημάτων, ἦ μὲν ἄριστόχερ
 Οπλῶν ἐκτ' ἀγῶν ἑρί.

- τέκ. ἰά μοι μοι
 χό. Χωρεῖ πῶς ἠπῆ οἶδα γυναιὰ δύν.
 τέκ. ἰά μοι μοι.
 χό. Οὐδὲν σ' ἀπιστῶ καὶ δὲ οἰμῶσαι γυναι
 Τοῖσδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλῃ.
 τέκ. Σοὶ μὲν δ' οὐκ εἶν ταῦτ' ἐς, ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν.
 χό. Ξωαυδῶ.
 τέκ. Οἶμοι τέκνον, πῶς οἶα δὲ λείας ζυγαῖ
 Χωρεῖσθαι οἷσι νῶϊν ἐφεσῆσαι σισυποῖ.
 χό. Ω μοι ἀναλγήτων
 Διοσῶν ἐθρόνας
 Αναυδου ἔργον Ἀτρήδ' αὖ τῶ δ' ἄχθ.
 Ἀλλ' ἀπέργου θεός.
 τέκ. Οὐκ αὖ τὰ δ' ἐστὶν τῆσδ', μὴ θεῶν μὲν τῶ.
 χό. Ἀγαγ' ἵπερ βεῖδεις ἄχθ' ἠνυσσῶν.
 τέκ. Τοῖσδε μὲν τοὶ Ζηῶς ἠδ' ἠνὴ θεός
 Γαλλᾶς φυτὸς τῶν μὲν Ὀδυσσεύς χάριμ.
 χό. Ἡρᾶ κελαυνώπων
 Θυμὸν ἐφυβείζῃ
 Ὁ πολὺ τλας αὐτῆρ.

Se tandem. Mihi
 Noctēq; diēq; ideo
 Suspiria alto è pectore
 Trahere uidebaris iam tum
 Certe, tuum ob hostem,
 Propter & Attidas,
 Maximo incommodo.
 Malorum origo tempus hoc sanè fuit,
 Certamen armorum est ubi
 Statutum, ut ille uinceret
 Qui uiribus maior foret.

Tec. Væ uæ mihi
 Cho. Penetrat per hepar ista dira calamitas,
 Tec. Væ uæ mihi.

Cho. Nil ambigo te ualde dolere scœmina.
 Tec. Viduata sis tanto, quæ amico iam tuo.
 Cho. Videntur hæc tibi, sed ista ego sentio.
 Tec. Assentior.

Cho. Heu nate seruituris ad scœnum iugum
 Tec. Equem uerebimur, sequemur aut modo:
 Cho. Eheu ferocium
 Tec. Geminorum narras
 Cho. Nefandum, Attidum, Iudum in hoc, facinus.

Tec. Sed Deus coerceat,
 Cho. Te quòd tua cum prole sic isti exigant.
 Tec. Non ista fient spero, diis nolentibus.
 Cho. Mœtoris huius causa sunt isti quidem.
 Tec. Tantum parat mali Iouis atrox filia
 Cho. Minerua propter uersipellem Vlyssæa.

Tec. Adeon' funesta
 Cho. Mente iniutius est
 Tec. Toleras multa homo,

Tristes q

Tristes q̄ ridet nimium furias,
 Agens cachinnonem: heu heu.
 Atq; duo dominantes
 Atridæ dum audiunt:
 At rideant huius malis & gaudeant,
 Et si modo illum uiuere haud desyderent
 Fors tempus acris prælii dum uenerit,
 Lugere cassum lumine hunc tandem queant.

- ” Nam mente præditi mala, quod continent
- ” Manu bonum, non antea cognoscere
- ” Solent, dum ademptum huiusmodi stolide cadat.

Mihi attulit mœrorem, at illis gaudium
 Defunctus, atq; sibi iuuamen ultimum.
 Quam q̄ expetiuit ille consequutus est,
 Mortem uidelicet, mali finem sui.

- Cho.** Aduersus hunc istine adeo iam rideant:
 Profecto diis, non iis, modo Ajax concidit.
 Frustraq; Vlysses uim faciat ei uaser.
 Ajax enim non his superstes est. Mihi
 Angustias linquens obiit & lachrymas.

Teu. Væ uæ mihi

- Cho.** Teucri, tace, sentire me uocem puto,
 Lugubre proferentis horridum & melos.

Teu. Carissime Ajax, sanguis & mecum caro
 Eadem. Volat ne ut fama, sic actum est tibi?

Cho. Hunc occidisse Teucre prorsum noveris.

Teu. Eheu meum grauissimum infortunium

Cho. Re sic habente.

Teu. Me miserum, quàm sum miser.

Cho. Lugere præsto est. Teu. O malum, præcox, celer.

Cho. O Teucre ualde. Teu. Væ misero quid filius

Agit illius: quo Troadis solo manet:

Solus

Γελά δὲ τοῖς μαινομένοις ἄχρισμ

Πολὺν γέλωτα· φοβί, φοβί

Ξῶ τε διπλοὶ βασιλῆος

Κλύοντες Ἀτρείδαι·

τέκ.

Οἶδ' οὐκ ἔτι γελώντων, καὶ πικραίνοντων κακῶς

Τοῖς τοῖδ'· ἴσως τοι κείβλεπεντα μὴ πόθην,

Θανόντ' αὖ οἰμώφειαν ἐν χρεῖα δορός.

Οἱ γὰρ κακοὶ γνώμασι, τάχαθ' ἄν χερσῶν

ἔχοντες, οὐκ ἴσασι, πρὶν τις ἐκβάλῃ

Ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκην, ἢ κείνοισ γλυκὺς.

Αὐτῷ δὲ τέρπνός. ἄν γ' ἠράδην τυχεῖν,

Ἐκτὸς αὐτῷ θάνατον, ὄντ' ἠθέλην.

χό.

Πῶς δ' ἴτα τοῖδ' ἐπεγγελάων ἂν κάτα.

Θεοῖς τέθνηκην οὗτ' οὐ, οὐ κείνοισιν, οὐ.

Πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κηνοῖς ὑβρίζετο

Αἴας γ' αὐτοῖς ἐκέτ' ἔδαν, ἀλλ' ἔμοι

Διπλῶν ἀνίας, καὶ γόος διοίχεται.

πῦ.

Ἰῶ μοι μοι.

Σίγησον, ἀδελὴν γ' ἰδοὺ Τόκυρε κλύει,

χό.

Βῶντ' ἄτης τῆςδ' ἐπίσηπον μέλθ',

πῦ.

Ὡ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξυώαιμον ὄμι' ἐμοί,

Ἄρ' ἠμπόληκας ὠσπὸρ ἢ φάτις κρατεῖ;

χό.

Ὀλωλὸν ἀνὴρ Τόκυρε, ποτ' ἐπίσαθ.

πῦ.

Ὡ μοι βαρέριας ἄρα φιλῆμῃς τύχης.

χό.

Ὡς ὦδ' ἐχόντων.

πῦ.

Ὡ τάλας ἐγὼ τάλας.

χό.

Πάρασ γὰρ ἄζη. Τευ. Ὡ πόδιαι τεχέες πάθθ'.

χό.

Ἀγαυγὲ Τόκυρε. Τόκυ. φοβί τάλας. τί γὰρ τέκνον

Τὸ τοῖδ', πῶ μοι γῆς κυρεῖ φιλῆ τρωάδος;

χό. Μόν' ἔτι πῆρ' ἀσκινᾷσιμ. Τόυ. οὐχ ὄρω τάχ'.

Διὶ τ' αὐτὸν ἄξαι δ' ὄρω, μή τις ὡς κρηῆς
Σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ.

Ἴδ' ἐγλύονει, σύγκλαμνε. τοῖς θανούσι τοι.

Φιλῶσι πάντων κημλίαις ἐπεγγελάω.

χό. Καὶ μὴ ἔτι ζῶν Τόυ κρε, τὸ δέ τι μὲλ' ἔν.

Εφίετ' ἀνὴρ κέν' ἔτι, ὅσσοι οὐ μὲλ'.

πεν. Ω τῶν ἀπάντων δὴ δεαμάτων ἔμοι

Αλγισομ, ὧν πῶσ' εἶδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ.

Ὀδὸς δ' ὀδῶν πασῶν ἀνιάσατα δὴ

Μάλισα τὸ μὲν ἀπλάγχνομ, ἢν δὴ νῦν ἔβην.

Ω φίλτατ' Αἴας, τὸν σομ ὡς ἐπιπόδωμ.

Μόρον διώκων, κᾶφι χνοσκοπόμεν'.

Ὄξεα γὰρ σε βιάξαι ὡς θεῶ τινός,

Διὶ δ' Ἀχαιὸς πάντας, ὡς οἴχθ' ἠανῶν.

Α ἐγὼ κλύωμ δείλαι' ἔκποδ' ὧν μὲν ὧν.

Υπερβύαζον, νῦν δ' ὄρωμ, ἀπόλλυμαι.

Οἱ μοι.

Ἴδ' ἐκκάλυφον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόμ.

Ω διυδέατομ ὄμμα, καὶ κλημῆς πικρᾶς,

Ὀλας ἀνίας μοι καταπαείρας, φθίνεις.

Γοῖ γὰρ μολεῖμ μοι δωατόμ, εἰς ποῖος ἐροτόν.

Τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἔν πόνοισι μηδ' αμῶ.

Ἡ πρ' ἑλαμῶν σός πατήρ, ἔμοσδ' ἄμα,

Δέξαιτ' αὐ ἐν πρόσωπ' ἔλεώς τ' ἴσως

Χωρόντ' ἀνδρ' σῶ; πῶς γ' οὐχ, ὅτω πάρα.

Μήδ' ὀτυχᾶντι μηδέμ, ἢ δλιομ γελάω.

Οὐτ' ἔτι, τί κρύψαι; ποῖον οὐκ ἔρεῖ κακόν;

Τὸμ ἐκ θερός γεγῶτα πελεμῖς νόθομ,

Τὸμ δελία πῶσ' ἔδντα, καὶ κακαὸν δρία.

Σε φίλτατ' Αἴας, ἢ δλοισιμ, ὡς τί σε.

Cho. Solus latet castris. Teu. Et hunc celerrime
 Non huc modo adduces, uti nemo hostium
 Orbæ leânæ ceu catulum auferat mihi:
 Vade & labora & adiuua, nam mortuis
 Solent iacentibus ferè omnes compati.
 Cho. Tibi ut hoc foret dum uiueret curæ, unice
 Vir ille Teucre iussit, ergo curam habe.
 Teu. Spectaculum longe dolorosissimum
 Mihi omnium luminibus his quod uiderim.
 Iter q; cunctis præ uiis, quas transi,
 Me maxime præcordiis turbans meis.
 Charissime Ajax ut tuum sensi miser
 Fatum, sequens uestigo dum sedem & locum,
 Nam dira fama ceu profecta numine,
 Mortem tuam cunctis Achiuis attulit.
 Quam ubi audii infelix adhuc dum essem procul
 Multum gemebam. Sed uidens nunc occidi.
 Væ mihi.
 Reuela, uade, nudum ut illum contuens
 Perlustrem ego omne quo malum se inuoluerit.
 Miserrimum ò spectrum, malam q; audaciam,
 Planctus mihi quales serens, eheu peris.
 Quo nunc eam: quos ad ue dirigam gradum
 Tuis laturus opem malis: nusquam datur.
 Ad hæc tuus Telamon pater simul & meus
 Vultu sereno me aduenientem te sine
 Suscipiet: ecquid ni: Nihil quando suum
 Ob filium interemptum is exhilarabitur.
 Quid hic quid occultet: mali quid non feret:
 Quòd natus in belli discrimine ego nothus
 Te prodiderim formidolosus & fugax
 Carissime Ajax per dolos, uti regam

Imperia defuncti, tuusq; hæres eam.

Morofus & senio grauis pater mihi

Hæc dicit exagitatus ita inutili.

Extorris eiiciar patris tandem solo

Pro libero seruus miser factus. domi

Talia mihi obuient. In hac sed Troade

Multi mihi hostes pauculi & amiculi,

Et omnia hæc, te mortuo, unâ repperi.

Heu mihi, quid hic agam: ruia aut auulsero

Te qua, ense ab hoc funesto & illatibili

Per quem exhalasti miseran olim noueras

Quòd te Hector occisurus esset mortuus.

Duum obsecro finem uitorum noscite.

Nam quo per hunc donatus est Hector quidem

Cinglo ligabatur lacer plaustrisq; equum

Raptatus est, donec maneret aurula

Tenuis ei uitæ: Sed Ajax munere

Illius interijt tñens gladio Hectoris.

Lachrymabili casu, neci quo se dedit.

Erinnys ensem hunc ergo fabricauerat

Cinglum sed artifex Erebus quàm noxius.

» Et ego quidem hæc, & omnia adfirmauerim,

» Semper Deos mortalibus demittere

» Perpetuo diuùm & hæc parate numina.

Sententia illa si minus cuiquam placet,

Is eligat meliorem, ego hanc sequar meam.

Cho. Ne longe abito, sed modo quo condere

Eum uelis tumulo, & locorum ubi explica.

Mox aduenite enim uirum cerno malis

Gaudentem, huic quæ perpetrata sunt recens.

Ten. Quis est uirum quem exercitus Danaùm uidess?

Cho. Menelaus, huc cui classe nostra uenimus.

Cerno

Κράτη θανάτου, καὶ δόμοις νέμοιμι σός.
 Ταυτ' ἀνὴρ δύνεργος ἐν γήρα βαρύνε,
 Ερεὶ πῶς οὐδὲν εἰς ἔριμ θυμὸς μέλιος.
 Τέλος δ' ἀπώσος γῆς ἀπορριφθήσμαι,
 Ἄλλος λόγισιμ' ἀντ' ἐλδύθερος φανείε.
 Ταυτ' αὖ μὲν κατ' οἶον. ἐν Τροίᾳ δέ μοι
 Πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παύροι δ' ὠφελήσι μοι
 Καὶ ταυτ' αὖ πάντα, σὺ θανάτου εὐρόμιμ.
 Οἱ μοι τί δόσσω. πῶς δ' ἀποσάσω πικρῶ
 Τῶ δ' ἀόλκ' κνώδοντος, ὦ τέκλας ὑφ' οὐ
 Φονείας ἄρ' ἐπιδουσας. εἶδον ὡς χροῖα
 Εμὲ λίσσ' ἔκταρ ὦ θανῶν, ἀποφθισίμ.
 Σκέψασθε πῶς θεῶν τίνω τύχῳ δουρῶν βροτῶν.
 Ἐκτῶρ μὲν ὦ δ' ἠ' τῶ δ' ἐδωρήθη πάρα,
 Ζωσῆρ' ἐπιδίης, ἰππικῶν δ' ἐντύγων
 Ἐγναπτετ' ἀγν' ἐς ἀπέψυξεν βίον.
 Οὐκ ἔκείν' εἰς τήνδε δλωρεῖαν ἔχωμ
 Γρὸς τῶ δ' ὄλωλε θανάσιμω πεισημαλί.
 Ἀρ' οὐκ Ἐριννὺς τῶτ' ἐχάλκυσσε φίφος,
 Κακείνομ' ἄδης δ' ημιεργὸς ἄζηριος
 Ἐγὼ μὲν αὖ καὶ ταυτ' αὖ, καὶ τὰ πάντ' ἄει
 Φάσκωμ' αὖ ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεός.
 Ὅτ' αὖ δὲ μὴ τά δ' ὄσιμ ἐν γνώμῃ φίλα
 Κείνός τ' ἐκείνα σιργέτω καὶ γὰρ τά δ' εἰ.
 Μὴ τείνε μακρὰν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τά φω
 Φράζε τὸν ἄνδρα, χῶπι μυθισιμ τάχα,
 Βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τὰ χ' αὖ κακῶς
 Γελῶμ', ἃ δὴ κακῶργος ἐξίκοιτ' ἀνὴρ.
 Τίς δ' ἐσιμ' ὄν πῶν ἄνδρα πρὸς λδύσεσ' ἔρατῶ;
 Μηνέλαος, ὦ δὴ τὸνδε πλῶν ἐσείλαμμι

- τεῦ. Ὀρῶ, μαθεῖν γὰρ ἔγγυς ἄν, οὐ δύνασταις.
 με. Οὐτ' ὅ, σὲ φωνῶ, τόνδε τῶν νεκρῶν χερσῶν
 Μὴ συγκλομίζῃ, ἀλλ' ἐαὺ ὅπως ἔχει.
 τεῦ. Τίν' ὅ χάριν πόσονδ' ἀνέλωσας λόγους;
 με. Δοκῶντ' ἐμοί, δοκῶντα δ' ἐς κρείνν' ἔρατ' ὄ.
 τεῦ. Οὐκῶν αὖ εἴποις ἠντιν' αἰτίαν προθείς;
 με. Ὅδ' οὐνεκ' αὐτῶν ἐλπίζαντες οἴσθησαν
 Ἀγῆν Ἀχαιοὺς ξύμμαχόντε καὶ φίλον
 ἐξέρομεν ζυτῶντες ἐχθρῶν φρυγῶν.
 Ὀσίς ἔρατῶ ξύμπαντι βελούσας φόνου,
 Νυκτῶρ ἐπεσράτδυσαν, ὡς ἔλοι δει.
 Κεῖμ' ἰθεῶν τις τίνδ' ἐπεῖραν ἔσβεσον
 Ἡμεῖς μὲν αὖ τίνδ' ἠν' ὄδ' εἴληχον τήλω
 Θανόντες αὖ, προκέμεθ' ἀχίσι μῶρῳ.
 Οὐτ' ὅ δ' αὖ ἔξῃ. νῦν δ' ἔνι κλάσθῃ θεός
 Τὴν τῶδ' ὕβριν, πῶς μῆλα καὶ ποιμένας πέσῃ.
 Ὡν οὐνεκ' αὐτῶν οὐτις ἐς ἀνὴρ ἀδύων
 Τοῖσ' ὅσῃ, ὡς εἰ σῶμα τυμβεύσαι τάφῳ.
 Ἀλλ' ἀμφὶ χλόραυ ψάμαθον ἐκβεβλημέν' ὄ
 Ὀρῖσι φορβὴν πῆγαλίους γρηήσεται.
 Πρὸς ταῦτα μηδὲν δύνων ἔξ' ἄρκυς μὲν ὄ,
 Εἰ γὰρ βλέποντες μὴ διωθήμεν κρατέων,
 πάντως θανόντες ὄ γ' ἄρξομεν, καὶ μὴ θελῃς
 Χερσῶν πρὸ δουθῶντες. οὐ γὰρ ἐδ' ὅπως
 Λόγῳ ἀκῶσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν.
 " Καί τοι κακῶ πῶς ἀνδρῶν, ἀνδρῶν δ' ἠμῶν τῶν,
 " Μηδὲν δικάων τῶν ἐφιστότων κλύθῃ.
 " Οὐ γὰρ ποτ' οὐτ' αὖ γῆ πόλει νόμοι καλῶς
 Φέροντ' αὖ, γῆθα μὴ καθεσῆκε δέῃ ὄ.
 Οὐτ' αὖ ἔρατός γε σωφρόνως ἀρχοῖτ' ἐτι
 Κηκῆν φόβον πρὸ βλημα, μήδ' αἰδώς ἔχωρ.

- Teu. Cerno, propinquus nam facile cognoscitur.
 Me. Amice te, portes, uoco, ne mortuum
 Teu. Manibus tuis, sed ut relinquant, nunc iacet.
 Me. Immite tute adeoq; atrox uerbum facis.
 Teu. Placens mihi, toti placens simul agmini,
 Me. Quod uult ut ista sic probe curentur hic.
 Teu. Aliquid tui causæ ne iustus proferes?
 Me. Quod hunc Achiuis patrio ex genio fore
 Socium q; amicum q; reputantes cernimus
 Dum quærimus nocentiorē quàm Phrygas.
 Toris enim meditans dolum phalangibus
 Occideret nos nocte uti, tentauerat.
 Incendium restinxet & ni quid Deus,
 Nos hoc quod ille nactus infortunium
 Effemus, heu turpissima fusi nece,
 Superstite hoc. Vertere sed bene superi
 Iniuriam, rueret pecus in & ouilia.
 Ob hancce causam nemo uiribus ualet
 Tantis, ut hocce corpus in tumbam locet.
 Proiectus hic uiridem in arenam pabulum
 Auibus marinis fiet atq; alimonia,
 Quidquam nec est quod propter hæc succensesas.
 Vipientem enim nequi uimus si uincere
 Nunc mortui dominabimur. Sin testites
 Primas manu tenebimus. Nunquam meis
 Voluit parere iussibus dum uiueret.
 A ciue sic malo nihil salubriter
 Vulgus potest audire, nec quicquam boni.
 Leges in urbe nec teneri commode
 Queunt ubi est nullus magistratus timor.
 Exercitus regi nec utiliter potest,
 Vallum timoris & pudoris si auferas.

Sine:

Sine his enim quantum uis ingens corpori
 Quis sit, uel à paruo cadere uidebitur
 Sed cui uerecundiâq, decensq, adest pudor
 Illum saluti ciuibus fore noueris.
 At qua uigent in urbe uis & copia
 Quidlibet agendi pro arbitrato cuiilibet
 Existimes hanc paululum post temporis
 A prosperis ad ima præcipitem rapi.
 Iccirco stet mihi timor uel debitus,
 Subesse nec secundioribus modo
 Rebus uelimus, tristibus uerum iugo
 Præbere durum collum & intractabile.
 Atqui inuicem latorum amator est comes.
 Sic iste magnam uim mihi antea intulit
 At gaudeo nunc illius casu nimis.
 Tibiq, mando ne uel hunc busto inferas
 Tumulas uti nedum simul tumulo incidas.

Cho. Menelae ne sententiis sic optimis
 In mortuum Tyrannidem exerce precor.

Teu. Posthac uiti mirabor haud hominem quidem
 Peccantem, imaginibus uacet qui & stemmate,
 Clarissima dum stirpe qui uisi editi
 Sermone sic improuide labant suo.
 Age sed mihi ista ex integro nunc explices
 Fratrem ne pro socio receperas meum
 Ut Ilium cum cæteris euerteret,
 Per se nec imperans suis huc appulset
 Vbi dux eras huius: licet uel, atrulit
 Quos patria tibi populos, tegete illius:
 Sparta, nihilq, noster imperator es.
 Natura nec te eius uel æquitas ducem
 Finxit magis, tui dedit quàm hunc principem.

Appulfus

Ἀλλ' ἄνδρα γῆ καὶ σῶμα γενήσῃ μέγα,
δοκίμῳ πρῶτον αὖ, καὶ ἀπ' σμικρῶ κακῶ.

Διὸ γὰρ ὦ πρόσειψι, ἀιχμῶνδ' ὄμῳ,
Σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίσαο.

Ὅπως δ' ὑβείζῃ, δρῶνδ' ἅ ἐδύλεται πάρα,

Τάυτῳ νόμιξε τῷ πόλιμ χρόνῳ ποτὲ

Ἐφ' οὐρίῳ δραμῶσιν, εἰς βυδου πρῶτον.

Ἀλλ' ἐσάτω μοι καὶ διὸ τι καίειοι,

Καὶ μὴ δοκῶν δρῶντων αὖ ἠδῶμεθα

Ὅκ αὖτις πίσῃ αὖτις, αὖ λυπῶμεθα.

Ἐρπὶ πῶταλ' ἀφ' ταῦτα. πρόδῳ οὐτ' ἴω

Αἰθῶν ὑβείσῃ, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φροσῶ.

Καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπῃ, ὅπως

Μὴ τόνδε θάπῃ, αὖτος εἰς ταφῆς πέσῃ

Μηνέλαε. μὴ γνώμας ἑποσῆσας σοφῆς

Ἐὶτ' αὖτος γῆ θανῶσιν ὑβείσῃ γῆν

Ὅκ αὖ ποτ' ἄνδρῶν ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι

Ὅσ' ἀνδρῶν γοναῖσιν, εἰδ' ἄμαρτάνη.

Ὅσ' οἱ δοκῶντων εὐγενῆς πεφικῆσαι

Τοιαῦδ' ἄμαρτάνεσιν γῆ λόγῳ ἐπι.

Ἀγ' εἴπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖτις. ἢ σὺ φῆς ἄγῃ

Τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δίδυρο σύμμαχου λαβῶν,

Ὅκ αὖτος ἐξέπλευσῃ ὡς αὐτῶν κρατῶν

Γῶ σὺ στρατηγῆς τῶνδε, πῶ δέ σοι λεῶν

Ἐφεδ' ἀνάσσει, ὧν ὅσ' ἠγάετ' οἴκῳ θῆν

Σπάρτης ἀνάσσω ἠλθόν, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.

Ὅσ' εἰδ' ὅπως σοι τόνδε κοσμήσαι πλεον,

Ἀρχῆς ἐκείτο θεσμός, ἢ καὶ τῶνδε σε

ὕπαρχ' ἄλλωμ δ' ἄλλ' ἐπλοῦσας οὐχ ὄλωμ
 Στρατηγός, ὡστ' Αἰαντ' ἄγεσθαι ποτε.
 Ἀλλ' ὄντ' ἄρχε, ἄρχε, καὶ τὰ σέμν' ἔπι
 Κόλαζ' ἐκείνους, τόνδε δ' εἴτε μὴ σὺ φῆς,
 Εἶδ' ἄτορ' ὄ στρατηγός, εἰς τὰ φῆς ἐγὼ
 Θήσω δικάϊως, οὐ τὸ σὸν δέισας σῶμα.
 Οὐ γάρ περ σῆς οὐνεκ' ἐσρατὸύσατο
 Γωαικός, ὡσαυτ' οἱ πόνα πολλὰ πλέω,
 Ἀλλ' οὐνεκ' ὄρκωμ, οἷσιμ' ἰω γνῶμοτ',
 Σδδ' οὐδ' γν'. οὐ γν' ἤξει σὺ μὴδ' ἄνας.
 Πρὸς ταῦτα, πλείους δ' ὄυρο κέρυκας λαβῶμ,
 Καὶ τῶν στρατηγῶν ἤκε τῶδ' εἰ σὺ φέρε,
 Οὐκ αὖ στραφείλω, ὡς αὖ ἢς οἷσαυτ' εἶ.

- με. Οὐδ' αὖ πικρὸν τὴν γλῶσσαν γν' κακοῖς φιλοῦ.
 πεῦ. Τὰ σκληρὰ γὰρ τοι, καὶ ἰστέροδ' ἔκ' ἢ, δ' ἀκνει.
 με. Ο φρόνις εἰσικν οὐ σμικρὰ φρονεῖμ.
 πεῦ. Οὐ γὰρ βάνουμ τὴν τέχνωμ ἐκπισάμωμ.
 με. Μὲγ' ἀντι κομπάσφας, ἀπαιδ' εἰ λάβοις.
 πεῦ. Καὶ φίλος ἀρκέσαιμ σοῖγ' ὠπλισμῶμ.
 με. Ἡ γλῶσσά σε τὸν θυμὸν ὡς δ' ἄνὸν τρέφει.
 πεῦ. Ζωὸν ἔφ' δικάϊω γν' μὲγ' ἔξει φρονεῖν.
 με. Δίκαια γὰρ τόνδ' ὄτυχεῖν κτείναντά με;
 πεῦ. Κτείναντά; δεινόνγ' εἶπας εἰ κ' ἢ ζῆς θανῶμ.
 με. Θεός γν' ἐκσῶσει με, τῶδε οἴχομαι.
 πεῦ. Μὴ νῦν ἀπίμα θεός, θεοῖς σε σωσμεν.
 με. Εγὼ γὰρ αὖ ψέφαμ' ἰσαιμόνων νόμους;
 πεῦ. Εἰ σὺ θανόντας οὐκ εἴς θάπτημ παρῶμ.

Appulsus huc solum tuis argens ducem,
 Non ut simul totum regas exercitum,

Aiacis aut dominere frustra iam mei.
 Quorum sed es princeps, eis modo impera,

Et asperis sermonibus satis increpa.
 Sed hunc uel ipse, quamuis arceas, ducum

Vel alter, hic tumbæ decenter ingeram,
 Tuum nihil planè impudens moratus os.

Fecit nec hic bellum tua pro coniuge,
 Sicut labore iam referti plurimi.

Sed (quis erat iuratus) iſta ob fœdera,
 Ob te nihil. Timebat ille neminem.

At plurimis ſtipatus huc præconibus
 Suis duceq; uenit, tuo hinc ſtrepitu parum

Mouebor. at ſis, qualis es uel cunq; iam.
 Soleo malorum odiſſe maledicentiam,

Coniucia ſemper talia odi plurimum.
 Nam dura, iuſta ſint licet, male lancinant.

Iaculator ut ſe plurimum ſapere putat
 Nec enim fabrilis ars mihi unquam contigit.

Turgebis ut faſtu ſeras umbonem ubi
 Paruus licet, te armis tamen uincam tuis.

Tua lingua atrocem oſtendit, atq; animum fouet.
 Dum cauſa ſit mihi iuſta, quid non audeam?

An iuſta, eum iuuate, qui me occiderat?
 Occiderat ne? Ehem, quid aiſ: uiuis tamen.

Mirum eſt quidem occiſum pariter hic uiuere.
 Voluere ſaluum dii, per hunc ſed interi.

Numen uerere ergo, quòd hoc ſeruatus es.
 An me Deum leges putas facere irritas?

In iura me diu um' ne teris impium?
 Præſens uetas dum mortuos tumulare nunc.

- Me.** Hostes enim uel proprios non elegans:
Teu. Inimicus an tibi Ajax unquam inuentus est?
Me. Oforem is oderat, quod ipse tenes satis.
Teu. Ademerat quod traditos huic calculos.
Me. Nec inter hoc mihi iudices damno fuit.
Teu. Subducere potes multa clanculum male?
Me. Notam hæc inurunt uerba cuiquam pessimam
 Hominem q̄ coniciant ea in luctum grauem.
Teu. Tristabimur non hic magis quam par erit.
Me. Vnum dico, non hunc tibi tumulare fas.
Teu. Sed audies contra quod funetabitur.
Me. Olim uitum lingua feroculum sua,
 Vidi sonare nauitis quam fortiter,
 Procella ut ingruente certent acriter
 Labore, quem mutum repente cerneret
 Tenere tempestas eum si cœperit,
 Sed ueste contextum dedit se nauitis
 Calcandum ubi uellent suo per arbitrio.
 Sic te tuum q̄ os arroganter ita loquens,
 Ingens procella è nube parua prouens,
 Velociter restin xerit, strepitum actuum.
Teu. At stultum ego planè uirum cognoueram
 Iniurius malis erat qui huiusmodi
 Sunt hæc uti uersamur in quibus modo.
 Atq̄ hunc tibi aspiciens mei simillimus,
 Sermone moribusq̄ par sic conuenit.
 Tu heus iniquus esse defunctis caue,
 Iniuriam nec mortuis homo inferas.
 Aliàs repottaturus es damnatum tibi.
 Monebat infelicem eum uir talibus:
 Sed nunc eum cerno. Nec est ut arbitror
 Te quisquam adempto alius, Solutum anigma nunc.

Abco:

με. Τὸς γ' αὐτὸς αὐτὸ πολέμιος, οὐ γὰρ καλόν.
 πύ. Ἡσοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος πρὸς ἑποπέ.
 με. Μισθόντ' ἐμισθ. καὶ σὺ τὸτ' ἠπίσασθ.
 πύ. Κλέπτης γὰρ αὐτὸ ψυφοποιὸς εὐρέθης.
 με. Ἐν ποῖς δίκασαῖς, καὶ ἐμοὶ πόσ' ἐσφάλη.
 πύ. Γόλλ' αὖ κακῶς λάθρα σὺ κλέψας κακῶ.
 με. Τὸσδ' εἰς ἀνίαν τοῦ π' ἔρχεται τινί.
 πύ. Οὐ μάλλον ὡς εἰκὴν ἢ λυπηθῶμεν.
 με. Ἐν βί φράσω, πόσδ' ὄδην οὐχὶ θαπτεῖον.
 πύ. Σὺ δ' αὖ τακῶς τῶτον, ὡς τεθάψεται.
 με. Ἥσθη ποτ' εἶδον ἀνδρ' ἐγὼ γλώσση θρασυῖ,
 πύ. Νάντας ἐφορμήσαντα χημῶν τὸ πλεῖον.
 με. Ὡ φθέγμ' αὖ οὐκ αὖ εὐρόν, ἠνίκη γ' ἑ κακῶ
 πύ. Χημῶν ἔχειτ', ἀλλ' ὑφ' εἵματ' κρυφαίς.
 με. Γατῶν πρῆχε τῶ θελοντι ναυτιλῶ.
 πύ. Οὕτω δὲ καὶ σε καὶ τὸ σὸν λαβρόν σῶμα,
 με. Σμικρῶ νέφους τὰχ' ἀντις ἐκπνύσας μεγάλας
 πύ. Χαιμῶν, κατασβεσθε τῶν πολλῆν βοῆν.
 με. Ἐγὼ δὲ γ' αὐδρ' ὄπωπα μωρίας πλείων,
 πύ. Ὅς γ' ἑ κακοῖς ὑβρίζετο ἰσὶ τῶν πέλαις.
 με. Κατ' αὐτὸν εἰσιδὼν τις ἐμφερέης ἐμοί,
 πύ. Ὀργῆνδ' ὁμοῖος, ἔπει τοῖτον λόγον,
 με. Ὀνθραπτε, μὴ δρῶσθ' ἑ τεθνηκότας κακῶς.
 πύ. Εἰ γὰρ ποιήσας, ἰδίω πημαινόμεθ' ἑ.
 με. Ταιαῦτ' ἀνολβον ἀνδρ' ἐνδότης πρῶν.
 πύ. Ὁρῶ δὲ κρινιμ, κάσιμ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ
 με. Οὐδ' εἰς ποτ' ἄλλ' ἢ σὺ. μὲν ἠνιξάμην

- με. Ἀπῆμι καὶ γὰρ αἰχρὸν εἰ πύθοιτό τις
 Λόγοις κολλάζην, ὃ βιάζεσθαι πάρα.
- πευ. Ἀφιερετε νῦν, καὶ μοι γὰρ αἰχρὸν κλύειν
 Ἄνδρὸς ματαῖος φλαυρῆ ἐπιμυθεμένους.
- χό. Ἔσαι μεγάλης ἐριδὸς τις ἀγῶν
 Ἀλλ' ὡς δῶασαι Τόλκεα ταχίως
 Σπύλον κούλιω κάπετόν τιν' ἰδὲν
 Τῶσδ', ὄνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνησον
 Τάφρον δὴρώσντα καθεξῆς.
- πευ. Καὶ μὴν ὄντων καιρὸν οἶδε πλησίον
 Πάρεσιμ' ἄνδρος τῶσδ' ἑπῆς τε καὶ γῆν,
 Τάφρον πῶδισελόντε δλυθὲν νεκρῶ.
 Ω πάϊ, πρόσσελθε δόδυρο, καὶ σαθεὸς πείλας
 Ἰκέτης ἐφαφαίπατρός, ὃς σ' ἐγένετο.
 Θάκη δὲ πρὸστρόπαιθ', ὄν χειρῶν ἔχω
 Κομὰς ἐμαῖς, καὶ τίσδ' ἐκεί σ' αὐτὸ τρίτη
 Ἰκτνεῖς θησαυρόν, εἰ δέ τις στρατῶ
 Βία σ' ἀποπάσσει τῶσδ' ἐπὶ νεκρῶ,
 Κακὸς κακῶς ἀβαπθ' ἐκπέλοι χθονός,
 Γόνυς ἀπαυτ' ὄριζαν ἄζημιμυθ'
 Αὐτως, ὅπως πρὸ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκω.
 Ἐχ' αὐτῶν ὦ πάϊ, καὶ φύλασσε μὴ δέ σε
 Κινησάτω τις, ἀλλὰ πρὸσσεσῶν ἔχε.
 Ὑμεῖς τε μοι γυναικῶν ἀντ' ἀνδρῶν πείλας
 Παρέσατ', ἀλλ' ἀρήγετ' ἐστ' ἐγὼ μόλω,
 Τάφρον μελιθεῖς τῶσδ' ἐκεί μινθεῖς ἔα.
- χό. Τίς ἄρα νέετος ὄν ποτε λήξει
 Πολυπλάγιτων ἑτέων ἀριθμὸς,
 Τὸν ἀπῶσον αἰὲν ἐμοὶ

Me. Abeo. Nihil nam turpius, quam si audiat
Hic iurgiis agere queam dum coget
Armis, manu, uiribus, Achiuum & copiis.

Teu. Abito nunc. Et est mihi turpissimum
Audire uerba uana friuoli uiri.

Cho. Magnæ hoc litis certamen erit,
Verum accelera, ut poteris Teucre,
Quandam huic foueam decerne statim
Memorable detineat, quo illic
Monumentum semper mortalibus
Amplum, pandum, speciosum, indytm.

Teu. At tempore opportuno hic adsunt proxime
Coniux uiri huius, atq; dulcis filius
Sepulchrum ut ornent anxie deperditi.

Heus puer adesto accedito propinquior,
Supplex patrem q; tange quo generatus es,
Admotus huc sede tuis manibus tenens
Comas meas, matris, tuiq; tertii,

Quæ supplices perhibere nos uidebimur
A funere ubi te quispiam reuulserit
Malus male in sepultus eiicietur hinc.

Cam stirpe tota exputus è solo Phrygum,
Generis relicto nec sui uestigio.
Haud secius capillum ego huncce quàm seco.

Ipsum puer serua, tene, Nec quispiam
Hinc arceat te, procidens ergo tene.

Et uos uirum loco mulieres auxili
Præbete quiddam astando donec uenero,
Curans sepulturam huic, tamenli ab hac uetet.

Cho. Quis igitur erit ultimus unquam
Mihi annorum numerus uagantum
Diu ualde remotantum nos,

Anapestici
dimetri.

Senarij iâbici

Chorici uers.

Refe

Referens uel ad siduo
 Pericli bellantum Noxia damna
 Spatioſæ Troiæ campo,
 Maximo Pelagum opprobrio.
 O utinam is ad Olympica regna
 Subiiffet, uel ad ima Ditis
 Tartara, plerifq; domum.
 Quicumq; primus indicauit Danaïs
 Vt arma propter Stygia bellum facerent.
 Eheu.

Dolor dolorem parturit
 Ille enim genus mortalium
 Perdedit, prorfumq; diruit, Ademit ille coronas
 Atq; profundum calicum
 Dulciculum poſtq; iu uamen.
 Ne fruatur ipsis ego porro
 Tibiæ & melos ſuauiffimum.
 Terq; quater diſpereat, Qui Samiæ ſacra Deæ
 Abſtulit, ut ne Noſte bearent
 Amores. Væ mihi
 Amores penitus remouit
 Mihi cuncta, ſimulq; læta.
 Neglectus & hic recumbo
 Semper rore ſparſus, Et
 Itriguus meas comas Trifte plicatas;
 Id mihi Troiæ mnemoſynon fit.
 Scutum timoris erat
 Noſte, mihi ante & iaculi,
 Strenuus & Martius Ajax.
 Sed fato ille ubi obit Stygio
 Quæ mihi quæ poſtmodum erit
 Vlla uoluptas. O detur mihi eſſe

Obiectus

Δορυοπόντων μόχθων
 Αταν ἐπάγωμ
 Ἀνά ταν δὴρώδη Τροίαν,
 Δύσωνον ὄνεδ' Ἐλλάων.
 Ωφέλε πρότορον ἀδέρρα δ' αἰῶα
 Μέγαλ, ἢ τὸν πολύκονον ἄδαν
 Κεῖν' ἀνὴρ, ὅς συγεῖωμ
 Εὐδξην ὄπλων Ἐλλάσι κρινὸμ Ἀρε.
 Ἰὼ πόνιοι πρόγονοι πόνων.
 Κεῖν' γὰρ ἐπρῶσιν ἀνθρώπων.
 Ἐκεῖν' οὔτε σεφάνων
 Οὔτε βαθείαν κυλίωμ
 Νεμῶν ἐμοὶ τέρψιμ ὀμιλεῖν
 Οὔτε γλυκῶν αἰλῶν ὄψοσιν,
 Δύσμορ', οὔτ' ἔννηχιαν
 Τέρψιμ ἰαύωμ
 Ερώτων
 Ερώτων δ' ἀπέπαυσην, ὦμοι.
 Κεῖμαι δ' ἀμέριμ' οὔτως,
 Αἰὶ πυνκινῶς θρόοις
 Τεγγόμεν' ἰόμας λυγρῶς,
 Μνηματὰ Τροίας.
 Καὶ πρὶν μὲν ἔννηχις
 Δείματ' ἰὼ μοι προβολῶ,
 Καὶ Βελέων θύρι' Αἴας.
 Νῦν δ' οὔτ' ἀνείτου συγεῖωμ
 Δάμονι, τίς μοι τίς ἐτ' οἴω
 Τέρψις ἐπέσαι;
 Γνοιόμαν

Ἰν' ὕλασσι ἔπεσι πόντου
 Προβλήμ' ἀλίκλυτον ἄκραν
 Ὑπὸ πλάκα Σουαίς
 Τὰς ἱεράς ὅπως προσεί-
 ποιῶν Αθάνας.

πῦ. Καὶ μὴ ἰδῶμ' ἑσπάρτα τὸν στρατιάτιον
 Αγαμέμνον' ἡμῖν δίδυρο τόνδ' ὀρμώμλον,
 Διὸς δέ μοι εἰσκαίου ἐκλύσω σάμα.

ἀγα. Σὲ δὴ τὰ δὴνὰ ῥήματ' ἀγγέλοσσι μοι
 Τλῆναι καθ' ἡμῶν ὡδ' ἀνομοκτέ χανεῖψ,
 Σὲ τοι τὸν ἐκ' ἔλ' ἀεμαλωτίθ' ἔλεγα.
 Ἡ πετραφεῖς ἂν μητρός' ὀυγῆδος ἀπο
 Ὑψηλ' ἐφώνεις, κατ' ἄκρων ὡδὶ πόρφε,
 Ὅτ' οὐδὲν ἂν, τὸ μηδὲν ἀντίσης ὕπρ,
 Κῶτε στρατηγός, οὔτε ναυάρχος μολεῖν
 Ἡμᾶς Αχαιῶν, οὔτε σε διωμοσσω,
 Ἀλλ' αὐτὸς ἀρχων ὡς σὺ φησ Αἶας ἔπλη.
 Ταῦτ' οὐκ ἀκρόν μεγάλα πῶς δόλων κακῶς
 Ποῖς κέκραγας ἀνδρός ὡδ' ὑπέρφρονα
 Πῶ βάντος, ἢ πῶ σάντ', οὔ πρ' οὐκ ἐγώ;
 Οὐκ ἄρ' Αχαιοῖς ἀνδρῶν εἰσὶ, πλὴν ὅδεις
 Γικρὸς εἰοιμῶν τῶν Αχιλλείων ὀπλων
 Αγῶνας Αργείοισι κηρύξαι τότε,
 Εἰ πανταχῶ φανοίμεθ' ἐκ Τυκρῶ κακῶ
 Κῶκ ἀρκέσει πῶδ' ὑμῖν οὔδ' ἠοσημνίοις
 Βίκειν, ἀ τοῖς πολλοῖσιν ἠρεσκε κριταῖς,
 Ἀλλ' ἀεὶν ἡμᾶς ἢ κακῶς βαλεῖτε πε

Obiectus maris ubi extat

Syluosus, & alluitur Salo, gleba qua leuat

Sese lata Sunii Sacras uti salu=

Temus Athenas

Teu. Atqui imperatorem uidens Agamemnonem

Ad nos euntem huc impetu, retuli pedem

Celer, sinistra nempe uerba proferet.

Ag. Acerba te conuicia in nos adferunt

lactare & effutire, propalam sine

Pudoris ulla uel modestiæ uia.

Te pellicis captæ puto iam filium.

Num libera matre educatus & in ditya

Eras hic grandiloquus, & à summis tuam

Originem trahens, ubi nullus meo

Nihil q̄ homo, nullius in re commodi,

Carissimo fratri quidem renisus es.

Nec imperatores, duces uel classium

Venisse nos Danaum, tibiue principes

Adesse dixisti. Tuus sed propriæ

Appulsus est Ajax manus rex adferis.

A tanta seruis audiemus hæc mala:

De quo uiro magnifica tanta prædicas:

Quò uenit ille, ubi aut stetit, qua non ego:

Nulline præter hunc Achiuis sunt uiris

Ludos at apernimus Achiuis publice

Tibi ut uidentur iuxta amaros & malos.

Quis arma propter Achillis isti dimicent.

Quis uictor armaturam Achillis auferat.

Omnes ne per Teucrum mali reputabimus:

Necdum libet uobis subesse iudicum

Sententiæ, prærepta qua uictoria est

Teucro, locum q̄ cedete melioribus:

Senarij
ambici.

Sed iniicere semper malis studebitis,
Circumuenite uel dolo tentabitis,
Semel quòd excidistis à uictoria:

» His moribus uel nulla constitutio

» Legis manere uel persistere poterit,

» Si uicerint qui iure, depulerimus.

» Et ultimos posuerimus primo loco.

Sed ista sunt prohibenda. Nam latum gerunt

Pandum ue dorsum qui uiri, non optimi

Censentur. At sapientia clari eminent.

Præ cæteris quocunq; robore præditis.

Sit bos licet magnus breui flagro tamen

Rectus suum compellitur iter ingredi

Atq; id medicaminis tibi admouendum ego

Censeo, nisi induatè mente alia statim.

Quo fidis est nil præter umbram euanidam,

Fusus iacet: quid uim facis: quid contumax

Præurgido ore insurgis aduersum duces?

Modestius loquare, quem te finxerit

Natura cogitans. Vocabis liberum,

Nobis tuum ut coràm gerat negocium,

Causamq; qui tractet loco tui modo.

Dicente nanq; te nihil capere queo.

Nam barbaram linguam tuam non audio.

Cho. Vinam foret mens uestrum utriq; modestior

Optare quo nobis nihil melius queo.

Teu. Heu mortui uelociter mortalibus

Quàm gratia excidit, beneficium perit,

Statim q; ut emicuit, pariter euanuit:

Tuo ne adhærescit parum uel pectori

Ajax: Tuam qui pro salute huius uiri

Persepe uitam impendere haud grauat es.

Cuiusq;

Ἡ σωὸν δὴ λῶ κρηθῆσεται οἱ λεληθμῆνοι;

Ἐκ τῶν δ' ἐ μὲν τοῖ τῶν τρόπων, οὐκ ἂν πῶτι

Κατάσσεις γῆνοιτ' αὐ οὐδὲν ὅ νόμος,

Εἰ πῶς δὴ νικῶντας δὲ ζωθῆσιν,

Καὶ αὖ ὅπιδον, εἰς τὸ πρόδον ἄφομν.

Ἀλλ' ἐρεκτήου τὰ δ' ὄσιν, οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς

Οὐδ' ἐνυμῶται φάτδ' ἀσφαλῆσατοι,

Ἀλλ' οἱ φρονῶντες ἐν, κρατῶσι πανταχῶ.

Μέγας δὲ πλοῦρας βῆς, ἔπο σμικρᾶς ὁμῶς

Μάστιγος ὀρθός εἰς ὅδ' ὅμ πορεθῆται.

Καὶ τοῖ πῶ σ' ἐρεπυ τῶτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον

Ὀρῶ τάχ' εἰ μὴ νῦν κατακτήσῃ τινα.

Ὅς ἀνδρῶς οὐκέτ' ὄντ' ὅ, ἀλλ' ἦδη σικῆς,

Θαρσῶν ὑβρίξεις, καὶ φιλῶν θεροσομῆς.

Οὐ σωφρονήσεις; οὐ μάθῶν ὅς εἰ φύσιν,

Ἀλλ' ὄν τῶν ἄφεις ἀνδρα δίδῶν ἐλδύθερον,

Ὅστις πῶς ἡμᾶς ἀντὶ σὲ λῆξει τὰ σᾶ,

Σὲ γὰρ λέγοντ' ὅ, οὐκέτ' αὐ μάθοιμ' ἐγὼ.

Τὴν βάρβαρον γὰρ γλώσσαν οὐκ ἐπαίω.

Εἰδ' ὑμῖν ἀμφὸν νῶς γῆνοιτ' σωφρονεῖν,

Τότ' ἂν οὐδὲν σφῶν ἔχω λῶου φρέσσαι.

Φθὺ τῶ θανόντ' ὅ ὡς ταχέϊα τις βροχῆς

Χάρης διαρῆε, καὶ πῶ δὲ σ' ἀλίσκεται.

Εἰ σὲ γ' ὀδ' ἀνῆρ οὐδ' ἄδῃ σμικρῶν λόγων

Αἴας ἐτ' ἰχθ' μνήσιμ' οὐ σὺ πολλὰ κίς

Τὴν σὴν πῶ τένων πρὸ κάμου ψυχὴν δεῖ.

Αλλ' οἴχετοα δὴ πάντα ταῦτ' ἔριμιμίαι.
 Ω πολλά λέξας ἄρτι κἀνόηκτ' ἔπη.
 Οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδ' ἐν, ἦνικα
 Ἐρκέωμ πόδ' ὑμᾶς οὐτ' ἔγκεκλῆσμιλίαι,
 ἦδ' ἢ τὸ μηδὲν ὄντας γῆ τροπῆ δλορός
 Ἐξῆύσατ' ἐλθῶν μὲν ἄμφι μὲν νεῶν
 Ακροισιμ ἦδ' ἢ ναυλικῶς ἐδωλοίοις
 Πυρός φλέγοντ' εἰς δὲ ναυλικὰ σκάφη,
 Πηδῶντ' ἄρδῳ Ἐκτορ' ἄφρω ὑπῆ;
 Τίς ταῦτ' ἀπέειργη, οὐχ ὅδ' ἴω ὁ δρωῶν τάδε;
 Ον οὐδ' αὐτὸ φῆς οὐδὲ συμβῆναι ποδῶ;
 Ἀρ' ὑμῖν οὐτ' ἄρδῳ ἔδρασθαι γῆδ' ἴαι;
 Χ' ὡστ' αὐτῶς αὐτὸς Ἐκτορ' μόν' ἄρδῳ
 Λαχώντε, κἀκελδῶς ἦλθην ἀντί;
 Οὐ δραπέτῳ γῶν κληῖρον ἄν μέρου καδῆς
 Υγρῶς ἄρδῶρας βῶλου, ἀλλ' ὡς δὴλόφω
 Κυῶς ἐμελλε πρῶτ' ἄλμα κωφίῳ.
 Ὅδ' ἴω ὁ πρῶσθω ταῦτα, σὺ δ' ἐγὼ παρῶν
 Ὅδ' ἴω, οὐκ ἔλ βαρβάρω μκτρος γεγῶς.
 Δύστωε ποῖ βλέπωμ ποτ' αὐτῶ, κῶθ βροῖς;
 Οὐκ οἶδα σὲ πατρός μὲν ὡς πρῶν πατῆρ,
 Ἀρχαῶν ὄντα Γέλοπα ἑάρβαρον φεῦγα;
 Ἀτρία δ' ὡς αὐ σ' ἑσφρε δινοςε βεσατομ
 Προθγῆτ' ἄδ' ἐλφῶ δλείπνομ οἰκείωμ τέκνωμ;
 Αὐτὸς δὲ μητρος ἔξέφωσ Κρηόσῃς, ἐφ' ἦ
 Λαβῶν ἐπακτῶν ἀνδρ' ὁ φυτδύσας πατῆρ
 Ἐφῆκην Ἐλλοῖς ἰχθύσιμ διαφθοραῖν

Cuiusq; tu pugnans loco defessus es
Verum hæc iacent remota procul abste modo
O multa qui nugatus es non commoda,
Obluioni tradidisti hic unicus
Quando retentos atq; clausos mœnibus
Deperditosq; uos ferè iam tum fuga
Eripuit accurrens iactorum turbine
Sæuôq; Martes celsa nanq; puppiam
Sedilia ignis lamberet dum nautica,
Nil impigro saliente per fossam Hectore.
Quis impediit: quis arcuit: quàm uiribus,
Aiax ualens, fortis, potens, acer, bonus?
Mouisse quem nusquam suum dicis pedem.
Vobis & in super illud egit fortiter.
Quòd quando rursus solus in solum Hectorem
Sortitus, iniussus licet, procederet,
Fugitiuam is haud sortem eligit deponere.
Telluris humentis quidem glebam grauem,
Sed prima quæ sui leui cum pondere
Refiliret è galea. Vides quæ fecerit
Aiax adeo quem criminare turpiter.
Quem barbara de matre dicis editum
En hic ego sum præsens tuus ne seruulus?
Quo tanta dum probra obiicis miser tuos
Oculos moues: aut quis tui fuerit patris
Non cognitum proauus: Pelops priscus Phrygum
De barbarorum stirpe scilicet extitit.
Quin impiissimus tuus genitor Atreus
Fratri suam sobolem cibi apposuit uice.
Sed Cressa te mater gen uit ademerat
Proprium tuus maritū ubi parens ei,
Dederat matris piscibusq; ferculum.

Tali

Tali genitus à stirpe mihi obiicis genus:
 Genitore qui Telamone sum sanè editus
 Primas in omni qui tenens exercitu
 Matrem meam, præclara quæ de gente erat
 Regina Laomedontis inclyta filia,
 Quam seligenus huic Hercules donauerat.
 Clarissimis duobus ego clarissimus,
 Virens, eos qui sanguinem ad meum attingent
 Igitur pudefaciam, negabo siue opem,
 Quos talibus malis iacentes nunc uidens
 Repellis à tumulo, sine uerecundia.
 Probe sed illud noueris, quòd si uirum
 Quoquam tepuleritis, simul nos treis quidem
 Proieceritis, libenter hic iacebimus.
 Honestior nanq; est mihi causa emori
 Obnoxio diuis malis pro fratre iam
 Meo, tua fratris uel tui quàm coniuge.
 Adhæc meam ne rem, tuam sed respice.
 Quòd si malum mihi des, potius olim uelis
 Miser esse, quàm mihi asper id consydera.

Cho. Laërte fatus in tempore ades, si non eos
 Accenderis modo, at magis placaueris,
 Nec ut liges adsis, sed ut soluas magis.

Vlyss. Quid est uiri quod eminus petentiam
 Vocem duorum, hic ubi iacet fortissimus
 Ajax, Atridum, propter hunc ne dimicant?

Aga. Turpissimorum non satis percepimus
 Verborum Vlysses iam, uiro à nequissimo.

Vlyss. Quæ sunt: remitto noxam ego, postquam ut male
 Audiuit in luctum grauem quoq; incidit.

Teu. Incessit me primus quæ affectus est
 Turpibus, ut est loquutus ille, ita audiit

Quid

Τοῦτος ὦν, τοῖσδ' ὄνειδιζέσσι ποταύς·
 Ὅς ἐκ πατρὸς μὲν εἰμι Τελαμῶν, γέγρας
 Ὅσις φρατῶτα πρῶτ' ἄρισθίνους, ἐμῆμ
 Ἰχθὺς φῶδονορ μκτὸρ' ἢ φύσει μὲν ἴω
 Βασίλῃα, Λαομέδοντ' ἔκκριτον δ' ἐγὼ
 Δῶρημα κένω δ' ἄκρον Αἰκμῆνης γόντ'.
 Ἀρ' ὦσδ' ἄριστος ἔξ ἄριστοῦ διούμ
 Βλασῶν αὖ ἀεζυῖοιμι πῶς ἀματ'·
 Οὐς νῦν σὺ τοιοῖσδ' ὅν τῶνοισι κημῆνδς
 Ὡθεῖς ἀθάπτες, οὐδ' ἐπ' ἀεζυῖν λέγωνι.
 Ἐν νῦν τόδ' ἰδί. τῶν γ' εἰ βαλεῖτέ πε
 Βαλεῖτεχ' ἡμᾶς τρεῖς ἄμδ συλημῆνδς
 Ἐπεὶ καλὸν μοι τόδ' ἔπερον ἐμῶν
 Θανῶν πεδὸν ἡλως μάλλον, ἢ τ' σῆς ὑπῆ
 Γνωαῖκός, ἢ τὸ σῶδ' ὀμαῖμονος λέγω
 Ἐρῆς ταῦδ' ὄρα μὴ τῶμόμ, ἀλλὰ ἡγᾶ τὸ σόν.
 Ὡς εἶμι πημανεῖς τι ἐσλῆσσι ποτὲ
 Καὶ δ' ἄλός εἶν μάλλον ἢ γ' ἐμοὶ θρασύς.
 Ἀναξ Ὀδυσσεύ, κειρὸν ἰδὲ ἐκλυθῶς,
 Εἰ μὴ φωνάφωμ, ἀλλὰ συλλύοσω πάρεθ.
 Τίδ' ἐσιν ἀνδρῶν; τιλόθεν γὰρ ἠδὸ μῶ
 Βοῆν Ἀτρεΐδου τῶσδ' ἐπ' ἀλκιμῶ νεκρῶ.
 Οὐ γὰρ κλύοντ' οὐ ἐσ μὲν ἀεζυῖσδς λόγος
 Ἀναξ Ὀδυσσεύ, τίδ' ἔπ' ἀνδρῶν ἀρτίως;
 Γοῖσδς, ἐγὼ γ' ἀνδρῶν συγγνώμῃ ἐχω
 Κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἐπὶ κακᾶ
 Ἡκιστὸν ἀεζυῖα, δρομὸν γὰρ ἴω τοιαῦτά με.

- ὁδ. Τί γ' ὀδύρασθον. ὡς κὰὶ βλάβηλυ ἔχθρῳ;
 ἄγα. Οὐ φησὶ ἔασθον τόνδ' ἐ τὸν νεκρὸν τάφῳς
 Αμοιρον, ἀλλὰ πῶς βίαν θέλειμ ἐμῶ.
 ὁδ. Ἐφεσιμ αὖτ' εἰποντι τ' ἀληθῆ φίλω
 Σοὶ μηδὲν ἦσθον ἢ πάροθ' ἔωκρετ μείμῳ
 ἄγα. Εἰπὶ ἢ γὰρ εἴλω οὐκ αὖ ἐν φρονῶν, ἐπέ
 Φίλονσ' ἐγὼ μέγιστον Αργείων νέμω.
 ὁδ. Ἀκσε νῦν. τὸν ἀνδρα τόνδ' ἐ πῶς θεῶν
 Μὴ τλῆς ἀθάπτου ὡδ' ἀναλγύτως βαλεῖν.
 Μηδ' ἢ βιά σε μηδ' αμῶς νικισάτω,
 Τόσονδ' ἐ μισεῖμ, ὥστε τῶ δίκῳ πατεῖμ.
 Κἀμοὶ γὰρ λῶ ποθ' οὐτ' ἔχθρισθ' ἔφατο
 Ἐξ οὗ κέρτησα τῷ Ἀχιλλείω ὄπλων.
 Ἀλλ' αὖτ' ἐμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ
 Οὐκ ἐν ἀτιμάσαιμ ἀν, ὥστε μὴ λέγειμ
 Ἐν ἀνδρ' ἰολεῖμ ἄριστον Αργείων, ὅδοι
 Τοίαν ἀφικόμεδα, πληρ Ἀχιλλείως.
 Ωστ' οὐκ αὖ γ' ἀδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι.
 Οὐ γὰρ τοι τῶτον, ἀλλὰ σὺ θεῶν νόμος
 Οὐ γὰρ τοι τῶτον, ἀλλὰ σὺ θεῶν νόμος
 Φθαρῶς αὖ. ἀνδρα δ' οὐ δίκαιον εἶ θάνατο,
 Βλάπτῃ τὸν ἐδλόμ, οὐδ' ἐάν μισθῶν κυρῆς.
 ἄγα. Σὺ ταῦτ' ὀδυροσδὺ τῶδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοῖς
 ὁδ. Ἐγωγ' ἐμίσουδ' ἠνί λῶ μισεῖμ καλόμ.
 ἄγα. Οὐ γὰρ θανόντι κὰὶ πῶσε μβῆναί σε χρῆς;
 ὁδ. Μὴ χὰρ' Ἀτρείδῳ κέρδεσιμ τοῖς μὴ καλοῖς.
 ἄγα. Τόν τοι τύραννον εὐσεβείμ οὐ ῥάδλιον;
 ὁδ. Ἀλλ' εὐ λέγῃσι τοῖς φίλοις, τιμὰς νέμῃν.
 ἄγα. Κλύθῃ τὸν ἐδλόμ ἀνδρα χρῆ τῷ ὄν τέλει.

Vlyss. Quid ergo fecit hic adeo ut offenderet?
 Aga. Non mortuum uult insepultum linquere,
 Vlyss. Sed me uel inuito sepulcrum se ait.
 Aga. At te decet uerum adserentem non minus
 Vlyss. Quàm uel prius, complecti amicum dulciter.
 Aga. Age quæso prudens non habeat, te maximum
 Vlyss. Amicum Achiuos inter quando iudicem?
 Aga. Audi ptecor nunc. Insepultum ne fetas
 Vlyss. Iacere citra iusta iam funebria
 Aga. Hominem. Caue sed te superet iniuria
 Vlyss. Odisse tantum, ut iusticia succumbere
 Aga. Videatur. Et mihi quidem insensissimus
 Vlyss. Longe omnium in toto fuerat exercitu,
 Aga. Achillis ex quo fulgida arma retuli.
 Vlyss. Talis licet foret mihi, non hunc tamen
 Aga. Iam nunc adeo culpauerim, ut uel non eum
 Vlyss. Vidisse præstantissimum solummodo
 Aga. Dicam inter omnes, quotquot alta Pergama
 Vlyss. Accessimus Troiæ, unum Achillem exemeto.
 Aga. Iniuste ideo spoliabis hunc honoribus.
 Vlyss. Nihil hunc quidem nam perdetes leges deum
 Aga. Nec conuenit iustum nec est, post funera
 Vlyss. Hominem uiro lædi bono. Quamuis tuus
 Aga. Dum uiueret fuisset hostis maximus.
 Vlyss. Contra ne me pugnas Vlysses, ac modo
 Aga. Defendis haud æquas mali partes uitæ.
 Vlyss. Sanè oderam, donec sed erat idoneum.
 Aga. Accedere ne te mortuo sic conuenit.
 Vlyss. Malis Atrida rebus haud ita gaudeas.
 Aga. An me uereri posse rere hostem meum?
 Vlyss. Bene ad honorandos amicos adserunt.
 Aga. Ex ultimis factis bonus noscendus est

Quiesce

- Vlyfs. Quiesce, amicos uincis hic, dum uincetis.
- Aga. Memento cui uirum feras hoc gratiæ.
- Vlyfs. Infensus erat, sed olim erat fortissimus.
- Aga. Adeo uetere mortuum: quid tandem ages?
- Vlyfs. Virtute nanq; odium mea prostermitur.
- Aga. Mirabiles mortalium tales uiri,
Habentur atq; odio nec incassum mihi.
- Vlyfs. Sed summi amici plurimi, qui uel tamen
Cecidere rursum in acrem amarulentiam.
- Aga. Tales amicos obtinere iam cupis?
- Vlyfs. Non soleo durum laudibus uehere animum.
- Aga. Timidos, fugaces nos hodie monstra ueris.
- Vlyfs. Cunctis Achæis imò adeo iustos duces.
- Aga. Iubes ut hunc ergo sinam tumulo ingetis?
- Vlyfs. Omnino, quin ero ipse funeris comes.
- Aga. Quàm totus ille sui modo similis uiget?
- Vlyfs. Præstabilius id est, quàm ut ipse langueam
Mecum uel dissideam cerebro non ualens.
- Aga. Hæc ergo res uocabitur tua non mea.
- Vlyfs. Si sic ages habebetis mihi optimus,
Et omnibus fugi uir omni ex parte eris.
- Aga. Sed illud ipse noueris, quod hac ego
Ostenderem tibi maiorem gratiam.
Sed iste siue hæc, siue alio posueris
Mansurus est semper mihi inuisus tamen,
Odióq; conceptum queo uix mittere.
Sed quod sedet animo tuo nunc perface.
- Cho. Quicumq; Vlysses talis aduenisti ubi
Nobis fauens, non esse prudentissimum
Te dixerit, merito stolidus habebitur.
- Vlyfs. Ideóq; Teucro nunc ego id denuncio,
Quanto mihi inuisus fuit, tanto magis

Πᾶσαι κρατῆς καὶ τῶν φίλων νικᾶμεν. Θ.
 Μειμνήσ' ὀπίω φατὶ τὴν χάριν δίδως.
 Ὅσ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γυναικίος ποτ' ἴω.
 Τί ποτε ποιήσεις, ἐχθρὸν ὧδ' ἀδελφὴν ἐκαυ;
 Νικᾶ γὰρ ἢ ῥετὴ μετ' ἐχθρας πολὺ.
 Τοιοῖδε μὲν πρὶ φῶτων ἐκπληκτοὶ βροτοῖς.
 Ἡ κέρτα πολλοὶ νῦν φίλοι, καὶ οὖτις πικροί.
 Τοῖσδ' ἐπαινεῖς διήτα σὺ κτᾶδαι φίλους.
 Σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
 Ἡμᾶς σὺ δ' ἄλλος τῆσδε ἡμέρα φανεῖς.
 Ἀνδρας μὲν οὖν ἔλκησι πάσιμ ἰσθμίου.
 Ἀνωγας οὖν μετ' ἐμ νεκροῦ θάπτειν ἔαμ.
 Ἐγωγε καὶ γὰρ αὐτὸς ἑνθάδ' ἴξομαι.
 Ἡ πάνθ' ὁμοῖα πάσι ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ.
 Τῷ γάρ με μάλισθ' εἰκὸς ἢ μὲν τῷ πρὸς πονεῖν.
 Σὺ γὰρ ἄρα τῶργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεταί.
 Ὡς αὖ πειήσεις, πανταχῆ χησός γ' ἔση.
 Ἀλλ' εὐγε μὲν πρὶ τὸτ' ἐπίσασ' ὡς ἐγώ.
 Σοὶ μὲν νέμοιμ' αὖ τῆσδε καὶ μέζω χάριν.
 Οὐτ' ἔδ' ἐκεί. κἀνθάδ' αὖν, ἐμοὶ γ' ὁμῶς.
 Ἐχθισὸς ἔσαι, σοὶ δὲ δρᾶν ἔξειδ' ἄχρη.
 Ὅστις ὀδύσσει μὴ λέγῃ γνώμη σοφίην
 φεύγει πειθῶν ὄντα, μῶρ' ἔσ' ἀνὴρ.
 Καὶ νῦν γε Τύκρω τ' ἀπ' τοῖσδ' ἀγγέλλομαι.
 Ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἴω, τόσον δ' εἶν φίλ' ἔσθ'.

Καὶ πόσδε γὰρ θανάτῃ σωθῆσθην θέλω,
Καὶ ξυμπονεῖν ἡμῶν μηδὲν ἐλλείπειν, ὅσον
Χερσὶ τοῖς ἄριστοῖς ἀνδράσιμ πονεῖν βροτῶς.

πν. Ἄριστος Ὀδυσσεύς, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι
Λόγοισι καὶ μὲν ἐφύβησας ἐλπίδ' πολὺν.
Τὸ γὰρ ἄν' ἐχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ,
Μόν' ἄριστος χερσὶν, οὐδ' ἔτλης πῶν,
Θαυρόντι τῶσδε, ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα.
Ὡς ὁ στρατηγὸς οὐ πιβρόντητ' ἄλλων,
Αὐτὸς τε χ' ὠφέλιμ' ἠβελησάτω
Λαβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτορ.
Τοιγάρ σφ' ὀλύμπου τῶσδ' ὁ πρὸς βούωμ πατήρ,
Μνημόωντ' Ἐριννύς, καὶ τελεσφόρ' ἴδμεν,
Κακὸς κακῶς φθείρεται, ὡσπὲρ ἠβελου
Τὸν ἀνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
Σέδ' ὦ γεραιὸν σπέρμα λαίεργε πατρός,
Τάφου μὲν ὀκνῶ τῶσδ' ἠὲ φάμεν ἔγωγ,
Μὴ βεβ' θανάτῳ δῶκε δ' υγχεῖς ποιῶ.
Τάδ' ἄλλα κ' ἐξυμπεραθεῖ κεί' ἵνα στρατῷ
Θέλεις κομίζεσθαι, οὐδὲν ἄλλ' ἔφομεν.
Ἐγὼ δὲ τὰ λῶμα πάντα προσωῶ. σὺ δὲ
Ἀνὴρ καδ' ἡμᾶς ἐδδλὸς ἄν, ἐπίσασσο.

ὁδ. Ἀλλ' ἠβελου μὲν, εἰ δὲ μὴ σίβι φίλον
Πράσσει τῶσδ' ἡμᾶς, εἴ μ' ἐπαινέσας τὸ σόν.

πν. Ἄλλοι, ἢ δ' ἂν γὰρ πολὺς ἐκτέταται
Χρόν' ἄλλ' οἱ μὲν κοίλῳ κέπεσσι
Χερσὶ παχύνετε. τίδ' ὑφίβατον
Τρίποδ' ἀμφίπυρον λυτρωθῶσσι

οἴδ'

Amicus est nobis, utiq; debite
 Condatur hic tumulo, feram quid auxilli
 Vosq; adiuuabo, nec relinquam quod solet

Ten. Vel optimis tali uiris casu dari.
 Te ualde Vlyffes prædico, qui spem meam

Fefelleris. Nam solus infensissimus
 Omnes Achiuos inter huic tua manu

Tamen astitisti, nec tibi esse iniurio
 Huic mortuo placuit. Duces exercitus

Voluere, dico Agamemnonem cum sanguine
 Sibi proximo fratre abiicere sine tumulo,

Dedecore satis illum simulac affecerant.
 Grandæuus atqui istos Olympicus pater

Memorq; Erinnyis, iusticia cuius sum
 Præbens, malos male destruant, Quòd hunc uirum

Deceuerint indigne adeo protrudere,
 Cibum marinis ut dedisset belluis.

Senioris at Laëtis in clyta soboles
 Tumulum sino non te modo huius tangere,

Ne fors in hoc turbem meum uel mortuum
 In cæteris iuuro. Sin Danaùm uelis

Adferre quosdam nos nihil morabimur.
 Quin res potius fiet mihi gratissima.

Curabo cætera cuncta ego. Sed noueris
 Carissimum te habendum nobis sedulo.

Meam uolebam ferre opem. Sin secius
 Vobis uideatur, hinc abeo, probans tua.

Satis est, abiit modo temporis haud
 Parum. At accelerate cauam manibus

Alii foueam, tripodem & pedibus
 Altum, accommodum, & igni apponite

Liquidis putisq; lauachis huc,

Anapestici di
 metri & mo/
 nometer unus

Ad sine

Adfint in tempore ut illa mihi.
 Sociorum turma è castris nunc
 Armata adeat.
 Heus tu puer huc uicibus ut potes
 Mecum patrem amanter tange tuum
 Leuia ut reddamus nunc latera
 Vacuemus & illa nigro sanguine.
 Nam sufflant dum tepidæ fistulae
 Attrum uenæ ue cruorem. Sed
 Age quisquis àdesse mihi reputat
 Sese carum, incolumis remainens,
 Incedat ob huncce uirum condolens.
 Mihi opem q̄ ferens, quo nullus erat
 Dum supera aura frueretur
 Melior terris Aiace,
 Quod & audacter confirmo.

- " Cho. Sic multoties experiuntur
 " Incognita mortales ante,
 " Vatum quæ præcinuisse
 " Nemo, quàm fierent, potuit.

Finis.

Θείδ' ἐπίκαιρον, μία δ' ἐκ κλισίας

Ανδρῶν ἴλη τῶν ὑπακώδιστον

Κόσμον φερέτω.

Γαῖ σὺ δὲ πατρός γ' ὄρου ἰχθύος

Φιλότῃτι θιγῶν, πλοῦράς σὺν ἐμοί

Τὰς δ' ὑπὸ κέφιζ' ἐπιγῶν θερμαῖ

Σύριγγες ἀνω φυσῶσι μέλαν

Μηνῶν, ἀλλ' ἄγε πᾶς φίλῶν ὅς τις ἀνὴρ

Φοσι παρεῖναι, σῶδω βᾶτω.

Τῶν δ' ἀνδρῶν πονῶν τῶ πάντ' ἀγαθῶν,

Κεῖ δ' ἔνι πω λῶσι θνητῶν

Αἴαντῶν, ὅτ' ἴω, τότε φωνῶ.

χρ. Ἡ πολλὰ βροχοῖς ὄσιν ἰδῶσι

Γνώσασθαι, πρὶν ἰδέσθαι, οὐδέ τις μάντις

Τῶν μελλόντων ὅ, τι πράξει.

Τέλλῶν Αἴαντος μαστιγοφόρου.

The first part of the history of the United States of America is the story of the early years of the nation. It begins with the first settlers who came to the continent in the early 17th century. These settlers were mostly from England and they brought with them the ideas and customs of the British Empire. They established colonies and gradually grew into a nation. The story of the early years is full of interesting events and people. It is a story of struggle and achievement. It is a story that has shaped the destiny of the United States.

Second part of the history of the United States of America is the story of the middle years of the nation. It begins with the American Revolution and the establishment of the new government. It is a story of the growth of the nation and the expansion of its territory. It is a story of the struggles of the people and the development of the nation's institutions. It is a story that has shaped the destiny of the United States.

CALLIMACHI CYRENAEI

HYMNI IN IOVEM ET APOLA

linem, uerſi à Ioanne Lonicero.

[The main body of the page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the leaf. The text is arranged in several columns and appears to be the Latin translation of Callimachus's hymns.]

CANDORE ET LITERIS CONSPICVO,
domino Iacobo Lersinero Marpurgenfi, amico suo.

Ioannes Lonicerus ἢ πρὸς τὴν.

Ericulum nuper fecimus, num Callimachi Cyreni, ueteris poëtae hymnos, latino carmine assequi possemus. Duos per lusum uertimus, alterum quo Iouem, alterum quo Apollinem celebrauit. Tu quid effecerimus iudicabis. Cecinimus præterea Genethliacon diuo Vilhelmo, iuniori Cattorum principi sacrum. Proinde & illos & hoc, in pignus amicitiae nostrae, καὶ κερμίλιον suscipias, oro. ἐξ ἑρῶ σο. Marpurgi

M. D. XXXIII. ex Collegio Pomerii
pridie Calendas Apriles.

CALLIMACHI CYRENAEI

IN IOVEM HYMNVS, VERSVS

à Ioanne Lonicero.

Vid nostræ melius poterint laudare Camœnæ
 A Ioue deductæ, quàm ipsum regem q̄ deum q̄
 Aeternum, sæuim qui fulmine contudit acri
 Enceladũ. & reliquos, crudelia môstra Gigâtes,

Sanctâq; cœlicolis nunc pulchre iura ministrat.

Dixæum ne canam nunc illum siue Lycæum,
 Hæret ualde animus, geminæ nam stirpis habetur.

Iuppiter Idæis natum te montibus aiunt,
 Sunt & in Arcadia qui te dicant generatum
 Iuppiter: utri mendaces patrem tibi signant:
 Cretenses semper uani, struxere sepulchrum
 Cretenses rex alme tuum, succumbere morti
 Sed nunquam poteras qui cuncta in sæcula uiuis.

Atqui Parrhasiæ peperit te Rhea uidetur,
 Mons ubi demetis densus. Locus ille dicatus
 Diis remanet superis, cui nunquam reptile sese
 Agglomerat, nec homo dignatur uisere, charam
 Ne sobolis generandæ spem deperdat, eundem
 Appellant prisceum Rheæ lectum Apidanenses.

Hic ubi laxauit nixu sua uiscera mater,
 Confestim liquidæ quæsiuit aquæ sibi fluxum
 Quo partu purgare suo se possit, & artus
 Diua tuos genitrix teneros & formet & ornet.

Ingens at nondum Ladon profluxerat usquam,
 Nec dum Erimanthus erat uisus purissimus amnis,
 Arentem q̄ adeo Arcadiam nulla unda rigabat.

Protinus attamen hæc pleno dicenda erat alueo
 Latari. Nam quando sua Rhea prole soluta est,
 Tum multas certe quercus produxit laon,

Quercetum q̄ fuit, nunc est ubi limpidus amnis
 Multa Melas pariter gestauit plaustra, susurrans,
 iam fluius, uerum ante iter & fuit orbita currus.
 Multa super lustrum fecere animalia fluxus
 Cesserunt Carionis uenientibus undis.
 Aclonga fessus q̄ uia, cursuq̄ uiator
 Ore tedit sitiente & anhelato, nullus aquæ uim
 Tum uidit, siccam tellurem etenim Arcas habebat,
 Est ubi iam Crathis uitreus, gelidus q̄ Merope.

Sic igitur detenta graui Rhea fata periclo est.
 Heus tellus fili q̄ mihi dulcissime partus
 Non est hic tibi difficilis. Sic diua locuta
 In sublime ferens sua candida brachia, montem
 Percussit sceptro, qui mox ad uerbera motus
 In duo dissiliens ingentia flumina fudit.
 Hic se purificans, tenerum componere corpus
 O rex magne tuum non distulit. Ilico nymphæ
 Te dedit ipsa Neda Cretæum ut ferret in antrum
 Ut clandestinis illic formere magistris.
 Nympharum sanè illa Nede est, quæ maxima nata
 Inter eas fertur, quarum est ope Iuppiter altus,
 Post Styga præclari generis, diâmq̄ Philyrem.
 Nec fuit ingrata obsequio tali Dea, uerum
 Illius impostum retinet nomen Neda flumen,
 Per celebrem Cauconum urbem (quam Leprion ipsi
 Appellant ciues) decurrens gurgite uasto
 In mare: cuius & Ogygiam uel sumere lympham,
 Vel bibere haud indignatur iam prisca Calistus
 Posteritas, quam alii dixere Lycaonis urbem.

Quando Thenas linquens ad Cnossum proxima uenit
 Iuppiter ipsa ferens te Nympha, Thenæq̄ propinquæ
 Iam starent Cnosso tibi dedidit Omphalus arens

Magne

Magne Deus, campū Omphalium hinc fecere Cydones,
 Iuppiter hic te Cyrbantum sociæ capere ulnis
 Diææ Meliæ gaudent, téq; Adrastia
 Auratis gessit cunis, distenta capellæ
 Vbera Amalthææ sucti, prædulcia gustans
 Mella, Panactidos hæc apis extant suauia dona.
 Illa statim Idæis sunt nata iugis, quibus ullos
 Præposuere Panactra fauos nunq̄, neq; uites
 Nobiliores his nouit Creta insula diues,
 Armati saltarunt fortiter & Curetes,
 Aerea quassantes arma, ut Saturnia scuti
 Tinnitum accipiens auris non prendere posset
 Vagitus. Pulchre incrementum sumere uisus
 Iuppiter es cœlestis, ali-quoq; pulchrius: inde
 Factus Ephebus, & en celeri lanugo uenite
 Non tardat pede. Quinetiam puer omnia summa
 Suadebas ac perfecta. Hanc ob rem tibi cuncti
 Noti & maiores generis, committere cœli
 Haud ueriti sceptrum, nulla inuidiæ secuti.
 Tantam fortunam retines, qua summa polorum
 Culmina sortito tibi tradita, maxima regna.
 Fama tenet quondam Saturni sorte paratas
 Treis gnatis, ædes totidem, Sed quis, modo mente
 Haud nutet, credat uetos hos esse poëtas.
 Nam sortem quis Olympo mittat pro uel Auerno.
 Sit nimium imprudens qui fecerit ista necessum.
 Aequalis fors est rei : sed plurima distant
 Illa inter sese magis ut nequeant remoueri.
 Nulla fides fuerit cuiquam, si moliar ipse
 Persuadere, nihil nam conuenit inter utrunq;
 Dispar est precium regnorum nempe duorum.
 Non sortes regem superum fecere, sed ipsa

Fortia facta quidem manuum uirtusq; tuarum,
 Et robur quo te egregium curru posuisti,
 Armigerumq; tibi sumpsiſti, prodigiorum
 Nuncius ille tuorum ut ſit præſtantior ales.
 Talia quæſo meis oſtendas ſigna benignus
 Fœdere amicitia, uicino aut ſanguine iunctis.

Delegiſti hominum qui eſſet digniſſimus. Ergo
 Naues pro quæſtu ſcandentes non tibi ſumis,
 Nec clypeo inſignem, nec cantu ualde potentem.
 Cætera diis mandas longe inferioribus, ipſi
 Rectius ut curent. Tu uero ſumma poteſtas
 Quæſ commiſſa unus tibi deligis atq; requiritis.
 Quorum ſubditus imperio eſt et cultor agrorum,
 Et iaculator non temerariuſ, atq; carinæ
 Prudens ipſe gubernator, quibus omnia ſubſunt.

- Ecquid non cedit primoribus: omnia nanq;
- Sancta magistratus formidant iura decusq;
 Aere laborantes ita Vulcano ſociamus,
 Artorum fabros Marti, caſtæq; Dianæ
 Venantes dabimus. Phœbo qui tangere plecto
 Nouerunt citharam ſactos reputabimus omneis.
- Ex Ioue ſunt reges. Quoniam diuiniuſ ipſe
 Inuenies nuſquam tu regibus, ergo dediſti
 Sic ille ſortemq; tuam, legeſq; beatas
 Vrbes ut ſeruent, hinc illos degere ſummis
 Arcibus in cauſa eſ, cunctorum tutor & autor
 Iure ſuo populum cogunt recteq; gubernant.
 Diuitias illis impertiſti ac ſatis iſdem
 Proſperitatis largire haud tamen omnibus æque,
 Sicut iam noſtro monſtrare licet Ptolemæo.
 Cuiuſ tam lata eſt ac ſplendida copia rerum,
 Ut quæ mane ſuum in pectus perduxerit idem

Perficiat,

IN IOVEM HYMNVS.

Perficiat, sero quum surgat uesper Olympo,
 Expediat longe imò maxima, quando tenebras
 Hesperus illustrat nocturno tempore, quamuis
 Concepisse minora uidetur, cætera turba,
 Quæ tamen haud uno possit uel pluribus annis.
 Explete: horum tu uires & pectora frangis.
 Imminuisti ac fregisti. Nam tu modo regnas.
 Iam longum uale cunctorum supreme bonorum
 Saturni dator & largitor prospetitatis.

Et quis denumeret tua facta aut carmine pangat:
 Haud unquam fuit ille Iouis qui dicere miras
 Qui uerit aut laudes, uel splendida facta referte.
 Postera nec talem poterit producere uatem
 Aetas, diuino qui concinat ore Tonantem.
 Summe uale pater, atq; iterum uale, tu mihi quaeso
 Virtutem, sed opem dona munimine cinctam.
 Blandus fortunæ aspectus uirtute remota
 Adiutare potest hominem nil. Copia rursus
 Si desit rerum remanet tum frigida uirtus.
 Virtutem hinc dona mihi diuitiasq; micantes.

IN APOLLINEM HYMNVS.

L aureus en Phœbi ramus q̄ ualde mouetur:
 Quantum tota domus resonat: procul ite prophani
 Illic ite procul, tetram qui crimine uitam
 Ducitis, en ædes pulchro pede quassat Apollo.
 Sua uiter an' ne uides Phœnix quòd Delius ales
 Annuerit subito. Cycnus q; per aëra dulce
 Clanxerit ore melos, Musis & Apollini amicum:
 Ipsi nunc uestes firmis discedite portis,
 Vos q; seræ, nanq; aduentum celerabit Apollo.
 Vos iuuenes laudate deum cantiq; chorog;.

- Cuilibet haud Phoebus sese manifestat, at illi
 • Tantum in quo est fas atq; piū, & mens pura tenidet
 • Qui uidet hunc magnus, qui non, paruus, uidet ille est
 • Sed te conspiciemus Apollo, erimus quoq; magni.
 Institui pueros citharam pulsare decenter.
 • Haud etenim est precii chelys optima nullius unquam
 Ac docui, ut nunquam teneant citharam taciturnam,
 Nec sibi læticia abstineant, dum aduentat Apollo,
 Si modo percipiant connubia iungere firma
 Siue olim usq; ad caniciem producere uitam.
 Ponere & antiquo fundamine mœnia gliscant
 Ut fera uiuant cum posteritate nepotes.
 Hinc & Apollinæ citharæ auscultate canorem.
 Sic tranquillus agit Pontus, celebrante poëta,
 Aut cytharam aut arcus præclari insignia Phœbi.
 Nec tristis mater Tethis unquam deflet Achillem
 Sicubi io Pæan aures irreperit eius,
 Gratum carmeni Io Pæan. Lachrymosaq; topes,
 Vuidus in Phrygia lapis extans, iste remittit
 Omnem tristitiam. Sic marmor foemina facta est
 Viscera dulcia flens, Niobe regina superba.
 • Io io cātate, malum certamen inire
 • Aeternis cum diis. Qui certat cum superis diis,
 Conferat is cum rege manus nostro Ptolemæo.
 Magnus honore chorum celebrabit Apollo canentem,
 Quandoquidem ex animo celebretur Apollo ab eodem,
 Sed quur non, quum possit eum ueneretur & ornet
 Phœbus, dum quæ Ioui, reliquis præ, charus ametur.
 Nec uno cantare die Phœbum chorus ardet.
 Impensa nam dignus laude, hinc montibus ipsum
 Extollit, colit, exornat, reueretur, honorat.
 Aurea sunt Phœbo uestis tum sibula, tum q;

Curua lyra & cordæ Cretenses atq; Phætra,
 Ex auro splendentq; talaria. Delius auri
 Diues & est rerum, Pytho testatur abunde.
 Semper & est pulcher, pulchra floresq; iuuenta
 Nec teneris in spersa genis macula ulla uidetur.
 Fumans cæsaries oleum diffundit aperto
 Campo, nec tamen unquam adipem stillat coma Phœbi,
 Ipsam sed Panacean. In urbe ubi, protenus illæ
 Deciderint guttæ in terram, ne morte perire
 Cogantur faciunt. Illic expertia fati
 Omnia lætantur. Varia resplendet & arte
 Cynthius, haud quisquam iaculo ualet ipse ut Apollo.
 Hic iaculatore[m] sortitur, carminis idem
 Suauisonum uatemq; creat, cantumq; ministrat.
 Ipsum concernunt arcus, tela atq; phætra.
 Mellita hinc ode, sunt illius atq; lapilli
 Fatidici, quos treis fama est reperisse puellas,
 Hincq; Thrias dictas, ueluti treis, postera sentit
 Aetas. Ac uates eiusdem numine gaudent.
 Ex ipso medici uitam quoq; reddere fato
 Perfundis possunt, superasq; uocare sub auras.
 Insuper & Phœbum pastorium origine tali
 Concinimus, quod is Amphitysi prope læta iugales
 Pascua fertur equas pautisse, nec id sine causa,
 Nimirum Admeti forma specièq; perustus.
 Hinc facile exultant grato iam gramine campi.
 Nec deficit quicquam distentis lacte capellis
 Fœcundæ remanent inter pecudes bene pastæ.
 Quid mirum tantus pastor dum pascit Apollo?
 Hic dum peruigil usq; gregem custodit & arcet
 A mandris cæde horribiles urosq; luposq;
 Nunq[ua]m lacte carent pecudes, quin ubera turgent

Quæq; suas lactant foetus agnasq; tenellas.

Quæ fuit unipara illa gemellipara esse uidetur.

Illico facta dei partu foelicèq; ductu.

Phœbi cultores urbes & moenia condunt,

Ac fines scribunt certos quis rite locentur.

Semper enim uultu dignatur Phœbus amico

Surgentes urbes, iacitis fundamina primus.

Bis binos annos natus fundamina prima

In pulchra Ortygia, Periegem fixit ad amnem.

Cynthiadum retulit capreatum sæpe Diana

Venatu capita, è quibus aram struxit Apollo,

Struxit & exiguam de cornibus ille domunculam.

Cornibus ex aram fecit, cornutâq; circum

Iecit munimenta, ædem firmando quietam.

Sic primum didicit fundamina ponere Phœbus:

Fœcundam Batto nostram monstrauit & urbem

Cynthius ingreffo Lybiam, dexter simul ales

Coruus (non læuum uenturi symbolon alti

Regni) præcessit populo, nostrisq; daturum

▪ Moenia iurauit uel regibus. Irrita nunquam

▪ Pacta uolant Phœbi, seu iuramenta Deorum.

Têq; Boëdromium non pauci Phœbe salutant,

Ac multi Clarium, uarium est tibi nomen Apollo.

Ast ego Carneum patrio te iure uocabo,

Prima tibi sedes Sparte Carnée, secunda

Thera de hinc, sed tertia magna Cyrene.

Sexta quidem è Sparta te duxit clara propago

Oedipodis Thêram Carnée. Sed inde recedens

Sanus Aristoteles, telluri te applicat Aphrûm.

Magnificum tibi delubrum fruit in super urbe.

Annua constituit tibi festa, ubi cæditur ingens

Victima taurorum ære supinata ipsa recumbens.

Io io Carnée, piis placande bonorum
 Votis & precibus, uernis tibi flotibus aræ
 Stant cinctæ uel uere nouo. Nam tempora tales
 Producent uarios Zephyro inspirante liquorem
 Roscidum, at in brumæ iam frigore dulcem & odorum
 Ferre crocum fuerunt, uiuus restinguitur ignis
 Non unquam tibi. Non hesternam absumere flammam
 Carbonis cinis ipse potest, candens ue fauilla.

Delius est nimium lætatus quando Libyffis
 Hostiles homines saltum duxere puellis,
 Quæ flauo splendere suo sibi crine uidentur.
 Legitimæ si quando adsint Carneades horæ.

Non dum Heraclidæ poterant accedere Cyren
 Sed densum arboribus nemus ad siduo incolæ habebant.

Idq; uidens rex è facto tum lætior ipso,
 Monstrauit nymphæ hosce suæ, gressum super alta
 Mittit sæ figens camuri quoq; culmina montis,
 Hypseis qua magnanimum transfixe leonem
 Dicitur, Eurypili perimentem armenta decora.
 Sanctior hoc qui esset, non uidit diuus Apollo
 Vsq; quam alium ue chorum cerum ue magis speciosum.

Tanta nec impertit cuiquam sua, quanta Cyrenæ
 Cōmoda, despondens sibi primam Harpactya nympham,
 Quam reliquis præfert: ipso nec Battiadæ ulla
 Compserunt plus uel coluerunt numina Phœbo.

Io io Pæan resonamus, quando quidem illam
 Delphicus inuenit primum populus tibi laudem,
 Dulce & Ephymion hoc telorum quando doceret
 Factorum ex auro iactum, monstraret & arcum.

Accessi dum Pythonem occurrit tibi dirus
 Horribilisq; Draco, quem crebris ictibus illic
 Strauisti iaculorum uelociq; sagitta.

Acclamauit continuo tibi Delphica pubes.

Ἡ ἰν' ὡκεῖον ἢ Δελφῶν

Heus Pæu iaculare, sagittam proiice acutam

Heus iaculate puer, monstrum pete fortiter isthuc,

Quando te talem genuit mater ueneranda

Auxiliatorem. Atq; id ab illo tempore carmen

Concinat, ad siduo celebrat Phœbum q; decoro.

Inuidia ingessit furua in Apollinis aurem

Haud magni uatem facio, cui Musa negauit

Carmina quæ pontum referant, uel pondere adæquent.

Inuidiam Phœbus pede reppulit ista locutus.

Affyrrii Euphratis magnos est cernere fluxus,

Attamen ingentis sordes, ac deniq; multa

Purgamenta trahit terræ & sub gurgite mersat.

Quolibet haud à fonte solent sibi sumere porum

Quæ purus diuina fauos animalcula condunt.

Cæterum aquæ tenui sacro de fonte Siphone

Manantis liquidæ, cui turbida desit amurca,

Restinguunt humore suum, fructum q; reportant.

Iam q; uale rex, & temoretur sedibus iisdem,

Est ubi perniciës, Momus torpens q; nocens q;

FINIS.

GENETHLIA CON DIVI

VILHELMI IVNIORIS CATTORUM

principis, Ioanne Lonicerò

autore.

S Vauifonum iam Phœbe melos ne pangere cessa,
 Nunc quatiàs citharam dulciter ipse tuam.
 Nec desit magni proles Rectoris Olympi,
 Diuæ Pierides q̄ Orchomeni q̄ Deæ.
 Tarda precor uestro mihi numine pectora flagrent,
 Accendat mentem spiritus æthereus.
 Vt ne mellifonos inter uelut anser olores
 Inueniar solus non cecinisse chely.
 Nec non ut uidear iam nunc ostendere cunctam
 Vultu læticiam, luminibus q̄ meis.
 Ecquis enim non conetur præconia tantæ
 Speratæ rei promere summa diu:
 Inuidus, ingratus merito censebitur ille
 Quisquis non placido concinit ore decus.
 Nec sese ad sociat lateri iuuenum q̄ senum q̄,
 Qui celebrant festum hunc, copia magna, diem.
 Nascitur en patriæ spes altera, clara propago
 Cattorum princeps qui, modo uiuat, erit.
 Hydria deposita est argentea, tum resolutum
 Purpureum est cingulum, prodiit atq̄ puer.
 Maiorum de stirpe fatus iam cernitur infans
 In cunis recubat spes bene magna patris.
 Sic patæ, sic fata quidem inslere, uolentes
 Consultum Cæcis magne Philippe tuis.
 Enixa est gnatum mater Christina marito
 Post decies Lunæ cornua plena suum.
 Dicat Io Præan nunc Hæstia, saltet & omnis
 Nympharum coetus, uirginum q̄ iubar.

Ilithyia

Ilithyia tibi Christinae parturienti
 Astitit auxilium, quo ferat illa pium.
 Adfuit & summo cœlorum missus ab arce
 Mercurius neu quid te remoretur agens.
 Iuppiter imò genethlius adiunxit tibi sese,
 Ac soluit foetu uiscera laxa tuo.
 Sunt igitur quòd diis curæ tua pignora mater,
 Haud res exigui ponderis esse potest.
 Gaudeo nunc sobolis tantæ pater optime princeps.
 In quantum crescet filius ille uirum:
 Tūq; dies salue duplato lumine fulgens
 Auricomi Phœbi principis inde noui,
 Alma dies salue utriq; expectata parenti
 Sæpius & uotis rite petita sacris.
 Salue fronde uitens festa exornanda lapillis
 Albis, ac solida condecoranda cedro.
 Ac multis posthac seclis memoranda futuris
 Quando te Fakti posteritatis habent.
 Sæpe animo uoluens præsentis tempora mecum
 Aestatis, pregnans Hestiacum q; solum.
 Amplius haud mitor, quamam ratione gubernans.
 Cuncta deus largo temperet illa sinu.
 Luxuriabat humus, ridebant florida prata,
 Stabant ruricolis gaudia plena suis.
 Flaua Ceres stabat matura, grandis arista
 Ingens & tellus foenus arata dabat.
 Cattorum saliit per colles Liber ad oram
 Qui Rheni uiuunt lætior atq; solet.
 Ac iam Nyssæis contemptis montibus errant
 Sileni Hestorum, Bacchica turba, iugis.
 Iuppiter intonuit raro nec terruit urbem
 Fulgetris, iaculis, fulminibus q; potens.

Continuere

Continere utnam nebulae & nimbosus Orion,
 Ne nimium tellus humeat arte cauent.
 Sol maria obseruans, ac terras undiq; iustrans,
 Aestiuo totus tempore gratus erat.
 Nocturno Phœbe scelerato frigore nunquam
 Agros infecit, nam moderata micat.
 Hæc ego miratus mecum portendere quicquam
 Auguror ac fatum uolueret magna puto.
 Nec potui, quidnam ista sibi præfagia signent
 Cernere, donec eras præsto nouelle puer.
 Quàm primum celebris tu dicere natus in arce.
 Castellæ, patriæ gaudia magna tuæ.
 Mox subiit mentem tum scilicet hocce erat isthuc,
 Hæssa quod cœlum mitius attigerit.
 Parcebant superi uenturi Herois amore,
 Cunctis tum populis quos habiturus erat.
 Aether cum tellure & in his spirantia protus
 Almam procurant undiq; temperiem.
 Tempore felici sic excepere superna
 Numina te infantem, blanda futura tibi.
 Hæc præcesserunt haud notæ stamina uitæ,
 Principis ad cunâs iam rediisse placet.
 Quàm patet effusis lachrymis precibusq; Philippus
 Ad superos ardens talia uerba sonat.
 Te solum regem implorans hominumq; deumq;
 Conferues scœrum cum genitrice precor.
 Difficilis nixus fit parturientibus, atqui
 Tu facilem poteris reddere Magne Deus.
 Sæpe salus matris subiit prægrande periculum
 Occidit & scœrus, tristia dira, miser.
 Tu uero prolemq; regas, matremq; reserues,
 Sis pater actutor deprecor alme Deus.

Audiit, hæc fatus, uagitum deinde puelli,
 Audiit uxorem hinc incolumem q̄ suam.
 Confestim accedit, gaudens non uana fuisse
 Et uota & gemitus, præmia grata, suos.
 Ingressus thalamum perlustrat cuncta puelli
 Et faciem & uultus ora, manus, oculos.
 Miratur digitos, artus formam q̄ decoram,
 Cogitat & secum, munera quanta Dei.
 Gratatur matri, partus quod libera curis
 Usque adeo pulchram sustulerit sobolem,
 Ac superis magnas ideo persoluere grates
 Non cessat princeps, magnanimus q̄ pater.
 Dicat Io Pæan nemo non concinat hymnum,
 Ac suaves cantus cuncta theatra sonent.
 Quisq; suo genitum nuper uenerator honore,
 Muneribus, uotis, carminibus q̄ piis.
 Cedite nunc superis, ueniunt nam uisere natum,
 Ac Xenii illum condecorare suis.
 Et quoniam rutilat cunis ceu lucida stella
 Ingens uirtutis præbuerit specimen.
 Aureus haud gemmam sic annulus occulit in se
 Quàm pulchre sobolem matris habet gremium.
 Naiades nymphæ Dryades q̄ & Oreades omnes
 Adueniunt flores spargere quæ q̄ bonos.
 Lilia cum uiolis, hiacinthos & Narcissos,
 Abrotonum, mentam, malâq; luteola.
 Candidulas quis deinde rosas numerare ualebit,
 Sanguineas pariter quas sibi Cypris amat,
 Iam q̄ Amarantum & Elichysum rorem q̄ marinum,
 Posthabeo, cunctas quis memorare potest.
 Hisce coronarunt pueri cunabula nymphæ
 Testatæ Xenii, quàm placuisse uelint.

Imple

Impletunt suauī palatia prorsus odore
 Dulciter hinc spirat regia tota domus.
 Nempe sequebantur summi pars maxima Olympi,
 Strauerunt iter hinc fronde uirente deæ.
 Cœlorum rex incedit grauis atq; modestus
 Hæredem patris te iubet esse puer.
 Confirmat q; olim patrio succedere regno
 Te generose puer, talia fata uolunt.
 Facundum format puetum Cyllenius heros
 Prudentem q; facit, tum parat ingenium.
 Consilio ut possit quondam moderatier ipse
 Cum sibi, tum populis, quis pia iura dabit.
 Non aliquem satis est fines retinere peramplos.
 Nec sine consilium robore multa potest.
 Mars hinc mutorum concussor uiribus implet,
 Surgat uti princeps fortis ad arma bonus.
 Inclytus est Heros tria qui possederit illa
 Imperium, eloquium, Peliadem q; manum.
 It comes huic hastam uibrans atq; Aegida Pallas
 Eleam palmam, nobile munus habet
 Victici decorans olea uel tempora parui
 Principis ut Pisæ curribus emineat.
 Latoides per te celebrari Pythia gaudet
 Laureæ contexta est, te puer ipsa manet.
 Hinc monet ut teneros uel ab unguibus optima semper
 Sæctis magna prosperitate Deum.
 Et quoniam uentura solet prædicere Apollo,
 Quæ sit gesturus fortia facta canit.
 Amphitryoniades uiridi tibi seta felino
 Texens, natali gaudet adesse tuo.
 Miratur mentem, quæ nunc animosa sub illo
 Pectore contegitur, principe digna uidet.

Hic tacitus reputat, quæ sit uentura Leonis
 Vallibus à te olim gloria, diue puer.
 Pineæ Neptunus fert ornamenta, tenellum
 Infantem exornans talia dicta dedit.
 Ponti neglectis portis bimarisq; Corinthi
 Posthac delubris hic ego figo gradum.
 Fortuna crescas nunc prosperiore puelle
 Isthmia uictorem te sibi nostra uocant.
 Et quanquam totus magnorum circulus iste
 Ludorum perit, iam renouare placet.
 Clarebant quondam certamina Græca triumphis
 Sed regni interitu tota perempta iacent.
 Nunc placet hæc in Germanos traducere fines
 Instaurare uiris præmia summa bonis.
 Nobile qua sese Marpurgum tollit in auras
 Metropolis Catti principis atq; thronus.
 Martius est isthic campus, iuxtaq; bicorni
 Murmurat ipse Lanus stridulus alueolo.
 Huc transferre placet Pisæ Quinquertia, & omneis
 Præclaros ludos Græcia quæis uiguit.
 Paruulus hic Heros, sic digerit omnia fatum.
 Instaurator erit, non ego uana loquor.
 Iunior hic princeps prudens erit Hellanodices
 Præmia uictori, munera pulchra dabit.
 Certantum celebres iterum uisurus honores
 Ad tua secedam littora chare Lane.
 Hinc succincta tenus crurum defessa Diana,
 Venatu rediens ordine uerba facit.
 Tu mecum aripedes discas transfigere ceruos,
 Et sectabere apros, omnigenasq; feras.
 Tali exercitio consuescis surgere in hostem
 Magnanimus, cautus, fortis & intrepidus.

Actubicunda Ceres fert spicea ferta puello,
 Promitto fruges, tu modo uine, meas.
 Montibus attonsis imis ac uallibus uber
 Me curante solum, patria diues arat.
 Vuidus inde meto Bromius sic nutat & in fit,
 Spira Nestorios, patris imago, dies.
 Aurea Cattiaco liba carchesia uino,
 Exhilarans animum, hæc gratia nostra, tuum.
 Coelicolæ puero iam talibus undiq; compto.
 Aethereas sedes mox rediere suas.
 Post, equites patriæ ueniunt, sanctusq; senatus,
 Stemmata qui prisco & nobilitate micant.
 Testantur cuncti sibi gaudia facta per hunc ce
 Natalem, summis laudibus atq; uehunt.
 Venit læta dies qua cernitur esse precantum
 Vox audita patrum, dii superi faueant.
 Muneribus pulchris decorant sobolemq; ferentes
 Argentum, gemmas, ac pretiosa nimis.
 Se curaturos spondent, quo ducere longam
 Vitam infans possit, moribus idq; patris.
 Constantes, fidos, iustos per cuncta fatentur
 Tempora se patri, filioloq; fore.
 Indigetes posthac passis ad sydera palmis,
 Ad superos ædunt uota precesq; suas.
 Da pater omnipotens, quando omnia pascis & imples
 Maiestate tua, tum bonitate tua,
 Vt nobis multos princeps longæuus in annos
 Hic infans uiuat prosperiore modo.
 Vt tali semper post fertilitate gubernet
 Hanc patriam qualis iam undiq; conspicitur.
 Vt cani patris demortua lumina claudat
 Quam cœlos tandem scandere fata uolent.

Sic fati citius cœlum uidere coruscum
 Annuit & tonitru Iuppiter ipse suo.
 Indlyta Marpurgum studiis domus, arxq; sororum
 Natarum Iouis & Palladis & Charitum.
 Indlyta Marpurgi schola docta corona uirorum
 Quid quæso interea quid meditare boni:
 Quidnam aliud mediter, quàm quo possimus in unum
 Omnes pro pueri stare salute noui.
 Postulat hoc pietas, studium uirtutis auertam
 Complecti Musas quo pater ille solet.
 Sentiat ut gratas fautoribus esse camœnas
 Quas positas Heros corde Philippus habet.
 Ergo cœlesti nunc atdens flamine uenti
 Antistes sacri, mysteri'q; Dei,
 Claudens arcano sublimia pectore uerba,
 Aeterni regni clauiger adsiduus.
 Attollit puras cum corde ad sydera palmas
 Hæredi patriæ prospera cuncta precans.
 Da deus à teneris princeps ut discat ab annis
 Te colere & sancta te pietate sequi.
 Da pater altitonans studio te semper in omni
 Ante oculos ponat constituatq; suos.
 Assistas puero sic illius imbue mentem
 Religionem tua, consilióq; tuo.
 Ut solum te cognoscat regemq; patremq;
 Inq; tuis dictis floreat & uigeat.
 Prudentes iuris, quorum sub pectore proles
 Clara Iouis recubans, intemerata Themis,
 Eunomiam generat pulchram pariliq; labore
 Profert eximiam nobilitate Dicen.
 Incedunt læti, secum sua gaudia uoluunt,
 Iusticiæ exultant emicuisse iubar.

Et quoe

- Et quoniam in varias hominis fortuna figuras
 • Mutatur subito mobilitate celer.
 Sedulo nos dabimus operam, ne obfistere quicquam
 Hæredi possit, clare Philippe tuo.
 Ne fraus insidiæ ue inimiciæ ue saluti
 Tendantur, proli huic iniiciant ue manum.
 Nam uigiles nati custodes hi perhibentur
 Aequum, ius, leges, patria, uirtus, honor.
 Dignior hinc plerisq; aliis medicus genus ipsum
 A Phœbo ducens, pectore latus adest.
 Pharmaca multa quidem parat antidotosq; recentet
 In lucem genito docta manus puero.
 Ne strix inficiat, ne noxia toxica lædant,
 Ne sæuus morbus membra tenella perat.
 Post Solymæorum diuina charismata linguæ
 Alta mente getens, pulchritus ore docens,
 Multa Hebræorum depromit uoce, salutem
 Viduram semper flagitat atq; petit.
 Nec deerat Graio qui numina posceret ore
 Ederet & lingua talia uerba sua.
 Ζῶει νῦν φιλαμῶνι πᾶσι πολιοιο γέροντι
 Ημαρτα, τὰς κείνῃ λαμβανει σοίτε φερίας
 Σὺ προγόνων ἐκλῶν ἀρετήν τε καὶ ἔργα προθύμως
 Τῶν δ' εἰς βίῃ παρέχει καλὰ κάτοπ' ἔρα τείν.
 Maiorum posthac quæ sint uestigia monstrat
 Historias ab auis ex atauisq; trahens.
 Quisq; Mathematicas gerit alto corde figuras
 Sydereos cursus, ætheris atq; uiam.
 Prospera cuncta quidem spondet, sic ex genitura
 Inspecta adfirmans astra fauere tibi.
 Omnes de hinc docti, testantur gaudia uitæ
 Facta suæ, uitam dum tibi stare uident,

Interea quid die pater struis ipse Philipper
 Affectus patris nos docuisse potest.
 Quid genitrix secum uersat sub mente pudica
 Dum tractat natum dulciter ipsa suum.
 Dii faxint, inquit genitor sit posteritatis
 Principium nostræ filius ille meus.
 Ut uideam insignes nostri splendore nepotes
 Regni, dum nobis stammina firma manent.
 Istuc nimirum mater Christina fideli
 Mente petit, nec non sedulo sperat idem.
 Votis cunctorum nunc undiq; rite solutis,
 Quid nam aliud restet, dic mihi Musa precor.
 Certe nil planè, quàm ut uiuat clara propago,
 Floreat ac semper stemmate ualde nitens.
 Admonet hoc patria nomen uirtute superbum,
 Impositum infanti pulchre Vilhelme tibi.
 Nam quoties reminiscere nominis ipse Vilhelme
 Mox subeunt animo gloria, splendor, honos,
 Gloria, splendor, honos, quibus emicuere parentes,
 Maioresq; tui, cuncta per ora uirum:
 Germanis pulchre germanum etià indere nomen
 Visum est ex multis compositum galeis.
 Ille Vilhelmus erit cui stemmata longa priorum
 Virtutis titulum & nomina clara parant.
 Sin lingua malint quidam te audire pelasgum,
 Protenus *Ἰλερμ* dicere clare puet.
 Non quod Germanæ id uoci respondeat apte
 Sed quid mollius hoc dulcius atq; sonet
 Mansuetus, mitis, pius & bonus inde uocaris
 Interpret legum, hoc si tibi nomen ames.
 Sanctius hoc quæso quid nomine dicitur unquam
 Principe uel melius conueniens ue magis?

Quam

Quam populis placidum dare, consilioq; benignum

Auxiliatorem ciuibus esse suis.

Ἰερμ. quare seu dicere siue Vilhelmus

Splendorem egregium nomen habere uides.

Maiorum sectans igitur clarissima facta

Et pius & clarus nomine semper eris.

Hæc pater ipse tuus materq; efflagitat, omnes

Hæc eadem unanimi mente tibi petimus.

Cresce puer, multos ac uiue Vilhelme per annos

Et decus & patriæ gloria magna tuæ.

Sistite Pierides gressum, uestrosq; iubete

Iam cludi cantus, diue Vilhelme Vale.

FINIS.

The first part of the history of the
 world is the history of the
 creation of the world and the
 life of man. It is a history
 of the progress of the human
 mind and the development of
 the human race. It is a history
 of the growth of the human
 spirit and the expansion of
 the human soul. It is a history
 of the triumph of the human
 mind over the forces of nature
 and the triumph of the human
 spirit over the forces of evil.
 It is a history of the progress
 of the human race from the
 beginning of time to the
 present day. It is a history
 of the growth of the human
 mind and the development of
 the human race. It is a history
 of the triumph of the human
 mind over the forces of nature
 and the triumph of the human
 spirit over the forces of evil.
 It is a history of the progress
 of the human race from the
 beginning of time to the
 present day.

DEAR

MEMORIAL

TO

THE

MEMORIAL

TO

THE

MEMORIAL

TO

THE

MEMORIAL

TO

THE

MEMORIAL

